

TAMIL TEXT BOOK
For 1886.
CONTAINING
KOORMAPURANAM.

(23RD TO 26TH CHAPTERS.)

AND BHARATAM (BHISHMAPARUVAM,

3RD DAY'S WAR-6TH DAY'S WAR.)

WITH

PATHAVURI, GRAMMATICAL NOTES

AND

GLOSSARY FOR THE BIOGRAPHY OF

Kambar, Otakuthar, Pugalanthi.

EDITED BY

T. K Soobbaroya Chettiar,

TAMIL PUNDIT

Government Normal School.

M A D R A S .

PRINTED AT THE AUTHIKALANITHI PRESS.

1885.

Price Rs. 1-2-0

மகாமகோபாத்நாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

பரமபதித் துணை.

கூர்மபுரானம்

காப்பு.

அறுசீர்க்கழிநெடினடிவாசிரியவிருத்தம்.

வெண்ணிலாக்கற்றைகான் றுவிளங்குமோர்பிறைக்கொழிநெடி
யெண்ணிலோர்பாகங்கூந்தற்பிடியெனவிருந்தவாற்றாறு
பெண்ணொருபாகம்வைத்தபிடுகளுருவுகாட்டு
மண்ணலங்களிரல்யானையடிமலர்சென்னிவைப்பாம்.

பூருவகாண்டம்.

இருபத்துமூன்றாவது

இராவணன்வதையத்தியாயம்.

அறுசீர்க்கழிநெடினடிவாசிரியவிருத்தம்.

அள்ளற்கருஞ்சேற்றிடைப்பெடையோடலவனாடுஞ்சிறுகுழியைக
கன்வாயுயிர்க்குறும்புன்னைததாறுதூர்க்குங்கடறகனாவர்ப
வள்ளல்கடல்தானையொடுமிறுத்தல்கேட்டுவல்லரக்கன்
றெள்ளுமறைதூற்றுணற்போயதோசசித்துணைவரொடுந்தேர்தான். (க)

அன்னகாலேவீடணன்போரரங்காகொமான்முகநோக்கிக்
கன்னகதற்பினுருவமைந்தகமலததங்கட்சானகியை
யின்னாவிடுதல்நெறியெனலுமிலங்கைவேந்தன்முனிறுதனாப்ப
மின்னகருவேலவீடணன்போரதிராமனுழையினமேயினன். (உ)

கன்னகருங்கட்பெண்ணாகுடந்தகமலககழற்காலோன்
மன்னகருங்கடந்தோள்வீடணனைமதிநூறுதறைபோமாருதிதன்
காண்கற்றேறியிலங்கைககாக்கிறையென்னச்சுடர்பாப்பி
ல்கேவன்போலவிருடுருவுமெரிமாமவுலிகுட்டினன். (ங)

பாண்காலோன்முகடலடைப்பானவருணற்பழிச்சியுயர்கரையின்
பாண்காலோன்முகடலடைப்பானவருணற்பழிச்சியுயர்கரையின்
பாண்காலோன்முகடலடைப்பானவருணற்பழிச்சியுயர்கரையின்
பாண்காலோன்முகடலடைப்பானவருணற்பழிச்சியுயர்கரையின். (ச)

பாண்காலோன்முகடலடைப்பானவருணற்பழிச்சியுயர்கரையின்
பாண்காலோன்முகடலடைப்பானவருணற்பழிச்சியுயர்கரையின்
பாண்காலோன்முகடலடைப்பானவருணற்பழிச்சியுயர்கரையின்
பாண்காலோன்முகடலடைப்பானவருணற்பழிச்சியுயர்கரையின். (ஞ)

இறுத்தநீதியிடைப்புருந்தசுகசாரணையெதிர்பற்றிச்
செறித்தகழற்கீல்விடணன்போய்ச்செங்கட்கரியோன்முன்னுய்ப்ப
வொறுத்தநீதுவிடுத்தியெனவிடுப்பவொற்றர்பணிந்தேகிக்
கறுத்தநெஞ்சினிலக்கையர்கோனறியவனைத்துங்கட்டுரைத்

கரியதிகாவாரிதிசெவப்பக்கடைக்கண்சிவந்தோன்றனைக்க
திருகுசினத்தவாளரக்கன்செம்பொன்மணிக்கோபுரமிவர
வனாகொன்றுயர்ந்தமணித்தடந்தோளாககற்காணபான்மணிவண்ண
னிரவிதடந்தேர்ச்செலவகற்றுஞ்சுவேதவரையின்மீதிவந்தான்.

வெள்ளிப்பொருப்பையெடுத்தபுயனிவனாமென்னவீடணன்போர்
வள்ளற்குரைத்தல்கேட்டிடலுமணிக்கோபுரத்தின்மிகைதாவிக்
கள்ளக்கொடியவரக்கனெடுஞ்செருவேற்றவன்றன்கதிர்முடிகள்
தள்ளிச்சயங்கொண்டிராமனடிதாழ்த்தாரவினிகாதலனே.

விலங்கற்றினிதோளங்கதனையிராமன்றுதுவிடுப்பவ
னிலங்கைநகரினிடையெய்தியிகல்வேலரக்கன்முன்னுறலு
மலங்கல்விடவாளிராவணனுமாராகொலெனவுன்றன்
புலன்கடையவானுதியிற்பினித்தோன்புதல்வனெனப்புகன்றான்.

என்றலோடுமிலங்கைநகரொரித்தகவியாண்டுளதென்ன
வுன்றன்சிறுவன்வீக்கவகப்பட்டவிழிவினுளங்கொதித்துக்
கன்றியுயர்வாரரத்தலைவர்கடியக்கானத்திடையொளித்தப்
பொன்றியதுவோவுய்ந்ததோவறியேனந்தப்புன்குரங்கே.

பொற்பிற்கரசைவித்தியெனப்புகலமுத்திப்புன்குரங்கை
மற்போரரக்கர்கோறிரொனவந்தோராவியறமாய்த்து
வெற்பார்தடந்தோளங்கதனுமிராமனுமூயின்விரைவினிற்போய்க்
கற்பாடழித்தபுயத்தரக்கனசெய்தியனைத்துங்கட்டுகாத்தான்.

கலிநிலைத்துறை.

செங்கட்புலிப்பேர்தனவங்கதன்செப்புமெல்லைக்
கன்குக்கிறைவன்றுனைவிற்கடற்றுனைகுழி
வெங்கட்கொடியோர்மிடைகின்றவிலங்கைமூதூர்
மங்குற்புறம்போருயரிஞ்சிவனைந்துகொண்டான்.

கன்கொன்றிரங்குகடலிற்கவிவெள்ளமெய்திப்
புரிசைப்புறத்தினிறுத்தாரக்கும்பூசல்கேட்டு
வனாகொன்றிண்டோளரக்கன்றிறன்மள்ளர்யாரும்
பொருவெஞ்சிலைக்கைப்பெரியோனெடும்போரினேற்றார்.

கம்பார்களிறுப்பிரசங்கன்கனன்றுசெல்லச்
சம்பாதிவெற்பொன்றெறிந்தன்னவன்றன்னைமாய்த்த
வம்பார்மலர்த்தாருவின்மாருதிபோதலோடு
வெம்பாவுயிர்போகிவிழுந்தனன்சம்புமால்

வென்வேற்பிரதபன்றன்னுயிர்வியவெம்போ
 ரொன்னுர்வணங்குநளனோர்கதைகொண்டுமாய்த்தான்
 கன்னுதினோடோட்டபன்னறனைக்காய்ந்துகேசன்
 பொன்னுடிமாதர்நலங்கூட்டுணப்போர்க்கினுனே (௧௫)

வின்னங்கவீங்குதிணிதோளுடைமித்திராக்கன
 நன்னங்கம்வீழவிறல்வீடணன்றணடினமாய்த்தான்
 மன்னற்கினையோன்விருப்பாக்கனைவாளியொன்றாற்
 நென்னம்புலத்தோர்விருத்தேற்பச்செலுத்தினுனே. (௧௬)

வெயில்கான்றிருள்சீத்தெழுவெங்குதிர்ச்செல்வன்மைந்த
 நயில்வேற்பிரகத்தனைவெங்களத்தாவிபுண்டான்
 ஸுயிலாதவென்நிமிநதன்பொருதோமரத்தால்
 வயவெஞ்சிலைவச்சிரமுட்டியைவாகைகொண்டான். (௧௭)

அழல்வெம்பகுவாய்த்திறலக்கினிகேதுவோங்கு
 மெழுவென்றதினோளவலிரச்சமிகேதுவொன்னாற்
 தொழுமெச்சகோபனவிராழிச்சுதந்தனென்னுங்
 கழிவெஞ்சினத்தாருயிருண்டனன்கங்கைநாடன். (௧௮)

சுடுவெஞ்சினத்தவயமீனிதுமித்தனென்போ
 னடல்கூரசனிப்பிரபன்றனதால்கொண்டான்
 கடலுஞ்சுவற்றுங்கனல்வெங்கட்குசேனன்வெய்ய
 மிடல்வித்துன்மாவிபுயிர்விண்ணகத்தேற்றினுனே. (௧௯)

இவ்வாறிராமனெரிதும்பியிலங்குவைவேல்
 வெவவாயரக்கர்தமைவிறகொடுநூழிலாட்டு
 மவ்வேலைதன்னிறநிளவேலையினாழிவெய்யோன்
 செவ்வான்களம்போற்குடபாலுறச்சென்றுசேர்ந்தான். (௨௦)

கங்குற்பொழுதினிநுதாக்கிறைகாதன்மைந்தன்
 வெங்கைச்சிலையின்கணைமாரிவிலக்கியன்னோன்
 ஸுங்கக்கொடிஞ்சித்தடந்தேர்அகலாகவீசிச்
 சிங்கக்கொடும்போத்தெனவங்கதன்சீறியார்த்தான். (௨௧)

மூன்றேரழிந்ததிறலிந்திரசித்துவானின்
 மீன்றோய்படலத்தினமறைத்துவெருண்டுநோக்கிச்
 சான்றோர்புழுநதனிவிற்கைத்தலைவர்தம்மே
 லுன்றோய்பகுவாயரவக்கணையுந்தியார்த்தான். (௨௨)

செங்கட்புனைக்கைக்கொலைவெழுஞ்சிலம்பிநூலிற்
 நங்கிக்கிழிப்புண்டுகிடந்தெனத்தம்பியோடும்
 பொங்குந்தழலுலாய்ப்புயங்கக்கணைதோள்பிணிப்ப
 வெங்கட்களத்திறலிந்தானிகல்வென்றிவீரன். (௨௩)

கூர்மபுராணம்.

கலிவிருத்தம்.

செய்யதாமரைக்கணுன்செய்தினோக்கியே
வெய்யவன்காதலன்வெருளிமீக்தொள
வையிருதலைவர்போயரக்கன்மைந்தனைக்
கையினிற்கவர்கெனக்கடித்திறுண்டினுன். (௨௪)

தூண்டியமாருதிமுதலதூயவர்
தேண்டினர்வாணிடைச்செல்லவெய்யவன்
காண்டலுங்கணைகளால்வீழ்த்தித்தாதைபால்
மீண்டனன்புகுந்தமைவிளம்பினுனரோ. (௨௫)

தாதையுமைந்தனைத்தமுவியொற்றராற
சீதையைக்கொணர்ந்தவர்செய்தகாட்டென
வோதலும்புட்பகத்தேற்றியொல்லைபோய்ப்
போதரிநெடுங்கணுள்புலம்பக்காட்டினார். (௨௬)

அரிதபவுணர்ந்தனளமுங்கனியெனத்
திரிசடைமனங்கொளத்தெருட்டத்தேறிய
புரிசுழலணங்கினைக்காக்கும்புன்மையோர்
மருமலர்ச்சோலையிற்சிறைவைத்தாரரோ. (௨௭)

ஒளியிழந்திலர்முகமுயிருண்டாமெனத்
தெளியொடுமவீடணன்செப்புமேல்வையிற்
களியொடுத்தடஞ்சிறைக்கலுழமெய்தினுன்
றுளையெயிற்றரவுதன்றொடர்ச்சிவிட்டதே. (௨௮)

தாள்வகாமுடிமுதற்றமும்புதிர்ந்தயர்
கோள்விடுமதியெனக்குமரநயந்தெழ
நீனிநஞ்சிறையினுனீவியேகினுன்
ரோள்வலியாலமிழ்தெடுத்ததோன்றலே. (௨௯)

முருகுறழ்செவ்வியோர்குனித்தமொய்ப்புடை
வரிசிலைநாணுலிமடித்தவாயுடைப்
பரிதிசெய்முதலியபடைஞரார்ப்பொலி
யுருமெனவிராவணன்செவியினுற்றதே. (௩௦)

கேட்டலுமிராவணன்களர்ந்ததானேமேற்
பூட்டுவிற்புகைநிற்க்கண்ணன்போகென
வாட்டிறலொடுஞ்செருமலையமாருதி
தாட்டுணைபிடித்தனன்றையினெற்றினுன். (௩௧)

கச்சையம்புகர்முகக்களிரல்யானைபோல்
வச்சிரத்தெயிற்றவன்மலையவாலிசெய்
கச்சுவாளவன்கையிற்பறிததூநான்மலர்ச்
செச்சைதாழ்முடித்தலைசித்தவீசினுன். (௩௨)

மாருதிக்கம்பனனுடைந்துவான்றவழ்
கார்நிறத்திராவணற்குணக்குங்காலையிற்
பார்புதைத்தெழுமிருள்பருகிப்பாய்தினை
யார்கலியகடுகிண்டருக்கன்றேன்றினான்.

(௩௩)

எரிகவிழ்த்திணைவிழிபுகையவேற்றெதிர்
வருபிரகத்தனைக்கிழைவாய்விற்
குருதிவாய்வழியுக்கருத்திவீழ்த்திணை
னிருதர்வெங்கூற்றெனத்திரியுநீலனே.

(௩௪)

அகட்பனன்றிரிசிராபனசனாடல்வேல்
நிகும்பனொளவாளதிகாயனீள்கும்ப
னஞ்சுந்திரவேலிராவணநீராதகன்
நிகழ்ந்தவேல்மகோதரன்தேவராதகன்.

(௩௫)

ஈங்கிவரமுதலியதலைவொண்ணிலர்
வாங்கியவில்லினர்மடித்தவாயினர்
வீங்கியதோளினர்வெருண்டநெஞ்சினர்
பாங்கினிலைப்பரும்படையோடேகவே.

(௩௬)

மாற்றலர்வயிற்றெரிதவழ்ந்துமாழ்குருக்
கூற்றமுங்கண்டுதைத்தஞ்சக்கொல்சினத்
தேற்றுரிமுரசினமடியினர்ப்பெழ
வாற்றல்சாவிராவணனமரினெய்தினான்.

(௩௭)

கொய்யுனைச்சுவற்பரிகோடிபூட்டிய
வையமூர்ந்தடுகணைமழைபொழிந்திழிம்
வெய்யனைக்காண்டலும்வெருண்டமாருதி
யெய்யெனுமளவையினெதிர்த்துகூறுவான்.

(௩௮)

எழுசரடியாசிரியலிருத்தம்.

கருந்தடங்கண்ணிபங்கன்வாழ்கயிலையெடுத்தநின்புயவல்காண்பான்
பொருந்தினனெனதுமார்பிடையொருகாற்குத்தெனநின்றுபோரிரப்ப
வினாந்தனைமுன்னர்க்குத்துகென்றரக்கன்வெற்புழம்மாற்பெதிர்கொடுப்ப
விருந்தடங்கிரியினசனவீழ்த்தென்னக்குத்தினென்றுவலியனுமன். (௩௯)

எழுவலித்தடந்தோண்மாருதிபுடைப்பவிழிபெருங்குருதிகான்றொழுக
வறிவழிந்தொல்லையுணர்வுவந்தெய்தியாற்றலங்கவியினையியப்பக்
கறைகெழுவேலோய்சின்முறையென்மேற் குத்தெனக்கல்செய்தோணியிர்
துக், குறுகினின்றண்டகோளகைவெடிப்பவனுமன்மேற்குத்திரின்றூர்த்தான்.

வாய்வழிகுருதிபொழிதரவனுமன்மண்ணிடைமயங்கிவீழ்ந்தயரப்
பாய்புலிப்போத்தினமர்க்கெதிர்புகுந்தநீலன்மேற்பரிகோடேர்கடலிக்
காய்கனற்பகழியொன்றினால்வீழ்த்திக்கவிக்குலத்தலைவனாதாரந்து [ன்
சேயுறழ்கொற்றத்திலக்குவன்றடந்தோட்கிலைத்தொழில்வியந்தெதிர்புகுந்தா

அல்லியங்கமலக்கடவுளையாகவஞ்சனவண்ணனையாகக்
கொல்கினவடலேற்றண்ணலேயாகக்குறுகலர்க்கடந்தயானாக
வில்லினாலவனைவெலறகரிதென்னவெண்ணிசச்சேற்றொடுங்குருதி
பில்குருட்டிலேலெறிந்துவார்சமுறகாலிலக்குவன்மார்பகம்பிளந்தான். (சௌ)

குருதிவேல்பாயக்களத்திடைவீழ்ந்தவரசினங்கோளரிதன்னை
யிருபதுகையும்வருசுறவெடுத்தெழுமெடுப்பரிதாங்கின்றசையர்
திருவில்லுக்களபத்தினுங்குருதிசித்திடக்குத்திவீழத்தனமன்
வரிசிலையிளவறையெடுத்தேகிமணிரிறவண்ணன்முல்வறுயத்தான். (சௌ)

எய்துமவ்வேலைவேல்படுமயர்ச்சியிளவறீர்ந்தெழுந்தரினையன்
செய்யபங்கயத்தொழுதனனிப்பச்சிலைத்தொழிந்தொருவனென்றுரைக்கு
மையசெங்கமலக்காடுபுத்தனையவஞ்சனக்கொண்டல்கன்கிவந்து
வையமேத்தெடுக்குமனமன்மேலிவராவிராவனனோடமர்மலைதான். (சச)

காற்றுழங்குப்பிற்கலினமான்றடந்தேரக்கழைசுளிகவுண்மதக்களியு
பாற்றினாக்கவரிக்கூந்தன்மாதறுகட்பாய்புலிப்போததனவயவர்
வீற்றுவிற்றுகமறிதரவிராமன்வரிசிலைகுனித்தலும்வெகுணமி
கூற்றுமெய்பனிப்பவனுமன்மேலரக்கன்கொடுங்களைப்பொழிந்துநின்றத்தாள். (சௌ)

மாருதிமருமப்பிளந்திவரக்கன்வடிக்களைத்தொடுத்தமைநோக்கிக்
கார்முகவினோதனிநுதர்கோனகவசங்கனலுமிழபடைகலசத்தடந்தே
ருந்தருபாகனவரிசிலையினைத்தொமோரோருபகழியாற்றினித்துத்
தார்புனைமவுலியொருபதுங்கனையாற்றாளிமற்றிங்கிவைபுகல்வான். (சச)

கூத்தல்மான்றடந்தேரணித்தபொற்கவசங்கொடுஞ்சிலையடுங்களைப்புட்டில்
காந்தெரிகவிழ்க்கும்படைக்கலமின்றினறனேசேதையைக்கடிதி
னீந்தினனாலுயியுதியேலுப்தியனறெனினின்றுபோய்க்காளைப்
போர்துவெங்குத்தினினைக்கையோடுவினிதியேற்போகெனவிடுத்தான். (சௌ)

வெள்ளியம்பொருப்புமெடுத்தவனானசமக்கலனாகவெய்துயிர்த்துப்
பள்ளரீர்வேலிலவ்கையினய்திப்பரியுடனமைச்சசுரோடெண்ணி
யெள்ளருமதுகைக்கணையிலாசகும்பகன்னனைப்படுதியிலெழுப்பி
யள்ளிலைக்குலந்திரித்துமானுடர்தமாவியுண்டுகொனவிடுத்தான். (சௌ)

விடுத்தலுமிமைப்பிற்கெருக்களத்தெய்திவானரவீரயாளினி
மடுத்தவாய்ப்படுத்தக்கவுட்புடைகுதட்டிமலர்க்கிரப்பரிதிசேய்தன்னைப்
பிழத்தயரிலவ்கைபுகுதலுந்தடங்கணரக்கியர்பெய்தமென்சாந்தி
னடுத்தமெய்ததுயர்தீர்த்திரவிசேயரக்கன்முகக்கொடுசெவிபரித்தகன்றான். (சௌ)

திருகுவெஞ்சேற்றமடங்கலேறனையான்செவியொடுமுகக்களைக்கவர்க்க
விரவிகாதலனைத்தொடர்ந்துவெங்குத்தினேற்றவருயிர்பிழிந்துண்டு
வருதலுமிராமன்கொடுமரங்குழைத்துவடிக்களைப்பதபலதாண்டி
யருவரைத்தடந்தோள்மருமரீன்சென்னிவீற்றுவிற்றாய்ப்பிழவறுத்தான். (சௌ)

களத்திடைக்கும்பகன் னனை யிராமன் கடிந்தமைகேட்டவல்லரக்க
னுளத்திடைவெகுளிமீக்கொளக்கண்ணி னொழுகு வெங்கண் ற்சிகைகதுவித்
துளிப்புயல்வறப்பக்கன் ன்றுதிகா யன்றன முகநோக்கிநீதுனை வி
னளப்பருஞ்சேனைகும்பவரச்செல்கென்றறைதலுமடுகளத்தெதிர்த்தான். (௫+)

பொருப்புறத்தடந்தோள்வாநரமெழுநூறுருவவோர்பொழிகதிர்வேலாற்
செருக்களத்தெறியுநராந்தகன் ன்ணையக்கதன்பரிவொடுஞ்செகுத்தா
னுருத்துவந்துடற்றுநதேவராந்தகணையனுமெனோர்குத்தினுலொறுத்தான்
பருப்பதமதனூல்மகோதரனூலிமறிநதிடவெறிந்தனளீலன். (௫உ)

மாருத்சினவித்திரிசிராவங்கைவாளபறிததவன் றிலுதுமித்தான்
போர்முகத்திடபன்மத்தனைக்கையாற்புகையெழுப்புடைத்துயிர்குடித்தான்
கார்முகங்குழைத்துமலரயன்கணையாலிலக்குவனமரர்கண்களிப்ப
நேரலாக்கடநததிறலதிகாயனெடுநதலுதுமிததுநின்றூர்த்தான். (௫௩)

கறங்குதெண்ணுடாநீருலகெலாம்வென்றகதழ்சினத்தடலதிகாய
னிறந்தமைகேட்டுகிருதர்கோன்சினவியுநதிரசித்தனைவிடுப்பச்
செறிந்தகூரிருள்வாய்வெஞ்சமருடற்றித்திசைசமுகனபகழியாலிராமன்
மறங்கள்போரிளவல்வானரத்தலைவரயாரையுண்ணிடைவீழ்த்தான். (௫௪)

வரிசிலைக்கல்வியுருவெடுசதனையவாளெயிற்றரக்கன்வெஞ்சமரிற்
புரிதொழிலுணத்துமிராவணற்குணாததுப்பொருகுபேருவகையினிருப்ப
கிருதர்புங்கவனும்வீடணன்சாமபன்றுனைவினினிநரிப்போரனும
னருகுசென்றெத்திராபிழைத்தமையாலிறந்திலர்யாருமென்றறைந்தான். ()

மெய்ப்புகுக்குவிமாற்றுறுமதகத்துணிபடுமெய்ப்பொருத்ததக
மெய்தியதழுப்புதிந்திடுமதகமின்னுயிரளித்திடுமதக
மையகேள்வெள்ளிவகாக்குநல்லிடபகிருநாப்பண்ணினிதமரு
மையறுமருத்துவனாயினிலுளநீகொணர்கெனமாருதிபாய்ந்தான். (௫௬)

பாய்தலுமதனில்மருந்தகாண்கிலனாய்ப்பருவனாபறித்துவந்துய்ப்பச்
சேயதாமகாக்கட்செல்வனைமுதலோர்துயிலுணர்ந்தாரொனவெழுந்தா
ரோயவம்மலையமாருதிமுன்னிருந்துழிவைத்துமீண்டெய்தக்
காய்சினங்கதுவியிரவீசேய்முதலோர்கமமதிலிலங்கைதீமடுத்தார். (௫௭)

அன்னதுகேட்டுகிருதர்கோனரும்பகன்னன்றன்மைந்தரையழையா
மின்னருசுடர்வேற்றலைவரோடேகுவெஞ்சமர்புரிகெனவிடுப்பக்
கன்னவிறீடோட்குரககுவெஞ்சேனைக்கனைகடலுடைதரக்கலக்கிக்
கொன்னுணையிலவேற்கப்பணஞ்சித்திக்கூற்றமஞ்சறவெதிர்மலைந்தார். (௫௮)

அங்கதன்சினவியகம்பனென்னுமரக்கனுக்கமருலகனித்து
வெங்கனனோர்பிரசங்கனைமறலிவிருந்தெதிர்கொள்கெனவிடுத்தான்
செங்கைவள்ளுகிராலிசினத்துவிதன்சுரோணிதக்கண்ணைச்செகுத்தான்
பங்கமில்லம்பூபாக்களைத்திறல்மயிந்தன்பறவைகட்டுனவுயிர்ப்படுத்தான். (௫௯)

நள்ளிருள்விழுங்கிக்கதிதொதிதொடுக்கும்பரிதிசேய்நாகிளம்பிறைதாழ்
வெள்ளையிற்றகல்வாய்க்கும்பன்வான்மகளிர் நகைவிருந்தயின்றிடவிடுத்தா
ன், கொள்ளைவண்டறைதார்பிரும்பனைத்திறல்கூர்ஹமேனார்குத்தினிற் கொண்
றான், வள்ளலோர்கணையாலடல்புரிமகரக்கண்ணையாருயிர்மாய்த்தான். ()

ஈங்கிவையரக்கன்செவிமுதலுறலுமிந்தீரகித்தினைவிடுப்ப
வரங்கவன்மாயாசீதையைவிறல்கூர்ஹமன்முன்றடித்திகல்வேள்வித்
தீங்கறப்புரிவானிகும்பலைக்குறலுமாருதிதிருமறுமார்பன்
பாங்குவந்தரக்கன்புரிந்தமையுணரப்பப்பருவரந்தகடலில்வீழ்ந்தயர்த்தான். ()

ஆயபோழ்தஹமனாரத்தல்கேட்டையவழுங்கிடேலிராவணிவஞ்ச
மாயையிற்சீதைவகுத்தனன்றடிநதுமகஞ்செய்வானிகும்பலைக்ககன்றான்
மேயவவவேள்விமுறறுநினம்மால்வெல்லுதலரிதமருடற்றித்
தீயினைச்செகுப்பாளிளவலைவிடுத்தியெனறுவீணைநெறிந்துதாந்தான். ()

உரைத்தலுங்கமலத்தடங்கணுனிளவலொல்லேபோகெனத்தொழுதேகி
வரைத்தடந்திணிதோளஹமன்மேல்வந்ததுவானரவீராபின்றொடர
வரக்காகோனிளவல்கன்னறுமுன்னடப்பவரன்விழித்தெரித்தமுப்புரத்திற்
செருக்களஞ்செவப்பச்சிதிதுகண்கிவக்குஞ்சேவகனிகுமபலேசேர்ந்தான் கூரு

அருமறைத்தக்கன்புரிமகங்கணங்களித்தெனவடல்சினத்தரக்கன்
புரிதருமவேள்விவாரந்தலைவரழித்தலும்புண்டிறந்தன்ன
வெரியுமிழ்தறுகணரக்கர்கோன்சிறுவனிமைகரிந்தழலுகவிழித்துப்
பரிதிமான்றடந்தேரணையபொற்றேரிந்பாய்புலிப்போதெனவ்வாரந்தான். ()

அந்தரத்தமரிமைப்புருக்கண்கனிமைத்துவான்றுந்தனரகல
மந்தரம்வெடிப்பமாதிரத்தலைவரவயிறெரிதவழ்ந்திறின்றேங்கக்
கந்தடுபுழைக்கைத்திக்கயம்வெருவிக்கனிமதநஹந்தகான்படர
விந்திரன்பகைஞனண்டகோளகையுமிடிதரவரிவினாநெறிந்தான். (கரு)

களத்தெதிரோற்றவோரொருகவிகட்காயிரமாயிரங்கணை
டுளைத்துவில்விசையினேமியங்கிரியுந்துனைவினிஹருவிவின்படர
வனைத்தலைப்புருதுமரவெனச்சிலபோயனுமனதாகமுருகுவத்
தளிப்புயலேழுங்கடையுதத்திறைக்குந்தாராபோற்கணைமழைப்பொழிந்தான். ()

கூற்றுமெப்பணிப்பவரக்கர்கோன்விடுத்தகொடுங்கணையாவையுங்கணையால்
மாற்றிவாளரக்கன்மருமநீள்தடக்கையணிமுடிநுண்ணிகளப்படுத்திக்
காற்றறுழ்புரவிகலினமான்றடந்தோர்களிற்றினந்துணித்துவெங்குருதி
யூற்றிருந்தொழுகக்கவந்தமாட்டயரவிலக்குவஹுகணைப்பொழிந்தான். (கௌ)

இந்திரன்மருமம்போழ்ந்ததுமறவியீருளின்நீஞ்சவையறிந்த
தந்தரத்தியங்கும்புட்பகலூர்தியரத்தவெம்புனலினாடியது
செந்தழற்கடவுள்பழுவெல்லும்பொடித்ததீயவெந்திறன்முகப்பகழி
மந்தரத்தடந்தோண்மாருதிமருமம்போழ்ந்திடவல்கினின்விடுத்தான். (கௌ)

பொருப்புமுதல்கோணமாபெருமபக்கம் மசோதரனடொருநகரககட த
வுருப்பவெ ினிதததிரலலிருபாககட னுடை மபசாருகப்பரநம் ததாள
மருப்புமுதல்து ககககாரணநதத ரசாவர பரிபரிதவர ருழவ
ரினாசதெழுகடலிராததுமுன்செலலல்கலமா கெடெகெழுநதால் (ஏ)

மூவகையுலகுந்தனத்தடிப்படுத்தமுழவுறந்தடம்புயத்தரசர்கள்
வாயுமான்மேரின்மதிக்குடைநிழற்றவயங்குவெண்சாமரையிரட்டக்
கோவெடுத்தருந்துங்குருதிவாளவுணர்குற்றுடைவாள்சுமந்தேகத் தூன்.
தேவர்மெய்நடுங்கித்திசைதொறுமவணங்கச்செருககளத்தொல்லையிடைந்

ஆயிரஞ்செருவின்றமலையைப்புறங்கண்டமர்பெருதருஞ்சுமல்வேட்டு
மாயிருஞாலமுழுவதுந்திரிந்தவாகைவேற்றிறல்விருபாக்கன்
காய்கதிர்ப்பரிதிகிறவனைபெதிர்த்தோர்கதையினுறபுடைத்தலும்வெருண்டு
சீயுமிந்தறுகண்டிதுங்கவாளர்க்கன்மரிதரச்சென்னியநெறிநதான் (எக)

ஈ. லகெலாம்விழுங்குமறநீராவென்னவழிகொடுதழற்றிகைபரப்பி
யிலகுவாள்விதிந்துக்கேடகந்திரிசுதுமகோதான்களத்தெறிநோற்பக்
கொலைபழுத்தொழுங்குருதிவாளேந்திக்கன்புறப்பலகைகைகொண்டு
மலையும்வெஞ்சமத்தின்வால்தன்னுணைவன்மற்றவனலையுதித்தெறிநதான் ()

கங்கமுங்கமுருமார்க்கும்வெங்குளத்திற்கவிக்குலதலைவரைத்தூர்ந்து
சிங்கவேறென்னகொழிஞ்சுமர்வினைக்குமாபெரும்பகனமுனசென்று
துங்கமால்வளையிற்றிரட்டதொளவலியாற்சேர்வுறநிலத்திடைவீழ்ததி
யங்கதன்யினவியாரிப்போத்தினுங்கவனுடலிளந்தலைத்தான். (அக)

தானையந்தலைவர்விளிந்தமைநோக்கித்தழலெழமிழித்துவல்லர்க்கன்
வாலரிடைப்புத்தவுடுககணஞ்சிதறமற்றைமவண்டமுமவெடிப்பத
தேனவிழ்கமலப்பொகுட்டினிதுறையுந்தேவனுஞ்செவித்தலம்புதைப்பப்
பாளிறச்சங்கமொருபதநதைபாழிவாய்தொறுமபுதிதொலித்தான். ()

பையராநெற்றிச்சுகுகையிற்கிடத்தபார்முகங்கியியவோரெட்டு
மைதவழ்குடுமிவரைபறித்தெரியுமவாரந்தலைவர்கொவருங்
கையிலைமுழந்தான்மருமன்சென்னியெங்கணங்காய்களைசெருகி
யெய்யெனக்கிடப்பவுலகெலாம்வென்றவிராவணனிருஞ்சிலைகுழைத்தான் ()

மற்றவைநோக்கியிலக்குவன்யினவிவடவரையனையவிற்குழைத்துப்
பொற்றடத்தினிதேர்வலவன்சென்னிபொங்குழற்கணையினுல்வீழ்த்திப்
பற்றலர்முதுருகண்டலரெனெடுங்குண்சிவப்பறப்பிணப்புயத்தார்க்கன்
கொற்றவெஞ்சிலைகொருபதுந்துமியக்குருகிதோய்கணையினுலறுத்தான் ()

பாடகத்தொடர்ச்சிப்பழவினைச்சிமிழ்ப்புப்பற்றற்பசும்புயலனையா
னுடகப்பசும்பொற்செய்யதாமரைத்தாளசரணமென்றடைந்தபேரறிவின்
வீடணன்வெருண்டோர்கதையினுலடித்துவெஞ்சினத்தரக்கர்கோனடவுங்
கோடியர்பசும்பொற்கொடிஞ்சியந்தடந்தேர்க்குரகதமனைத்தையுங்கொன்று

கொடிஞ்சியந்தடந்தேர்க்கொய்யுணைப்பரிகண்மரிதலுமிரணியறசெருத்த
மடங்கலேறனையவிராவணன்சினவிவாய்மடித்தெயிறுதின்றுரப்பி
விடங்கவிழ்த்தெரிகால்சுடரினெடுகிலெல்லீடணன்மேலெறிந்திடலுங்
கடங்கவிழ்குரடக்கரிநிகரினையோன்கணையினுலாங்குதுணித்தான். (அக)

புயனிற்றமவிளர்ப்பக்கருகியமேனிப்புலவுவாயர்க்கோன்சினவி [௭]
வெயிலிணையிசுழத்துக்கொலைத்தொழில்பயிற்றிவெவ்விடத்தொயயில்மற்று
மயனுளம்வருந்தவளபயினைச்சமைத்துவரத்தினுன் மறையொடுமனித்த
வயிலிணையெறியவுரம்பிளந்தினையோன்மண்மிசைகிழ்ந்தயிரயர்ந்தான். அ

கலினமான்றடந்தேர்கொணரவல்லரக்கன்கடிமதினிலக்கையிற்றுகு
மலையுறழ்தடந்தோண்மாருதிமுன்போல்மருத்துமாமலேகொணர்ந்துப்ப
வலகிவசுர்ச்சுசேனனமருகினையளிப்பவையனமுன்போலவுய்த்தெழுந்தான்
கிலைவிழுங்குபாதோபிராமன்மாருதியைததழுவிமற்றிங்கிவைதெரிப்பான். ()

உற்றுழியாவியுதவினர்குயிரகாடிகர்பொருளுடைனிலன்றோ
மற்றொருகைமமாறளிப்பொன்றுவப்பமருததுமாமலையினைமீட்டுங்
கற்றடந்தினிதேரீளனுமன்முன்போலவைத்திவண்கடி அவரதறலும் [ன்
வெற்றிவேலரக்கன் வேறொருமணித்தேரிவர்த்து வெங்களத்திடைப்புகுந்தா

மலரயனடவுமெகினமென்புள்ளு வலியழிந்திரியமோதியது
நிலவும்வெங்கதிரோன்பிரகோடேர்துர்த்துநேமியங்கிரிவலம்வந்த
தலகதுபுலனமுழுவதூத்திரிந்தாயவிண்ணிடைப்பரந்துலவுங்
கலினமான்றடந்தேர்கடவிவல்லரக்கன்கவிக்குலமிரியவந்தேற்றான். (௧0)

தேரினின்றரக்கன்கொடுஞ்சமம்விளைப்பச்சிலைத்தழும்பிருந்தோளிராமன்
பாரினின்றுடற்றலரிதெனவயிரப்படையுடைக்குரிசில்மாதலியை
பூர்பொலந்தடந்தேரிராமனுக்குதடிகென்றுமொல்லையினிழிந்து [ன்
கார்வயிறுடைக்குக்கம்புடைத்தடந்தேர்காராழகக்குரிசில்முன் கொணர்ந்தா

அந்தரத்தமரர்வலிகெடவுடற்றுயிராவணனுடமர்மலைத்
கிந்திரனளித்தகொடிஞ்சிமான்றடந்தேரிவர்கெனமாதலிவணங்க்க
கந்தபிழைக்கையெறுழ்வலிப்பருந்ததாட்கழைசுளிகடாக்கிற்றையான்
மந்தரத்திவருகிரையுனைத்தற்குணவாளரிப்போத்தெனவிவரந்தான். (௧௨)

விண்ணவரளித்ததேரிவரிறையும்வெஞ்சினத்தர்க்குத்தங்கோவு
மண்ணிளவெற்பின்மாதிரமெட்டின்வானவர்தானவருறையும்
கண்ணகல்விசுமபிறநிரிந்ததுதாங்கற்றகார்முகவிஞ்சைகளகாட்டி
யெண்ணிலவ்வுலகுமவெருவொடுநதளரவேழுந்தாரிப்பகல்மலைந்தார். ()

மைத்தகார்கமலக்காடுபூத்தனையமணிநிழவண்ணன்விற்றுகுனித்துப
பத்துடைத்தலையுந்தோள்களுந்துமிப்பப்பண்டுபொன்முனைத்தமருடற்றக்
கைத்தலம்விதிர்ந்துக்கைகளுந்தலையுமாயிரங்கால்சுடிதகற்றி
யத்தவெற்பென்னவிரவிதேர்மருளவாடமர்ககளத்திடைக்குவித்தான் (௧௪)

கனைகடற்குவமையுரைத்திடிவந்தக்கனைகடலலதுவேழில்லை
பனியிருவிசும்பிறகினையெடுத்துரைப்பிப்பனியிருவிசும்பலாகிஸ்கை
வனைசுழலிராமனிராவணனுடற்றும்போரினுக்கினைவகுத்துரைப்பி
னையெப்போரிராமனிராவணனுடற்றும்ருஞ்சமரணிர்வழிவையால். (௧௬)

என்றுவானவர்கடுதியெடுத்திசைப்பவிராகவனிருஞ்சிலைகுழைத்து
மன்றலங்கமலத்தயன்படைவிடுப்பமழவிடையுரியகடவுட்
குன்றெடுத்தோங்குந்தடமபுயததரககனூரம்பிசந்தரநயிராகுடிப்பப்
பொனநிறீணிலசுதில்விழந்தனனமராபுமழைபொழிறதுநின்றூர்த்தார். (கூசு)

ஆர்த்தனரமார்விஞ்சையரியககரமமுறைபாடிநின்றூடித்
னூர்த்தனர்மலரான்மெயமையுமறனுநதோமறத்தலையெடுத்துயர்ந்த [லகும்
வேர்த்துடல்புழுங்கிப்பொய்மைபோயொளிர்த்தவிழமுறையொழுக்கமெவ்வு
போர்த்ததுதிங்கடோறுமுமமாரிபொழிந்திடச்சிறத்தெவ்வுலகும். (கூஎ)

தாமரைக்கண்ணனருளின்வீடணனைத்தகைபெறுவிராவணற்கினிதி
னீமந்தகருமியிற்றுதியெனலுமியாவையும்விராவணிலியற்றித்
தேமலர்த்துளவோன்சேவடிவணங்கிற்றனுகத்திநுமறுமார்பின்
காமர்வண்டறைதாரிலக்குவவிவற்குக்கதிர்முடிபுனைகெனவுரைத்தான். (கூஅ)

ஒழுக்கொளிப்பரிவிவென்மதிக்கடவுண்மாதிலமுள்ளநாள்காறும்
பழமுறையனைவரிராகவன்சரிதைபுலனெிறப்பயிலுநாளளவுங்
கெழுமணித்திகிரிதகைதிசைபுருட்டிககிளர்மதிலிலங்கைகாக்கென்ன
மழவிடையன்னவீடணநிகளவலவாரொளிமணிமுடிசுவித்தான். (கூக)

இருள்வயிரூர்த்தவெங்கதிர்க்கடவுள்வெணைமுதலியவெவர்க்குங்
குருமணிக்கலன்களபபறுநிதியமறுபவங்கொள்கெனவழங்கி
வகாயுறழதநதோள்வீடணன்போர்த்துள்ளனருளவணங்கலுமகிழ்ந்து
செருமலிதினீதோளனுமனோடேகிசைத்தையைக்கொணர்கெனவிடுத்தான். (கூ)

அன்னதுகளாவரங்கன்மாருதியோடசோகந்ளவனத்திடைப்புருந்து
கன்னியங்குறிபணங்கினைவணங்குககளிபெருநதோபனம்விளம்பிப்
பொன்னவிரமணிபுருஞ்சிவினையினெறநிப்புணர்முலையரக்கியர்குழ [தான்.
வெண்ணையாளுடையவண்ணையிராமனிருநதழிக்கொணர்ந்துமுன்விடுத்

அருந்தவங்கற்பிற்கரசினைநோக்கியெனதுசீர்க்கொதருஞ்சமத்திற்
நிருந்தலர்ச்செகுத்துமீட்டனனின்மேனசையினுமீட்டிலனினக்குப்
பொருந்துழியெகென்அரைததலுமணங்குபொங்கழலினையவன்றருகென்
நிரந்திடவள்ளலருளினாலிளையோனியற்றியவெரியிடைப்புருந்தாள். (கூஉ)

அங்கியங்கடவுளிராமன்முன்னெய்தியரக்கன்முன்கவரவந்துறலும்
பொங்குநீள்வேளவித்தழற்புகவளியன்புணர்த்தியமாயையயரககன் [திற்
மங்கையென்றெண்ணிக்கொணரத்தனநதமாயையின்டழிந்ததென்னிடத
றங்கியசைதையிவளவன்றீண்டிற்சாமபராங்கற்பின்வெந்தழலரல. (கூக)

ஐயுறெலிந்தவணங்கினைக்கொள்கென்றங்கியங்கடவுளுமலர்ந்த
செய்யதாமரைமேற்புமரிதனுமுநகட்டேவனுநதயரத்தனென்னும
பொய்யெறிபுலமையரசனுமுரைப்பபுழங்குலச்சென்னியின்வணங்கி
வெய்யவாட்டடங்கச்சித்தையிராமன்மேததத்தெளிந்துரைக்கொண்டான்.

பரதனைத் தாயோடிசுழந்திடுமுனிவுதிர்ந்தார்ப்பரிசியங்குலத்தி
 னுரிமைபூண்பதற்கோர்வரமளித்திடுகென்றிராகவன் தொழுதுரைத்திடும்
 வரையுறழ்தடந்தான்மார்பகத்தொடுங்கமைந்தனை ததழுவிவான்வேந்த
 னரளிகளாகுமரவளப்பரிதாசுமவ்வரமளித்தனனென னான். (க0டு)

ஆள்வழக்கறநீண்டம்பலைத்தொழுமுயில்விழிப்புலோமசைகனைவன்
 றுளதாமனாக்கட்குரிசிலோர்வரந்தேக்கெனத்தசமுதன்விடுத்த
 வானியால்மறித்தகலிக்குலமனைத்துமயங்கிடும்வரமளிக்கென்ன
 நீனிருந்தடக்கையிராகவன்கேட்பவிந்நீரனேந்தல்தளித்தான். (ச0௯)

விட்புலந்தமரர்மறைதலுங்கணையல்லிய்த்திடுங்கலிக்குலமனைத்துங்
 கட்புலங்களிப்பவிராமனைநோக்கியுயந்துளங்களித்தவாளரக்கன்
 புட்பகமளிப்பவினையவனோடுமபுணர்முலையணங்கொடுமிராமன்
 நட்புடைக்கவிகடம்மொடுமீவந்தாநளிகடற்சேதுவையடைந்தான். (ச0௮)

இராவணன்வதை யத்தியாயமுற்றிற்று.

இருபத்துநான்காவது.

இராமன் சிவலிங்கப்பிரதிட்டைபண்ணின வத்தியாயம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருததம்.

சேதுவினைய்திவரிசிலையிராமன்சினகரமணிபெறக்கோலி
 யாதியுமுடிவுமறிவுருவிலிங்குதனபெயராலினிதமததுத்
 தூதளங்கனியாயனங்கொடுமிளவறன்னொடுஞ்சூழ்ந்துசின்னிதைஞ்சித்
 தாதவிழ்மலர்நாயநெடுசகங்குழைதுட்டங்கணீரொழுதிடத்துதிப்பான். (க)

அருவமாயுருவாயநாதியாயொன்றாயைமபெரும்பூதமாய்வேறாய்த்
 தெரிவரும்பொருளாயதெரிபவையாகிச்செங்கண்மாலயனெனவுரைக்கு
 மிருவருங்காணுமறைப்பொருளாகிச்சகத்தினையியக்கியுமியங்காக்
 கரியதுவாகித்திரிபமாய்த் திரியாதிதமாங்கடவுளேபோற்றி. (உ)

நீற்றொளிபழுத்தவெள்ளியக்கிரிபோனிலவுழிமுமெனியாய்ப்போற்றி
 கூற்றினையுறைத்துச்சிறுவனையளித்தகுனாகழற்றாநினாய்ப்போற்றி
 பாற்றினஞ்சமுலுமூவிலைக்குலப்படையுடைக்கடவுளேபோற்றி
 மாற்றலருறையுமுபுரமெரித்தவாணகைக்குரிசிலேபோற்றி. (ங)

பையரவனையிலநிதியிலமர்ந்தபண்ணவன்முதிமுழைமுயங்கி
 யையனையளித்தகடவுளேபோற்றியாதியாம்பரமனேபோற்றி
 மையுற்றகடந்தவருமுலைத்துவரவாய்மலைமகன்கொழுநனேபோற்றி
 பொய்யிகழ்நுணரும்புண்ணியருளத்திற்புகுநிதிமுனிதனேபோற்றி. (ச)

என்மநாத்தமும்பவிதயொக்குருகலிராகவனேத்தலுமிரங்கிப்
 பொன்றிகழ்ச்சுடையிலகுமுசுக்ஷம்புலியதளுடையுமெண்டோளு

மன்றலங்கூந்தந்தவுரியோர்பங்குமாயுயர்மழவிடையுயர்த்த
குன்றவிற்குமுதலுங்கவனமைத்தகோதுமிவிங்கமூடெழுந்தான். (39)

குரவரைப்பிழைத்தோர்கள் ஞார்நறவங்குடித்தவர்கொலைத்தொழிப்புரிவோர்
மருவிமற்றிவரோடிணங்குநாமுதலாம்பாதகோணும்வநெய்தித்
திரையெந்நன்னீர்ச்சேதுவிழைத்தெளிந்துநீயமைத்தவிலிவிங்கம்
பாவிதற்பாவமுழுவதூந்தீர்க்கெம்பதமலர்நீழல்வீற்றிருப்பார். (40)

அங்கண்மாஞாலமழியினுமழியாச்சேதுவினீமகிழ்ந்தமைத்த
பொங்கொளியிலிங்கத்தகன்நிடாதுறைவலென்னவோர்வரம்புகன்றருளி
மங்கையோர்பாகன்மறையவீடணனுமவாநரத்தலைவருஞ்சூழ்ச்
சிங்கவேறணையான்புட்பகமிவர்ந்துகிட்கிந்தைமருங்குசென்றடைந்தான். (41)

அடைதலுமிரவிசிறுவனிற்சிழமைபுண்டிமெயில்புரைநெடுங்கண
மடாடைத்துவரவாய்த்தாராயுந்தீஞ்சொன்மாசமுமதிமுகருமையுர்
தொடர்புறுமற்றக்கவிக்குலத்தலைவர்துணைவியர்யாவருஞ்சூழப்
படர்தருவிமானமிவரந்தசானகிதன்பதமலரிறைஞ்சியேத்தெடுத்தார். (42)

தமிழ்முனிமனையான்வினவியான்செய்ததகுதிகளனைத்துமோதுகிணு
மியிழ்கடலடைத்ததுளைத்திடேல்முனிவனங்கையினெற்றருந்தியதா
லமிழ்தினுமினியாயென்றருமுனிவாசாலேகளைத்தையுங்காட்டிக்
கமழலந்துறைகுழியோத்தியர்வேந்தன்பரத்துவன்சாலேகண்ணுற்றான். (43)

பழுதறுமறைதேர்பரத்துவாசன்சேர்சாலேகண்ணுறுதலும்பரம
னெழுகொளியிமானமிழிந்துசென்றெய்தவுயர்தவமுனியெதிர்போந்து
தழுவின்னியம்பியாசனமளித்துத்தாமரைக்கண்ணனெழுதலா
யுழையுமெவர்க்குநெஞ்சுகங்கனிப்பவவப்பொடுநல்விருந்தளித்தான். (44)

தெள்ளநான்மறைதேர்முனியொடுநெறியிற்கவிக்குலந்தின்னுளங்கனிப்பக்
களன்றொழுதுங்கனிகளுங்கிழங்குங்காய்களுமுறுவராற்பெற்று
வள்ளல்மாருதிபோய்ப்பரதனுக்கெனதுவரவுகாக்குதியெனவிழிப்ப
வுள்ளமுமுறையும்பிறபடவனுமன்வினாந்துபோய்ப்பரதனுக்குரைத்தான்.

இராமன் சிவலிங்கப்பிரதிட்டைபண்ணினவததியாயமுற்றிந்து.

ஆகசெய்யுள் - 35கஅ.

இருபத்தைந்தாவது.

இராமன் முடிசூடிய வத்தியாயம்.

எழுசூடியாசிரியவிருத்தம்.

உரைத்தமாருதியைத்தழுவியுள்ளுவந்தமான்மதச்சேற்றொடுங்குலவி
யரைத்தசாந்தகலத்தப்பியதென்னவகங்குளிர்ததண்ணையொடும்
வரைத்தடநிணிதோளினையவனோடும்வாட்டிறற்பரதன்விற்றுணை
நிறைத்தெதிர்கொள்ளப்புட்பகமிவர்தூந்நிறுவண்ணலுங்கடந்தான். (45)

ஆடைந்தகார்வண்ணன்வணங்கியபரதனகங்குளிர்ந்திடவெடுத்தனைத்து
மடங்கலேறையவிலக்குவனோடுமன்னையர்மலரடிவணங்கி
சூடங்கொடாமனாயோன்மனத்தினிலளித்தவசிட்டனைத்தாழ்ந்தனிதிருப்பக்
குடங்கையினெடியகண்ணாமாயிர்தாள்வணங்கலுந்தழுவியுள் குழைந்தார்.

செயிரறுந்திக்கிராமமாங்கெய்திச்சிலைத்தழம்பிருந்ததோட்குமரர்
மயிர்விளைமுடித்துவாசநீராடிவெண்டுவிடமாலைசாந்தணியா
வுயிர்பிகர்நன்பினிரவியேய்குக்கன்வேலரக்கர்கோனோடுமினிதுறைந்து
வெயில்கெடவிமைக்கும்புட்பகமதனையளகையர்கோனுழைவிடுத்தான். (௩)

ஆய்யனுமபரதன்றேர்விடவிளவலவிர்தித்தலிகைமேற்கவிப்பப்
பெய்யயறுமர்க்கனிலக்குவனோடுபொலன்கொள்வெண்சாமனாயிரட்ட
வெய்யவன்மைந்தன்சத்துருஞ்சயத்தின்மேறசெலவாரராவரு
மையல்வாரணத்தின்மனுடிரம்போதமணிமதிலயோத்திவந்தடைந்தான். (௪)

ஏர்குடியிருந்துசுணங்குபூத்தலாந்தவிளமுலைத்தொண்டையந்துவர்வாய்த்
தானாயமுதலாம்வாநரமகளிர்மாமியர்குழாத்தொடுத்தழுவக
கார்புறங்கொடுக்குங்கருங்குழற்சதைத்தொமணிசசுவிகையினேறிப்
பார்புகழ்ந்தேத்துமயோததியினிராமன்பயிற்றாமுறையுறிபுகுந்தான். (௫)

கங்கையைமுதலாநதிப்புனலோரோழ்களைஉடற்கடவுனீர்னைத்துஞ்
சிங்கவேறனைவனுமனைமுதலோர்கொணர்தலுஞ்செழுமறைவசிட்டன்
மங்கலமுழவங்கற்கநீராட்டிமடங்கலந்தவிசினிலிருத்தி
யங்கலுழ்மேனியணங்குடனிராமற்கவிரொளிமணிமுடிபுனைந்தான். (௬)

இராமன் முடி சூடிய வததியாயமுற்றிற்று.

ஆகசெய்யுள் - ௧௨௪.

இருபத்தாறாவது.

அகத்தியன் இராவணன்மரபுணர்த்தவத்தியாயம்.

இதுவுமது.

மரகதக்கொண்டல்மணிமுடிசூடியங்கிழவுடனிருக்குநாடன்னிற்
பரவருந்தவத்தினகத்தியன்முதலாப்பகர்த்திடுமுனிவார்பாரும்
வினாவினிலய்திவாழ்த்தலுமையன்வியப்புடன்பூசனைபுரிய
வுரவுநீர்க்கடலோரோழையும்பருகுந்தமிழ்முனியங்கிவையுணர்ப்பான். (௧)

இந்திரசித்தையிருபதுபனைத்தோளிராவணன்றனையிகல்வினைக்குங்
கத்தடுபுழைக்கைக்களிறனாகும்பகன்னனைச்சமர்க்களப்படுத்தி
யுந்துலகேழும்வாழ்ந்திடவளித்தாயென்றலுமுரவுவேலிராம
னந்தமிழ்சீர்த்திக்குறுமுனியோடுமசங்குழைந்திக்கிவையுணர்ப்பான். (௨)

வெள்ளியங்கியைவேரொடுப்பிடுங்குமர்க்கனைமுதலவிளம்பாம
லெள்ளருந்திமல்கூரித்திரசித்தையியம்பியதேவனவன்றிறலுந்

தள்ளருஞ்சீர்த்தியர்த்கர்நந்தோற்றமுமுவதுஞ்சாற்றுதியென்னக்
கொள்ளைவண்டறைதாரிராகவனுரைப்பாசு குறுமுனியாங்கவைபுகல்வான். (௩)

குமரிவண்டரற்றுந்தாமரைக்கிழவன்குமரனற்புலத்தியென்போன்
ரிமிரீண்மாயைகடந்துநற்றவஞ்செய்திரணவிசுவியுயர்சாலே
யமைவுடனெய்தித்தவஞ்செய்காலத்திலம்பகட்டிமுலைத்துவாவா
யிமையவர்மாதாளப்பிலொய்தியீர்ப்புனலாட்டயாநதனரால். (௪)

ஆங்குலர்தம்மைப்புலத்தியனோக்கியாயிழைமசளிர்யாரோனா
மீங்கினியெய்திற்குப்பமுறநிகுவென்றலுமவாவெரிபுயகல
வோங்குசோத்திரணவந்துவினமகளிதுணர்நதிடாதாந்நெய்ச்சிடலுந்
கோங்குளமுலையாங்கருப்பமுற்றிடதான்றநன்குபாறகுறுகியிதுவாததான். (5)

உரைத்தலுத்திரணவிசுவென்றுரைப்போன்புலத்தியற்குவப்பொடும்ந்த
விரைக்கருங்குமுலையளிப்பமற்றவனமக்கிரவாங்குனையின்றாள்
பரத்துவன்மகனையாகவன்வேட்டுவைச்சுரவணன்றனைப்பயசுதான
வரைப்பருமறைதேர்வைச்சுரவணன்முவாயிரவருடனோற்றனனால். (௬)

குறுந்துனிதாற்றுங்கங்கைதாழ்சடையோங்கோதறுமுனிசுவநோக்கித்
செறித்திடுமியககர்வேந்தனனென்செய்பின்னபுகழமுமேந்தாறகுப
பறசுசெல்விமானமளித்ததனைகப்பரிவொந்தித்தையைவணங்கி
யுறைந்திடுககரொன்றளிக்கெனவிலங்கைமாநகருறைநியென்றுரைத்தான். எ

தொன்றுதொட்டரக்கர்வாழ்வுறுமிலங்கைத்தொன்னகராளிகடக்குபேர
னென்றருஞ்செல்வத்தமந்தனனென்னவுண்ப்பொழிவரிசிலையிராம
னன்றறிமுனிவபுலத்தியனளிக்குமுன்னமுநாண்டறிபெயிறு
வென்றிசேரரக்கருள்கொலோவவர்தங்காநதையைளம்புகவெனருள. (௭)

அறுசீரடியாசிரியவீருத்தம்.

முன்ன்கமலப்பொகுட்டின்முதல்வன்சிலரைப்படைத்தாங்
கன்னோர்தமயிற்சிலரையியக்கொணப்பெராக்கிப்
பின்னுஞ்சிலரையரக்கரெனப்பேரளத்ததானவருள
மன்னுங்கேதியோடும்பிரசேதிவலியனானான். (௮)

ஆலககருஞ்செயிமுமலங்குசுடர்வேற்கேதி
காலனோடும்பிறந்தசுதிரமென்கொங்கைப்பனையச்
சாலவதுவையாற்றியின்னுககேசனறன்னை
வேலையிடத்திற்பிறந்தவிடமாமென்னயுயிர்த்தான். (௯)

மருவார்க்கிடியேறென்னவயவாண்மின்னுக்கேசன்
றையாள்சந்திமகளாஞ்சாலகடங்கர்கடையை
முருகார்மலைகுட்டியுயிர்போனமுயங்குளாளிற்
கருவுட்கொண்டவ்வர்க்கிகவின்மந்தரத்திற்கலந்தான். (௧௦)

(௧௧)

மைதோய்ப்பைம்பொற்றுகுமிவரையின்வயிறுவாய்த்து
வெய்யகாமங்கனற்றமின்னுக்கேசற்றொடர்ந்து
தையலேகலோடுநதனியேகிடந்தச்சிறுவன்
பையுளுற்றுக்கலுழ்தலபரமன்கண்ணிறகண்டான். (கஉ)

ஏயசிறுவன்நன்னையம்மாநருளிஞேக்கித்
தாயினளவினின்றேவளர்கவென்னச்சாற்றி
யாயவரக்கன்றனக்கோரம்பொன்னகரமளிப்ப
வேயமென்றடந்தோட்கவுரிலிழைவினினைப்பூர்வாள். (கங)

அரக்கர்மகனிற்குப்பமடைந்தநூன்றேபெறவும்
விருப்பிவீன்றவன்றேமக்கள்வினாவின்வளர்ந்து
பரிதததாய்பொன்றிடவுமபவனச்செவ்வாய்க்கவுரி
யுரைத்தறகரியவரமாங்குதவியிறையோடகன்றாள். (கச)

அதுசேரடியாசிரியவிருத்தம்.

கச்சமாச் பாணையின்றோல்போர்த்தாடுக்கடவுளருளிணிதிப்பெற்ற
பச்சிரத்தங்கொப்புளிரகும்பரிதிவேறசுசேசனெனுமரக்கனென்றை
யிச்சையுடனினிதளித்தமாநகரில்வாழுகாரியக்கர்கோன
நசகிலேவேற்கிராமணிதன்னமகளைச்சுசேசனுக்குநல்கினானே. (கரு)

ஈற்றுனைந்ததிதுதும்பிமேன்மேற்போயப்பறந்திடுமீர்ஞ்சிறையினுற்ற
காற்றினலமருமருங்குற்றேவவதிசுசேசனெடுங்கலந்துவெய்ய
மாற்றெழியுமாலியவான்சுமாலியொடுமாலிதனைவயிறுவாய்த்தாள்
கூற்றுமவெருவருந்திறலோர்கொடுதழலினின்றுதவங்கோலினூரால். (கக)

மற்றவர்தந்தவரோக்கிமறைக்கிழவன்மகிழ்நதனனீர்வரங்நடக்கென்னப்
பற்றலரைவென்அலகமெமதுகுடைக்கிழ்வைகப்பாலியென்னப்,
பொற்றசெழுங்கமலத்தோனவையனித்துகிஞகுதலும்புவனபயாவுங்
கொற்றமுறவடிப்படுத்திவிச்சவகனமாவொழிவைகடறுறுறாள். (கௌ)

லின்னகர்போலெழிநிகழும்விழுத்தகுன்னகரமொனநீங்கியற்றுகென்னக்
கண்வழுசுருகதிரொளிகால்திரிகூடமால்வரையினுடலக்கண்ண
னண்ணவொருசுரமுனமமைத்தனனாங்கமர்தொனகவிறலோடும்
பண்ணியவாமபரிததடந்தேரர்க்கொருமுவருமப்பதிபுக்காரால். (கஅ)

கத்திருவர்குலத்துதித்தகயனெடுங்கணருமதையாங்கண்ணிவெற்கட்
சுந்தரியின்னமுதமொழிக்கேதுமதிவசுதையெனுஞ்சுடர்வேனுண்டட்
பைநதொடிமாதராயின்றாளாகவவரோரமுவனாயுமபரிதிவேற்கக
மைந்துடைமாலியவானுஞ்சுமாலியுமாலியுமுறையின்வதுவைசெய்தார். (கக)

மாலியவான்றோள்புணர்ந்துசுந்தரிவச்சிரமுட்டியெச்சகோபன்
காலனிகருன்மததன்விருபாக்கன்அயில்வோனாக்கடியோன்மத்த
னாலநிகந்துன்முக்கனெனலையெனுமணங்கிணையும்வயிறுவாய்த்தாள்
சீலமுதுகேதுமதிமாலியைத்தோய்சுதன்றவனாதெரிக்கிறுற்றாம். (உ௦)

விகடனுயர்பிரகத்தன்விறற்காலகார்முகன்வெம்பாசகண்ண
னிகல்செயகம்பனனன்டன்சங்கிருதிபுகைக்கண்ணனெழிற்பிரசங்க
னிகரில்சுபாரிசனெடுகைகசிகும்பீரசியயில்வேனெடுங்கட்செவ்வாய்ப்
பகரமுதமுறமுமொழிப்பாணவப்புட்பொற்கலையென்னப்பகர்வரன்றே. (௨௧)

மாலியெனவுலகேத்துமவல்லரக்கன்வசுதைவனமுலையிற்றேயந்து
சீலமிருமனிலனெடுமினனனரன்சம்பாதியென்னுந்தீதில்
கோலமணிமுடியரக்கர்நால்வனாயினிதுயிர்த்தானகுறுகார்ச்சென்று
ஞாலமுழுவதும்வெருவமாலியவான்கொடுங்கோன்மைநடத்துநாளில். (௨௨)

விண்ணவர்வெவ்வரக்கர்புரிகொடுந்தொழிலுக்காற்றாதுகயிலேமேவித்
தண்ணிலவுகதிர்க்கற்றையமுதிதைக்குந்தாழ்சுடையான்சரணமபோற்றிக்
கண்ணையராமரக்கர்மூவனாயுங்கடிநதெமக்குக்களைகனாகி
யண்ணலெமக்களித்தியெனவிரத்திடலுங்கதையிடற்றெம்மடிகள் கூடும். ()

தூயநறுமலர்நூவிவழிபாடுபுரிந்தருளுஞ்சுடேசன்மைந்த
ராயிரம்பெம்பிழைசெயினுமாக்வகைக்கோறலெமக்கடுப்பதன்றாற்
றியாகக்கொல்கெனமாலேப்பணித்தனநீர்வினாந்தாங்குச்செல்வீரென்னப்
போயமரர்குறையுனைப்பெடுடியோனுமதற்கியைந்துபோயினென்றான். (௨௩)

அவ்வுனாகேட்டயினெடுங்கட்புலோமசைவெம்முலையானையனைக்கும்பாகன்
கெளவையொழிந்தமரர்தொழுவின்னாடுபுகவிழைந்தகருமம்யாவும்
வெவ்வினைத்துதுவருளப்பமாலிமுதலரக்கருளும்வெகுண்டுக்கேட்டுப்
பெனவருங்கடற்றாண்புடைகுழப்பண்ணவருர்வனைந்துகொண்டார். (௨௪)

அதுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

திருந்தலர்புகுந்தமாற்றஞ்செவித்தலைவெதும்பக்கேட்டுக்
கருங்கடற்செவப்பவந்தகவுத்தவமணிந்தமார்பன
முருங்கெனிகவிழ்க்குஞ்செங்கண்மூரிவெங்கலுமுனூர்த்து
வருந்தலீரமாரென்னவாஈமரமுவத்துற்றான். (௨௫)

தோற்றமுமுடிவுமில்லான்நூண்டுபுட்சிறகர்வீசங்
காற்றினுலரக்கர்சேனைகவிழ்தலுமாலிவெம்போ
ரோற்றுலெங்கலுமுனஞ்சியிரியவெங்கதையாலெற்றக்
கூற்றறழ்திகிரியேவியவனறலைகுறைத்திட்டானே. (௨௬)

மாலிவெங்களத்தின்வீழாமாலியவான்வந்தெய்தி
வேலினாலெறியவையன்விலக்கிமற்றதனைப்பற்றி
யாலமேயனையான்மெய்யினெறிதலுமயர்ந்தவிழ்த்து
குலமொன்றெடுத்துப்பின்னுந்தோன்றன்மேல்விடுத்துநகரான். (௨௭)

நக்கவாளரக்கன்பின்னுங்கலுமுன்மேனடந்துசெல்லச்
செக்கர்வானனையவெய்யசிறைவிசைக்காற்றின்மொத்துண்
டொக்கலோடுடைந்துமிக்கவுலகைசேர்சருகிற்சிற்து
மைச்சுடலிலங்கநங்கிப்பாதுலமருங்குபுக்கான். (௨௮)

பாதலத்துறையுநாளின்பாசிழைப்பருமவல்குற்
காதளந்தொளிரும்வேற்கட்கைகசிவதுவையாற்றத்
திதறுவான்தேடித்திரிவுழியியக்கர்வேந்தைப்
போதரக்கண்டினோனான்பாதலம்புகுந்துசொல்வான். (௩௦)

நச்சயில்பொருவுமொண்கணங்கைக்கைகசிகீகேட்டி
விச்சிரவாவைமேவிவிறன்மகப்பெறுதியென்னப்
பச்சிளங்குரும்பைமானம்பனைமுலைக்கழைக்கொல்மென்றோட்
செச்சைதாழ்கூந்தல்போந்துதெய்வமாமுனியைக்கண்டான். (௩௧)

நாடுனெடுமிண்டிபுக்கநங்கையிசையென்ன
வேணவாவோடுகின்றனருளினால்விறலின்மிக்
மாணுடைமைந்தர்தமமைவயிறுவாய்த்திடுவான்போந்தேன்
பூணருநவத்தோயென்னப்பிணர்ந்திவையுரைக்கலுற்றான். (௩௨)

பொன்புனைதிலைபூத்தபொம்மல்வெம்முலையாங்கேட்டி
நண்பகலணைந்தவாற்றாணுனிமவெருவச்செய்யும்
வன்புடைமனத்துவெய்யமைந்தரைப்பெறுதியென்ன
வன்பொடுவணங்கிகின்றபொலருமகவேண்டிமென்றான். (௩௩)

கன்னலுமமுதுங்கைப்பக்கனித்தமென்ருதலேகேட்டி
பின்னர்நியுயிர்க்குமைத்தன்பெட்பொடுமென்போலீண்டு
மன்னுமற்றுன்பாற்றோன்றிவரம்பறுமாயுளய்தி
யுன்னருங்குணத்தனாகியுலப்பினுள்வாழ்வனென்றான். (௩௪)

இருபதுகரமுஞ்சென்னியினாந்துந்தாங்குகின்ற
திருவிதிதன்னைமுன்னஞ்சிறப்பொடுவயிறுவாய்த்துக்
கருவவாயனையகும்பகன்னையின்னுபின்னு
முருவவோடரிக்கட்கூர்ப்பநகையையுமுயிர்த்தாளன்றே. (௩௫)

வீடணன்றன்னைப்பின்னும்வியப்பொடுமினிதினின்றான்
கோடரிக்கண்ணாந்தமைந்தரையுவுற்றுநோக்கிச்
சேடமிதிருவினியிக்கவியக்கர்கோன்செல்வமெய்த
நீடிருந்தவங்களாற்றிநின்மின்களென்னப்போனார். (௩௬)

ஐந்தழனடுவினின்றோராயிரம்பருவஞ்சென்றான்
மைந்துடைச்சென்னிபத்திலொன்றறுத்தழலின்மாட்டி
வெந்திறலரக்கன்பத்தாஞ்சென்னியும்வெட்டுமேல்வை
வந்துசெங்கமலப்புத்தேன்வரங்கொளென்றுரைத்தலோடும். (௩௭)

விஞ்சையரவுணர்சித்தருரகர்விண்ணவர்கடம்மாற்
றுஞ்சுதலின்றியெல்லாவுலகமுந்துணைவில்வெல்ல
வெஞ்சமத்தற்றசென்னிதோளவைமீளவெய்தக்
கஞ்சநாண்மலரோய்க்கென்றிரத்தலுக்கடவுளீந்தான். (௩௮)

வீடணன்முன்னொய்திவேண்டுவகேட்டியென்ன
நாடொதுநதருமசிர்தையெய்திநாளுலவாதாவி
பீறெநல்கென்றோதப்பிதாமகனளிப்பவிண்ணோர்
மாடுமுகும்பகன்னற்குயாவரம்வழங்கலென்றார். (கூக)

என்னலுமரக்கனுவில்வாணியையெவியெந்தை
மின்னுவேறகும்பகனனவரமொன்றுவேண்டுகென்ன
மன்னுநித்திராதாவென்றுமருண்டவன்கேட்டநல்கிப்
பொன்னவிரகமலப்புத்தேந்தன்னுலகதனிற்புக்கான். (சூ0)

ஊழ்வினைப்பயத்தான்மாந்தாக்கொழிநலவரங்கள்பெற்றுப்
பாழியம்புயத்தாமந்தோபடர்வனதெய்துமேல்வைச்
சூழ்சுடர்ப்பரிதியொளவாட்சுமாலிதனைமநதரோடும்
வாழியென்றேத்தியன்னோத்தழிஇயிவைவழங்குற்றான். (சூக)

கொடியுமதிலிலங்கைமுனர்கொள்கெனமறுத்தல்கேட்டார்
குடல்சினவுருமேறன்னபிரகதனருந்துநோக்கி
யடல்செழுமவுணர்தம்மைததுணைவொன்றெண்ணுதன்னோ
மிடைதருதறக்கம்விண்ணோவிரகினிற் கொணடிவாரோ. (சூஉ)

ஆதலாற்கொடியென்னுமருட்பிரகததன்றன்னை
மேல்குருபேரன்பாறபோயினிதினில்வேண்டுகென்ன
வீதுசென்றியமபலோடுமியக்கர்கோன்றந்தைபாறபோய்த்
தூதினாற்றசக்கிரீபன்சொன்னவையாவுஞ்சொன்னான். (சூ௩)

அளகைமாநகரினீபேரயமர்கியவ்விலங்கைதன்னைத்
தனைவயிழலங்கற்றின்டோட்டசக்கிரீபற்குநல்கென்
றுளமகிழ்தந்தைகூறவுவப்பொடுமளித்துப்போனான்
வளமிகுமிலங்கைதன்னின்முடிகவித்தரககன்வாழ்ந்தான். (சூ௪)

மின்னுமாக்காலகேயன்விழைவொடும்வதுலையாற்றத்
தன்னுடைத்தங்கையாஞ்சூர்ப்பநகையைத்தயாவினல்கி
மன்னியகானினவேட்டமாடலுமயனோடெய்துங்
கன்னலங்குதலைச்செய்வாய்க்கனனியைக்கண்டுசொல்வான். (சூ௫)

நங்குநீயாராயென்னமயனென்போனமையென்னும்
பூங்குமுலணங்கைப்புல்லிப்பொருவில்லுந்துபிரமாயாவி
யாங்குலமைந்தரோடுமம்பலைத்தகன்றவாட்கட்
கோங்குளமுலைசேரிநதக்கோதையினிதினின்றேன். (சூ௬)

மேயநீயாராயென்னவிச்சிரவாமுன்னீன்ற
நேயநன்மைந்தனைன்றுகிழ்ததலுமயனன்போடு
காபெரிசான்றாய்மந்தோதரிதனைக்களிப்பினல்கிப்
பாய்க்கிற்ப்பரிதிவேலும்பரிவுடனளித்துப்போனான். (சூ௭)

முருக்கித் தம்முத்தமுரன் முகிழ்முலைக்கன்னியோடு
மரசுகர்க்கோனிலிங்கையெய்தியன்புடனிருக்குநாளின்
வினாச்செழுந்தெரியன்மார்பன்விரோசனனிதினீன்ற
திருக்கொளவச்சிரசுவாலையைக் கும்பகன்னன்சேர்ந்தான். (௪௮)

ஆடல்வெறசயூடனன்பினனித்தருள்சாமதன்னை
வீடணன்விதியின்வெட்டுமேதகவொழுதுநாளி
லேடவிழ்கூந்தன்மத்தோதரியிகலிலங்கைவேந்தன்
பீடுறுமகிழ்ச்சிபெய்தவிவானிதனைப்பெற்றான். (௪௯)

கனைகுரல்முதிவினூர்ந்துச்சுழ்தலான்மேகநாத
னெனுமயாநாமமபெற்றும்செரியெனவளருநாளில்
வனைகழலரக்கர்கோனைமன்பதைவருத்தலென்னா
துனைவினிவனகைவேந்தன்வாதனுலாத்தல்செய்தான். (௫௦)

துதுவனரக்கன்முன்போயுன்னடைத்துனைவன்வெய்ய
மாதவம்புரிந்துதிங்கட்கண்ணச்சேர்வாதனாடு
மேதமில்லென்புண்டானின்னையுமுலகுக்கெல்லார
நீதினழத்தருளலென்னச்செபினனென்னலோடும். (௫௧)

வெஞ்சமமென்னில்வெய்யவிரிதழற்பிழம்புகக்கி
நஞ்சுகொப்புளிக் கும்வாயவாட்டடநூர்இராமவேலான்
றுஞ்சலில்லிடையாடேடுநீதொழமைகொண்டானென்னி
லஞ்சவன்கொல்லோவென்னுவவன்றலைதுணித்துவீழ்த்தான். (௫௨)

வீழ்த்தவனுடலைவெய்யவரக்கர்க்குவிருந்தலங்க
காழ்த்தவெய்யமனத்துப்பெழ்வாயக்கதழ்சினத்தரக்கர்கோமான்
குழ்த்ததன்சேனையோடும்மைச்சொடுந்துனைவின்வினனோர்
வாழ்த்திடுமளகைமூதூர்மருங்குறவனைந்துகொண்டான். (௫௩)

கொழிமதிவ்வாயிலோனாக்கொன்றுவாளரக்கர்கோமான்
முடிதகர்ந்தொதுங்கவெய்யமாணிபத்திரனைமோதி
யுடல்சினககுபேரனாயிலுத்திடவழிததுவீழ்த்திச்
சுடர்செய்ப்புகவிமானந்துனைவினிற்கவர்ந்துபோனான். (௫௪)

இருந்தியியக்கர்வேந்தன்றுயரொழிந்திமைப்பினெய்தி
விரிகதீரிமைக்கும்பைமபொனனகையின்மேவவெய்யோன்
பொருவருங்கிரியினீங்கிச்சரவணம்புகுதுமேல்வைத்
தெருளையிடம்விமானநிறபவரக்கர்கோன்கிந்தைசெய்தான். (௫௫)

இத்தலையெய்தலெந்தையிறையோடமர்ந்தானென்ன
மைத்தகுமிடற்றுநந்திவிலக்கவாண்முகத்தைநோக்கிக்
கைத்தலம்புடைத்துவெய்யோனகுதலுங்கன்னுநாநி
துய்த்தலைகுரங்காண்சேர்ந்தோலைவென்றுநுத்துவைதான். (௫௬)

வைதலுந்தச்சக்கிரீபன்வான்றொடர்கயிலேவெற்பை
வெய்தினிலெடுப்பவெந்தைவிரற்றலெதுனியாலுன்றப்
பையுநற்றழுதுமாழ்கிப்பரமனைப்பழிச்செவெய்யோ
னைதுணர்சாமகானமதியொடுபாடலுற்றான்.

(௫௭)

ஆயிரம்பருவமிவ்வாறழுதலாலரக்கர்கோனுக்
கேய்வுறவியம்புநாமமிராவண்ணென்றுகூறி
மாய்வறுவரமுல்கிவிடுப்பவாளரக்கன்போது
மீயுயரிமையவெற்பின்மேவியோரணங்கைக்கண்டான்.

(௫௮)

கண்டுநயானாயென்னவந்தன்னகளிப்பினேறி
மண்டலோத்தெடுப்பவீன்றவருட்குசத்துவசனென்போ
னெண்டருவேதமோதும்வாக்கிடைப்பிறந்தேனென்னைத்
தண்டலின்மறையோன்வேதவதியெனச்சாற்றினானால்.

(௫௯)

சொல்லுந்தந்தைதன்னைத்தோன்றியோரரக்கன்கொன்றான்
முல்லைசரக்கற்பினன்னமுனியொடுமுடிந்தாளயாறுங்
கல்லெனீர்வேலைநாப்பட்கண்டியினெடியோன்றனைப்
புல்லுவான்றவஞ்செய்கின்றேன்புலவுவேலரக்கவென்றான்.

(௬௦)

என்றலும்வலிதின்வெய்யோன்பற்றுமீரங்குழலைங்கை
தன்றுணைக்கையான்க்கிக்கிளையொடுஞ்சாம்பராகிப்
பொன்றிடவுண்ணையெய்தம்பிறப்பினிற்புரிவேனென்னக்
கன்றியவுளத்தினோங்குகனலின்வீழ்த்தாவிமாய்ந்தான்.

(௬௧)

கோற்றொடியிறந்தபின்னர்க்கொல்புலியனையவீரன்
போற்றருமருத்துவப்போர்ப்புரவலன்சாலைநண்ண
வீற்றுவிற்றுகவிண்ணோர்பறவையின்வெருவிப்போக
வேற்றமார்க்கெழுதியென்னமருத்துவனெழுத்துவந்தான்.

(௬௨)

வெஞ்சினமொழிதியென்னமுனிவார்விலக்கமன்ன
னெஞ்சலில்சாலையெய்தவிராவணனிகழ்ந்துபோனா
னுஞ்சவானவர்கண்மீட்டுமுயர்மகமுடித்துக்காக்கை
யஞ்சிறையன்னமஞ்ஞைக்கருள்வரமளித்துப்போனார்.

(௬௩)

காதியைமயனைவெம்போர்கருதுதுற்சந்தன்றன்னைத்
திதுறவாக்கன்வென்றுதிகைகடற்றாணெழுதத்
னதுணம்புறவுவைஞ்ஞுகிற்கொடிமாடததுச்சி
யாதவன்றடந்தேர்தேய்க்குமயோத்திமாநகராஞ்சேர்ந்தான்.

(௬௪)

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

அனரண்ணியன்போர்வேண்டியவரக்கன்முனமெய்திச்
சினவெங்கணைபொழியத்தனிதேர்நின்றமிழிறதே
பனையோத்திடுகையால்நனியடிப்பப்பதைபதையா
நினைவற்றயர்தலும்வெய்யவனிருபன்றனைநக்கான்.

(௬௫)

மன்னர்க்கியல்படுபோரிடைமடிதல்வயங்கோட
லென்னத்தனிபெண்ணுதெனையெள்ளிச்சிரித்தமையாற்
முன்னுற்றவென்மரபின்னொருதோன்றல்நனிதோன்றி
புண்ணைச்செகுத்திவொனெனவைதாருயிரோழிந்தான். (௬௬)

ஆற்றலொடுங்கொடியோன்பிலமடையப்புருமேல்வைத்
தோற்றுமிசைபயில்மாமுனியரக்கனமுனந்தோன்றிச்
சாற்றுப்பிலவழியன்றிதுதழல்கால்வடிவேலோய்
கூற்றின்னகர்க்கேகும்வழியீதென்றுகுறித்தான். (௬௭)

என்னுமுனிகூற்றோடுமில்வுரைகூறினனேகப்
பைந்நாகரோடமர்செய்குதல்பணிவெங்கடல்சுடைதல்
பின்னொருமென்றடல்கூர்தருபிறைவாளெயிற்றரக்கன்
தென்னந்திசைசென்றூர்கமுனமனோடமர்செய்தான். (௬௮)

காற்றின்கணைவெய்யோன்கணைகனலின்கணைகொல்லுங்
கூற்றின்கணைமுதலாகியகணையச்சிலைகொலி
மாற்றிச்சமர்புரிவேலையிலஞ்சிநிறன்மறவி
யேற்றம்பிதிதில்லாதுயர்யமதண்டமெடுத்தான். (௬௯)

அக்காலையின்மலரோனவனெய்தாவடலரக்கன்
மிக்கானவரத்தான்துவிடலென்றுவிலக்க
மைக்கார்திறக்கூற்றும்வெருவோடுமறைந்தோடப்
புக்கானிலங்கையின்மீட்டுமப்புலிப்போததனவரக்கன். (௭0)
எழுசரடியாசிரியவிருத்தம்.

துணிகிட்டுநடுவேவிரவணன்பிலத்திறுன்னிவாளுரகரைத்தூர்து
மணிமதினகரில்லைகிடுகிவாதகவசனாவாளமோற்ப
வணிகிளர்கமலத்தயனவனெய்தியாங்கவற்றிராவணனோடு
மினையநுட்புச்செய்தலுமவனாக்கொன்றொழிதின்கணுநிறுந்தான். (௭௧)

வினாவின்னகரங்குழிக்காலகேயரில்வித்தியுச்சுகுவன்
செருவினிலேற்பவவனுயர்தொலைதுத்தேனுவைக்கண்டடிபோற்றி
வருணனூர்ப்புகுந்துமைத்தகாவென்றுவனப்புடைமாதகைக்கவர்த்து
பொருவருமில்ங்கைபுகுந்துகூர்ப்பநகைதனைக்கரனூர்ப்புத்தினனான். (௭௨)

அருவனாத்தடந்தோளிராவணியென்தோளந்தனனருளினுல்டர்க்குஞ்
செருவினிலெவர்க்குந்தெரிவுறுதொளித்துச்செருச்செயுமாயையுமொன்னார்
வெருவரவெங்குந்திரிதருதேருகும்பலேவள்வியிறபெற்று
மருவினவனோடிலங்கையிற்புகுதவீடணன்வணங்கிடாங்குரைப்பான் (௭௩)

வெருவரவின்றிமதுவெனவுரைக்கும்வெந்திறலுணனின்டெய்திப்
பொருவருக்குமபீட்சியினைக்கவர்தானென்றலுயிராவணன்புழுங்கி
புரைபெறுதானைகடலெனச்சூழக்குரோணிநாலாயிரத்தோடு
மருவலுங்கும்பீட்சியிர்த்துரைப்பமதுவொடுமரக்கர்கோனட்டான். (௭௪)

பாழியந்தடந்தோன்மதுவொடுஞ்சூழ்ந்த பலகினைப்பரப்பொடுமரக்கன்
மாழைமென்றோன்கிப்புலோமசைகணவன்மாநகர்தனதடிப்படுத்து
வீழியக்கனிவாயியக்கியரமரர்கின்னரர்மிதுனம்வீற்றிருக்குஞ்
சூழ் சுடர்ப்பரிதிபோக்கறநிவந்தகயிலையிற்றுணைவினவந்தடைநதான். (எடு)

கள்ளாற்றிருக்குநறுமலர்ப்பைங்காவின்ரக்கனிமுததிடலும்
பின்னாத்தென்றனறவுயிர்த்துப்பிரிந்தாருயிர்மேற்றறிந்தப்ப
வெள்ளிவீழின்கதிர்பரப்பிவிழைவோர்ப்பிரிந்தோராருயிரை
யள்ளியுண்ணுந்திங்கொடுமடைந்ததந்தியிருணமாலே. (எசு)

குணக்குமவிகம்புமுகம்விளர்ப்பக்குளிர்க்குத்திங்கட்கொழுந்தன்பர்த்
தணக்கும்ககளிர்மார்பனைத்துங்கவாந்துதரளவடந்தாங்கி
யணக்குமுலைமேறறியிறைக்குமாலேபொழுதிடலரகன்
வணக்குமருங்குலம்டவார்தங்காமமெண்ணிவருந்திறுன. (எஎ)

குடபாற்பிறத்தகுழந்தைமுகிக்கொழுந்தின்பொழிபுநிலாக்தற்றை
வடவாமுகம்போலுடலவெதுபமமமரோடுமடலரகன்
கடல்வாய்ததோனறியமுதுயிர்க்குங்கதிராவெனமுததவடர்பொரியா
வுடலுஞ்சிலைவேளவன்மையினைவியந்துவருந்தியுழைபோழ்தின. (எஅ)

எழுசேடி யாசிரியவிருத்தம்.

விளிம்புறத்தாக்குசெஞ்சுடர்க்கற்றைமேகலைமனையுடனினமப்ப
விளம்பிறைவடந்தாழ்த்தோர்குடியிருந்தவிளமுலைவெற்பினைத்தாங்கித்
தளர்த்தியெந்குதுப்பெனவிரங்கித்தவளவாய்க்குணகிண்புலம்ப
வளத்தரிவரியகருங்குழன்மீதிலஞ்சிறைத்துப்பிபாட்டயர. (எக)

கண்கவர்வனப்பிற்கதிரசுரர்தொழுக்கடல்வயிற்றறிந்தவாணமுத்த
வெண்கதிர்முதுவலினைருராருயிரைவேரோடும்குழந்தொளிபரப்ப
வின்குடிவாங்கமெக்குயர்ந்தோங்குவெம்முலைபுலகெலாககவரப்
பண்கனிந்தொழுகுமென்மொழிக்குதலைபாகொடுத்தோழமைகொள்ளா. (அடு)

காவியங்குமிழங்கடந்தெறிதடங்கண்கடியுடற்றினைமுதலமர
ராவியுண்டுமிறந்துசெவ்வரியொழுநியயிலொடுந்தோழமைகொள்ளா
வேவினைமுனிந்துகொலைத்தொழில்பழுத்துத்தவக்குறம்பொன்றறவெறிந்
மாவகிர்மருட்டிமதர்வைகொப்புனிதுவள்ளைவாரஞ்சுழியிசைந்தப்ப. (அசு)

கையெறிகடல்வாய்க்குளித்தழுத்திமைக்குங்காஞ்சிரும்புமலைவளரல்து
லுருவமேகலையினிவப்புறக்கைப்பாயுபர்திசைமுழுவதுந்வரத
திருவநீப்புருவக்கொடிமதன்பிடித்தசிலையெனவழருகணபிப்ப
விரியிருள்பருகுசேட்டிளமதியின்விழுத்தருவாணுதலிலந்த. (அட)

கலிவிருத்தம்.

வன்னமுலைமாதாடியீடுதனிவாழ்த்தப்
பொன்னசலமொததுவளர்ப்புணமுலைசுமந்தே
மின்னிடைவருநதுமெனமேகலையிரங்க
வன்னமெறுமென்னடையரம்பையவன்வந்தாள். (அஃ)

வங்கிடுமரம்பையையிராவணன்மகிழ்ந்து
பைந்தளிர்மருட்டியபதத்துணையிசுததுச்
செந்துவரிதழக்கனிதருத்தகவனித்தே
யுங்கிடவெனைத்தனிபுரக்கெனவுரைத்தான்.

(௮௮)

என்னலுநின்முன்னவனிதிக்கிழவன்நீ
மன்னனளகூடரனெனைத்தனிவரித்தா
னுன்னுடன்மணப்பதுதகாதெனவுரைத்துக்
கன்னல்புளித்தென்னநனிகட்டினொபுனருள்.

(௮௯)

சில்லென்கிளிக்கிளவிகேட்டருளில்லியோ
எல்லுப்பகர்வோர்க்குமுறையோவெனவரை
வல்லையினடர்நதுவலிதிறநிபிடித்துப்
புல்லியமுதனனமபில்போசுநனிதுய்த்தான்.

(௯௦)

ஆங்கவன்விடுத்திலுமாரமுதமன்ன
கோங்கமுலைமாரநளகூடரனைநண்ணி
யீங்கிதுவிளம்பவவனின்னுமிதுபோலுந்
திங்குசெயின்வன்றலைதெறிக்கவெனவைதான்.

(௯௧)

ஐயகமலப்பொதியவிழப்பவரிமான்றோ
வெய்யவனுதிச்சிடலும்வெந்திறலரக்கள
மொய்யமருடற்றுபலதானையுடன்மொயப்ப
மெயிலமராபதியில்வந்தனன்வளைநதான்.

(௯௨)

இந்திரன்முருத்தனுழையெய்தியிவைக
வெந்திறலரக்கனுவிராவிட்டடிசொலம்
வந்திடுவண்ணிறல்தகாதெனமறுப்ப
வந்திலுயர்வானவருஞ்சமரினுற்றார்.

(௯௩)

அமரேடியாசிரியவிராத்தம
விண்ணவர்கடலந்தானைவெருக்கொடுமுநியவெற்றி
யண்ணலஞ்ஞாமாலிவெம்போபுரிதலுமழன்முநி
நண்ணியவசுக்கடமயினவையிலசாவித்திரப்ப
பண்ணவனவன்றனவிக்கைசுயினற்படுதிட்டானே.

(௯௪)

அள்ளிலைவயிரப்பைப்பூணிராவணன்முன்முநி
கொள்ளைவெம்பகழிவாங்கிமலையினைகருநீஇமொபததென்ன
வெள்ளாமால்பாணமேலும்விண்ணவர்க்கிறைவன்மேலு
மொள்ளிடவிடமின்றென்னச்சிலைகுழைத்தெய்திட்டானே.

(௯௫)

இந்திரன்வருணன்சுற்றுக்கிறைவன்வெங்குற்றமங்க
நந்தலிலளகைவந்தனாமவேனிநுதிதன்னை
சந்திரமவுலியன்னோர்மருத்துவத்தலைவர்தாக்கி
வெந்திறலரக்கர்கோனைவளைந்துவெம்புசலசெய்தான்.

(௯௬)

தூர்ப்புலியனையசீற்றச்சயத்தனைமேகநாதன்.

யாப்புறுத்திடுதற்கெய்தவிகற்பவுலோமனபோந்து

காப்பனென்றெடுத்துப்போகிக்கடலிடையொளிப்பவையோவர்

பாப்பனைப்பன்னியான்றன்முன்னவன்பால்வந்துற்றான். (கூங்)

வச்சிரப்படையாலவெய்யவரக்கொமழியமாட்டித்

கச்சையங்கனிற்றிற்றோன்றுக்கதிர்முடியமரர்கோலை

நச்சரவணியும்புததேள்நல்லியமாயதனஞ்

லிச்சையின்மேகநாதன்யாப்புறுத்தினைச்செய்வான். (கூங்)

இந்திரன்நன்னைவய்வியிராவணியிலினைதற

வந்தயிலமரர்யாருமமர்தொலைத்தோடமோதித்

தந்தைமுன்னுய்ப்பவெய்யோன்றானையநாடலிடுநீடு

மெந்திரப்பொதிசேரிஞ்சியிலங்கையிலவந்துசாராதான். (கூங்)

இன்னவையமர்கூறுவிங்கமலத்தின்மேய

முன்னவனிலங்கையெய்திமுதமனத்தியாபிவின்றோ

மன்னனைவிதிநெயன்னரிசும்பலைமகத்திறோன்மம

பொன்னெடுத்தேரினெய்திப்பொந்திடாவரநலகென்றான். (கூங்)

ஆவ்வாமலரோனல்கியருளினித்திரகேரிட்டுச்

செய்வீசேரர்க்கனாமிக்திரசித்தென்றோதி

பெய்வெலாத்திசையும்போற்றுமித்திரானயர்க்கிடு

மெளவலந்தரியகூர்த்தல்வாணிதனகேள்வன்சொல்வான். (கூங்)

ஆள்வழக்கன்குமுவேற்சகலிகைமுலையிற்றோய்த

நீளிரும்பாவந்தன்னுனென்துயருழநதாய்து

வேள்வியொன்றியற்றிற்றிருமென்றனும்வேள்வியாற்றி

வாளொளித்தறக்கமபுககான்மலரயன்மலறந்துபோனான். (கூங்)

என்றருமுனிவன்கூறுவிராமநுங்கமப்பனற்றான்

குன்றினையெடுத்தினைடோளிராவணன்ருதுருமபோரில்

வென்றதையன்றித்தோற்றதுடனெனில்விளம்புகென்னத்

தென்றமிழ்கோத்தசெஞ்சொலமுனிவரன்செப்பலற்றான். (கூங்)

பொன்வரைவிழுதுவிட்டாலன்னதோர்பொற்புவாய்த

மன்னுமாயிரங்கையோடும்வாளமர்க்களத்தினெய்துத்

துன்னுபோரரசுன்னன்றன்ருமுலினிராவணப்போர்

மன்னவனெய்தியன்னோறகாண்கலான்வல்லிமீண்டான். (கூங்)

ராமதையாற்றினைவெண்மணற்குன்றினன்சி

னரனுடைப்புசையாற்றியிராவணன்மருமேல்வை

மருபுமாயிரம்பொற்கையால்வரநிறித்தியேந்தன்

பொருவருமகளிரோடுநீழும்புனலாடலுற்றான். (கூங்)

குடபுலத்தெதிர்ந்துதெண்ணிர்வருதலுமரக்கர்கோமா
னடுதிற்றுகளைக்கண்ணுலறிகெனதனாண்டவன்னோன்
மிடலுடையருச்சுணப்பேர்வீரியன்கரததாலாற்றை
யடலொடுநதடுத்திரீரட்டயரநொதிர்ந்ததென்றான்.

(க02)

சிற்றமுந்தானும்வேறுதெனிகலாவரக்கன்ஜிதி
யேற்றலுமருச்சுணப்பேரோந்தனர்குடைந்துமுற்குங்
கோற்றொடியவரையஞ்சலென்றுவெங்குருதுவென்
முற்றிருந்தொழுகும்வெய்யகதைபொருமுருந்துவந்தான்.

(க03)

வருதலுமரக்கர்கோமான்வாய்மடித்தேயிதுதின்றய
கிருபதுரத்தினுலுமெடுத்தொருகதையாலெற்ற
கருதலர்ச்செகுங்குங்காததவீரியன்கதையாற்றள்ள
வருவரைவீழ்ந்ததென்னவஞ்சுலிற்றிடைபோய்வீழ்ந்தான்.

(க04)

வீழ்ந்தவாளர்க்கன்றன்னையினாவிய்யாபபுறுத்திமன்னன்
முழந்துதன்சேனையாழ்த்தத்தன்னகர்புழுதுமேல்வை
யாழ்ந்தனாற்கென்விமிககபுலத்தியனாசறபோற்றி
வாழ்த்திகென்றுவெய்யபோன்வன்விதைக்கினோன்.

(க05)

தளர்வொடுமில்லங்கையெய்தித்தன்களைப்பரப்பினோடு
மனிமுரல்தாமமார்பன்கிலபகலமர்ந்தின்னர்க
களியொடும்வெம்போர்வெட்டுகதழறினகாளிற்பொல
கிளரொளிமாடஞ்சூழ்த்தங்கித்தைநகரினாறான்.

(க06)

வானமர்வேட்டுவந்தேன்வாலியெய்குளனோவென்ன
வாளரியேறுபோலுமிராவண்ணையததானா
நீள்கடனான்குமெய்திற்றனிகடவுள்செய்ய
தாளினைவணங்கப்போனுவல்லையேறசாதினென்றான்.

(க07)

என்றலுமரக்கன்ஹென்னபகடலினிலிமைப்பிடுனையதி
வன்றிறல்வாலியின்போயப்பறதலுமறங்கொன்வாலி
குன்றனானறன்னையாகுமுலத்திற்குமுயச்சோத்தித்
தன்அநாற்கடலுந்தாவிச்சிவ்விநதைசுமுல்சேர்தான்.

(க08)

அவ்வுழியரக்கர்கோனேவிடுததுபாரையென்னச்
செவ்வீதின்குமங்குளபததுங்கோடடிபாடுனோடுயோ
னெவ்வெலாத்திசையுபவென்றிராவண்ணென்பேனுன்றன
கவ்வையில்தோழனென்னவெனிகரியாகசசொன்னான்.

(க09)

ஆங்கனோதிங்கள்வைவியடல்புனையரக்கர்கோமான்
யிங்குநீர்வேலைசூழ்ததுவெண்மதிநெத்திடோயு
மோங்குசீரிஞ்சிமுறையொள்ளொளிமாடப்போர்த்த
திங்கெதியிலங்கைமுதூர்சேர்த்தினிதிருந்தானென்றான்.

(க10)

பாரினில்விசும்பின்னீண்டபாதலத்திணையில்லாத
மாருதியிருப்பவாலிக்குரவிசேயஞ்சுமாமூர்க்கு
கார்வனாயிடங்கடோறுமொளித்ததெனகழறுசென்று
சீர்கெழுமிராமன்கேட்பத்தென்றமிழமுனிவன் சொல்வான். (ககக)
எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தேசரியென்னுங்கவிக்குலக்கிறைவன்மனைவியாங்கிடையுரைசெவ்வா
யாசறுவனப்பினஞ்சுனைவயிறநின்வளிகசுவதரித்தவஞ்ஞான்
மாசறுகனியென்றிரவியராகுவவ்வுழிப்பாய்தலுமிராகு
தேசறுமகவாற்குரைப்பநாற்கோட்டுத்திக்கமழாந்தவனடைந்தான். (ககஉ)

இந்திரனடவும்பகட்டின்மேற்றுவவெரியுழிவச்சிரப்படையால்
நந்தலின்தெய்துநாதிளங்கலியின்கொடிற்றின்மேற்றுக்கலுமிறப்ப
மைந்தன்வீந்தமையாலுலவைவந்தெய்திலளியிபங்காமலெவ்வுயிரு
மெந்திரப்பொறிபோனின்றிடவியற்றமலரயனாங்கணவந்திதுத்தான். (ககங)

கையிறைக்கமலப்பொருட்டுறைகடவுனீவலுங்காற்றிளவுசிறுவ
னுய்தகுபரவவச்சிரப்படையோனலுமனென்றெருபெயர்பகர
வைதுணர்ச்சன்முதலியதேவரனைவருந்தத்தமபடையால்
மெய்யினிலுறுபடாவரத்தோடுமவீந்திடாவாயுளமுளித்தார். (ககச)

கஞ்சனைமுதலதேவர்கன்மறையககாற்றிதைகையிறைமுங்கி
யஞ்சனைகையிறகொடுத்தனனகலவனுமனவ்வரத்தினுன்முனிவ
ஞ்சுமாரியற்றவன்னவிராமனினையடிசேர்ந்திடுமளவுஞ்
செஞ்சேவேதனதுவலியினையறியாதிருக்கெனச்சீறினாசுபித்தார். (ககரு)

திருப்புனையிருக்கரசசெனவுரைக்குந்தீதுகவிக்குலவேந்த
னறனுடவடபான்மகளிரார்த்தத்தினண்ணலுமணங்குருவெய்த
மறனுடைமகவான்முன்னரும்பினனிரவியுமணத்தலாலன்னோன
விறல்கெழுவாவிதன்னொடும்விளங்குசுக்கிரீபன்றனைப்பயந்தான். (ககசு)

தாமரைக்கிழவனருளிற்றபின்னுத்தன்னருவெய்தியக்கவிவேந்
தேமுறநாளுஞ்சிறந்தகிட்கிந்தையெய்தியாருயிருலத்திடலும்
நாமவேல்வரவிதனைக்கவிக்கெறையர்நன்முடிக்கவிப்பமற்றவனுங்
காமருதடந்தோளிரவிசேய்தன்னைக்கதழ்சினத்தொடுதார்தனனூல். (ககஎ)

ஆங்கவனமைச்சாமாருதிதனதுவலியினைமுனிவரறைந்த
தீங்குறுசாபத்தாலுணராதுநிரிந்தனனெனவிவைகூர்
வாங்குவிற்தடக்கையிராமனுக்காசிவழங்கிமாமுனிவரோடு
நீங்கருந்தவத்துக்குறுமுனிநிகரிப்பொதியவெற்படைந்தனனென்றான். (ககஅ)

அசத்தியர் இராவணன்மரபுரைந்தவத்தியாய முற்றிற்று.

உ
பரமபதிதிலோ.

மகாபாரதம்.

காப்பு.

நீடாழியுலகத் துமறைநாலொடைநதென் றுநிலைநீர்கவே
வாடாததவவாய்மைமுனிராசன்மாபாரதஞ்சொன்னார
ளோடாகமாமேருவெற்பாகவங்குடொழுத்தாணிதன்
கோடாகவெழுதும்பிராணைப்பணிநதன்புகூர் வாமரோ.

வீட்டுமபருவம்.

மூன்றும்போர்ச்சருக்கம்.

அழகீரடியாகிரியவிருத்தம்.

தந்தமுதியிலவர்வைத்ததயிர்பால்வெண்ணெயெட்டாமற்
குருதியுரலின மிசையேறியிளங்கோவியர்முன்குத்தாடி
நந்தன்மனையிலசோதையிருநயனங்கனிப்பவியையாடு
மைந்தனிருதாளொருநாளும்றவாதாரோபிறவாதார்.

(க)

ஏலாவமரின்பூன்றாநிரண்டுபடையுந்திரண்டேறக்
காலார்திண்டேர்வீடுமறும்வகுத்தான்கடுங்காருடயூக
மேலாம்வெனறிப்பாண்டவர்தமவெஞ்சேனையைக்கொண்டஞ்சாமற்
ஞேலாவர்த்தசந்திரப்பேர்வியூகம்வகுத்தான் றுளவோனே.

(உ)

போரோதொடங்கியிருபடையும்புகுந்தபொழுதிலுக்கந்தொலைத்த
காரோதொடங்கிக்கார்கோள்வெங்கடுங்கால்கலிகொண்டார்ப்பணபோல்
வாரோதொடங்கும்பணைக்குலமுமணிக்காகமுழுடன்முழங்கப்
பாரோதொடங்கியெவ்வுலகுமடைவேசெவிபட்டனவே.

(ங)

சொல்லார்கேள்விக்கங்கைமகன்றுரோணன்முதலாமதிரதரு
மெல்லாரிரதகயதூரங்கமேலாளுடனேகாலாளும்
வில்லாண்முன்னாட்டமைத்தூர்த்தவீரன் றையுஞ்சிறுபத்தே
மல்லால்வஞ்சமல்லடர்த்தமாயன்றையுமவளைத்தாரோ.

(ச)

சூரர்க்கெல்லாமுதலெண்ணூர்துரியோதனனுந்தம்பியரு
மாரக்கவிகைக்கார்தாரமுதலாவுள்ளவவனிபருஞ்
சேரத்திரண்டுகரிகளொருகிங்கம்வளைத்ததெனச்சிங்க
வீரத்துவசனின் றுழிப்போய்வளைத்தார்சமரம்வளைத்தாரோ.

(ரு)

வரத்தான்மறையாற்றும்பெற்றவரிசாபங்கள்பிடித்ததனிக்
கரத்தான்மறைந்ததவரவர்த்தங்கடைக்கண்படைக்கணவினாந்துவிடுஞ்
சரத்தான்மறைந்ததகல்வானந்தரணிதலம்ச்சரந்துணித்த
சிரத்தான்மறைந்ததுறுகுருதிச்சேற்றான்மறைந்ததினைநாளும்.

(சு)

துவசம்பிளந்ததேருருந்தரகம்பிளந்துடம்பிளப்பொத்த
கவசம்பிளந்துமார்பகமும்பிளந்துருவக்கடோற்கசன்றா
னவசந்திரமாமுனைவாளிதொடுததான்ருடுததநாழிகையி
னவசம்பிளந்துதம்பியர்முன்விழுந்தாருருவர்க்குதியாதோன். (௭)

நாகத்துவசமெனவுயர்த்தோனடுக்காமுன்னன்னலரை
மாகந்தனிற்சென்றமர்கடந்துவருமைந்துடையோன்றிருமைந்தன்
வேகம்படநின்றொருசமரவேலான்மீண்டுமவ்வேந்தன்
பாகன்றனதுமருமத்திற்பாய்தநானவனுமாய்தநானே. (௮)

விழுந்தான்வேலாற்றேர்ப்பாகன்வெஞ்சாயகத்தால்விறல்வேந்தா
தொழுந்தாளரசன்றானுமுயிர்சொந்தநானென்னுந்தொவிகெட்டுச்
செழுந்தார்வாகைவிசயனையுநதிருமாலையும்விட்டொருமுனையா
யெழுந்தான்மந்தாகினிமைந்தனினத்தோர்தமக்கோரியல்போல்வான். (௯)

வண்டாரலங்கல்வலம்புரியோன்மார்பந்துனைத்தவாளிவழி
கண்டானெடுத்துத்தாழ்த்ததிருக்கையாலனைத்துக்காற்றேறிற்
கொண்டானுவதருமருந்துகொடுத்தானவனுங்கொடுத்தமருந்
துண்டானுண்டகணத்தினின்மீண்டுணர்ந்தாளுலகேழுண்டயானே. (௧௦)

மன்னன்றனையச்சந்தனுவின்மைந்தன்பெரும்பேரணிநிறுவிப்
பொன்னங்குன்றையிவன்சிலையுமியனேகாணும்புராரியென
மின்னுங்கழற்கால்வீமனுடனவெம்போர்வினைதருவிடலையராய
முன்னின்றவரும்பின்னிடைத்தன்முனைவாளியினுல்வனைசெய்தான். (௧௧)

மருமங்கனினும்புயங்கனினும்வதனங்கனிந்துக்கண்கனினுந்
செருமும்படிவெங்கனைமாரிநிந்திச்செந்திச்செந்தனினுந்
தருமன்சேனைப்பரவையெலாந்தானையாதித்தலைநாளிற்
பொருமந்தரமால்வகாபேலத்திரிந்தானவெய்போர்புரிந்தானே. (௧௨)

மலையொத்ததிருங்கடகளிறுமவயமாவணிபுமார்தேருந்
தொலையத்தொலையயாவளையுஞ்ஞெவர்க்குளையாறதுநதுதூர்
தலையத்தரங்கமெழிகடல்வாய்வடவாநலம்போலவன்னின்ற
நிலையைக்கண்டுங்காணுன்போனினருன்விசயனிகரில்லான். (௧௩)

இதுவுமது.

காணெரிதுற்றெனவீடுமணிப்படி காநிமலைந்திடவு
மானினைத்திலைசாபமெடுத்திலைவாளிதொடுத்திலை
யேனிதுனக்கெனமாயனுதைத்தவனேறிரதத்திழியா
வானதெனக்கினியாகவெனத்தனியாழியெடுத்தனனே. (௧௪)

ஆழியெடுத்தன்னவீடுமனைப்பொருதாவியழித்திடுவா
னாழிமுகக்கனல்போலெழுமப்பொழுதோடியருத்தனன்
தாழிதனக்குமுன்வீடுகொடுத்தருடாவினையப்பிடியா
வாழியுனக்கிவனுவெதிர்த்ததகமாயவெனத்தொழுதான். (௧௫)

வாசவன்முற்பெறுகாணெதொழத்தொழமாறுபடச்செனவுங்
கேசவனிப்படிமேல்வருநிற்பதுகேவலமுற்றுணரா
நாசமக்குறுகாலநனித்தெனநாடிநடுக்கமுடன்
தேசணிபொற்றடமேருவெனத்திரிதேரினைவிட்டிழியா. (௧௬)

ஆரணகற்பிதமாதவவச்சுதவாழியிடைத்துயிலுங்
காரணசிற்குணரூபமலர்க்கொழிகாதன்மனத்தூறையு
நாரணவற்புதவானவருக்கொருநாயசுநிற்பணியும்
வாரணமுநதிவிசாலதலத்திடைவாழ்வுநவைத்தவனே. (௧௭)

ஆவியழித்தனைநாணிவதித்தடலாடகனைதலைநான்
மாவலியைசகிதுமாணுவதநுடன்வார்கிறைவைத்தனையா
லேவிலரக்கனைவீழ்வடர்த்தனையானொலிககெனவோ
நிவலியிற்சினமுருமனத்தொநிநேமியெயுததனுவே. (௧௮)

யானரஜிற்புருதாமலெனக்குயர்வானுலகத்தருவா
நினைவுறறுபோனபிறப்பிலென்னுதவப்பரபனே
யானுமினிப்பிறவாமலனித்தருளீசுவெனப்பரவா
ருமனமனத்தொநிராகுழறப்பலநாடியுநாத்தனனே. (௧௯)

ஆரியனப்பொழுதாநினனிதகயுமாடலருசன்னாங்
தானாவடிக்கணையாயிரமுய்ப்பிசொர்சாபம்னைத்தெதிரா
யாரொதிர்த்திப்பினும்யாவாதடுப்பினும்யானினியிப்பகலே
சேரமுருக்குவனேதுகெனத்தனதேர்மிசைபுககனனே. (௨௦)

நீறுபடுத்தினன்மாமருடததிரணிணிலவைப்படையச்
சேறுபடுத்தினன்முனைநிறநிசைசோகுருகுப்புனலா
லாறுபடுத்தினனோரொருவர்க்கெதிராயிரமவைக்கணையா
லீறுபடுத்தினன்யீடுமன்விட்டவர்யாவர்பிழைதவரோ. (௨௧)

வாயுவடிக்கணைவாசவன்வைக்கணைவாருணமெய்க்கணைசெந்
தியின்வடிக்கணைதேவாருடர்க்கணைசேரவிடுத்தமையா
லாயமுனைப்படுதேரணிபட்டனவாளணிபட்டனவெங்
காய்கரிபட்டனபாய்பரிபட்டனகாவலர்பட்டனரோ. (௨௨)

நாடியொளித்தனர்குழ்புனன்மத்திரநாடன்முநநபலருங்
கூடியொளித்தனர்மாரதறிநிறல்குருமவயப்படைபேரா
ரோடியொளித்தனராடமரிற்றுரியோதனனுக்கினையோர்
வாடியொளித்தனர்மாகதரொட்டியர்மௌவாகுச்சரரோ. (௨௩)

என்றிரடியாசிரியவிருத்தம்.

பார்த்தனம்பினுன்மேவலார்படைப்பரவைசாயவேவிரவுகோவியர்
தூர்த்தனன்புடன்கண்மெய்துதன்றொக்கசேனையின்பக்கமெய்தினுன்
சேர்த்தவெம்பனைக்கொழிமகிபனும்வில்வினோதனுஞ்செல்வமைந்தனுங்
காத்துநின்னுதங்காவலன்நனைக்கொண்பொசனைகடிதினெய்தினார். (௨௪)

வெஞ்சரத்தினுல்விசயன்வென்றபோர்மிருகனத்தின்வாய்விசைபொடற்றன
குஞ்சரத்தின்வீழ்கைகனுகமேருருதிவட்டமும்பரிதிவட்டமே
பஞ்சரத்தொடுந்திரியுமானையின்பக்கமெங்கணும்பட்டுமூழ்நிய
செஞ்சரத்தின்மேற்சிறகர்பன்வெச்சிரமரிந்திருச்சிறகர்மானுமே. (உடு)

கொற்றமன்னர்சென்னியினணிந்தபொற்கோளம்யாவையும் தாளமாகவே
யற்றைவெஞ்சமத்தடலருச்சுனனாண்மைபாடிநின்றலகையாடுமான்
முற்றவெம்பிணக்குவையும்வெழுமுழுநிகுவாசியுந்தேருமொய்ம்புறத்
துற்றகுன்றெனவொன்றுபட்டெழுச்சொரியுமூனையாறருவியொச்சுமே. ௨௯

பமரமும்மதக்கரிவிலாவின்வெல்பட்டவாய்நினைம்பறியறிப்பன
குமரன்வேலின்வாயன்னமூர்தருங்கோடுடைத்தடங்குன்றமொச்சுமா
லமரர்கோன்மகன்செங்கையம்பினுலற்றவீரர்த்தலைகள்கவ்வியச்
சுமரபூமிசேர்நூளிமானுடத்தலைவிலங்கினிறறன்மைசாறுமே. (௨௭)

ஆன்றுவெஞ்சரத்தொடுதறித்தவாளாச்சேரிமெய்ப்பட்டதாசலிற [கிடு]
சென்றுசெங்கதிர்ச்செல்வன்வாருணத்திசையடைந்துவெண்டினையின்மூழ்
னின்றருச்சுனன்பொரமறந்துநெடியசெங்கண்மானமிதொட்டதும்
பின்றைவில்லெடுத்தமர்மலைத்தாமபெயினைன்மதிபிதாமகன். (௨௮)

தருமன்மாபெருஞ்சேனைதன்னுளார்தங்குளாதரத்தொடுதனஞ்சயன்
பொருவிலாண்மையும்வீண்மாமகன்பொருதவீரமும்புகழ்ந்துபாடினா
ராவகேதன்ன்சேனைதன்னுளாரழிந்தமன்னருக்கழுதாற்றினு
ரிருவாச்சேனையுங்கன்படாமலன்றிரவுபட்டதென்னென்றியம்புவாம். (௨௯)

நென்னலங்கையிற்கொண்டதென்னையேநேமியாகவந்தலமேனியா
னின்னமும்பொரத்தேடுமாகவத்தின்றுமென்றுகொண்டெண்ணியேகொ
தன்னெடுத்தனிச்சுல்லமும்பொலந்தமனியத்தடஞ்சயிலமாகவே | லோ
மின்னெடுஞ்செழுங்கதிர்வரப்பினுவெய்யவேழ்பரித்தேர்வியாகரன். (௩௦)

மூன்றும்போர்ச்சருக்கமுற்றிற்று.

நா ன் கா ம் போ ர் ச் ச ரு க் க ம்.

கலிவிருத்தம்.

தேடியவசலியைசாபர்சிர்த்ததா
ண்டியவுலகெலாமளந்தநீண்டதா
ளோடியசகடிநவுதைத்துப்பாம்பின்மே
லாடியுஞ்செவந்ததாளென்னையாண்டதாள். (௧)

நற்பகலிடைவருளினநாயகன்
பொற்பகலுறவொளிபுரியுநேமியான்
பிற்பகலணியையும்பிறங்குசேனையான்
முற்பகல்வியூசமேயாகமூட்டினான். (௨)

ம க ர ப ர த ம்.

கார்முகில்வண்ணனைக்கண்டுகாணலார்
தாமுமவ்வியூகமேசமைத்துமுந்தினு
ரோமமோடெதிர்முனைந்திருவர்சேனையும்
போர்முரசெழுவெழப்பொங்கியார்த்தவே. (ங)

எழிருபுவனமுமேந்துமேருவைச்
சூழ்வனகிரிகுழாஞ்சுந்துமாறுபோற்
பாழியம்புயகிரிப்பவனன்மைந்தனை
வேழவெம்படையுடையேந்தர்சூழவே. (ச)
வஞ்சிவீருத்தம்.

ஆலாலமெனக்கதுவாவதிரா
மேலாள்விழவீமன்வெறுங்கைகளா
லேலாவுடலென்புகமோதவெறுந்
தோலாயினகிற்சிலதோலினமே. (ரு)

மேல்வாய்தமகையொடுமேலெழவுந்
தோல்வாயவைகீழ்விழவுந்துணியா
மால்வாரணம்வாய்கள்கழன்றனமுன்
னூல்வாயெனுநாமநலம்பெறவே. (சு)

மதிவெண்குடைமாருதிவன்புடனே
குதிகொண்டொருகைகொடுகுத்துதலா
லதிர்சிந்துரவல்லாமத்தனையு
மெதிர்சிந்துரமாகியினேத்தனவே. (ஏ)

உடலிற்றசையாவுமுடைந்துநெடுங்
குடலற்றுவிழும்படிசூத்துதலான்
மிடல்பற்றியவீமன்வெறுங்கைகளா
லடலத்திகளத்திகளாயினவே. (அ)

கந்தாவகன்மொய்ப்புறுகாளைபுயக்
கந்தாலமர்செயதுகலக்குதலிற்
றந்தாவளசேனைதரிப்பறவே
தந்தாவளமுற்றனசாயுறவே. (ஈ)

வெவ்வாயுயின்மைந்தன்வெகுண்டொருதோன்
மொய்வாருவில்லைத்தெதிர்மோதுதலாந்
கைவாலதிமெய்தலைகால்கள்கரந்
தவ்வாரணம்வாரணமாகியதே. (க0)

கம்பித்தனகாருடல்பேருயிருங்
கும்பித்தனவாயுகுமாரனிவ
னம்பொற்கரபங்கயமன்ளுதலிற்
அம்பிக்குலமாயினனும்பிகளே. (கக)

பொன்னாகமணிப்புயன்வெங்கதையான்
முன்னாகமலைந் துமுருக்குதலா
லெந்நாகமுநாகமெனும்படியே
மன்னாகவமெங்குமடிந்தனவே. (கஉ)

கோடுங்கரமும்பறியக்குதிகொண்
டோடுங்குருதிப்புனலாடுடல
மூடும்படியாவருமூழ்குதலா
லாடுங்கயமாயினவக்கயமே. (கங)

வீசந்தமகைம்முதன்மெய்ம்முழுதுங்
கூசும்படிசுற்சில்குழம்புகளாய்
மூசுங்களபக்குலமொய்ம்பனுடற்
பூசுங்களபக்களிபோன்றனவே. (கஈ)

கிரியேயெனவந்தெதிர்கிட்டிநபுன்
பொரியேயெனவானிடைபுக்கனடோ
ரரியேறனையான்வலிமைக்கவர்தங்
கரியேகரியல்லதுகண்டவார்யார். (கரு)

இவ்வாறுவெகுண்டிவனெற்றுதலுங்
கைவாரணவேலைகலக்கமுறத்
தெவ்வாகியமன்னவர்தேர்களுடும்
வெவ்வாசிகடம்மொடும்வென்னிடவே. (கக)

உடைகின்றமைகண்டுரகத்துவசன்
குடையுங்கொடியுங்குளிர்மாமுரசும்
படையுஞ்சிலதம்பியரும்பலரும்
புடைகொண்டுவரப்போனவன்மேல். (கௌ)

வீமற்கெதிரின்றவன்விலல்வறவுஞ்
சேமக்கவசஞ்சிதைவுற்றிடவு
நாமக்கணையேவினனாகு
மாமுத்தமதிக்குடைமன்னவனே. (கஅ)

ஆறம்பினிலற்றவத்துவச
நூறம்பகன்மார்பினுழைந்ததுபின்
வேறம்புதொடுத்திலன்வீமனவன்
மாறம்புதொடுத்தனன்மற்றிவன்மேல். (ககூ)

சிக்கக்கொடியற்றணிதேர்சுதைவுற்
றங்கத்தினுழைந்தனவம்புகளுந்
துங்கக்கடகத்திரடோள்புடையா
வெங்கட்கனல்வீமன்வெகுண்டனனே. (உ௦)

நொந்தானிவனென்றுறுதிக்கதிர்வே
லந்தார்முடிமன்னரநேகருடன்
வந்தார்பலதம்பியர்மைத்துணருங்
கொந்தார்தொடைவீரகுமாரருமே. (உக)

மலருங்குடைமன்னவர்வந்தமைகண்
டலருங்கொடிவாளரவோனருகே
பலருங்காதேர்பரியாளுடனே
சிலருமபுவிபாலந்திரண்டனரே. (உஉ)

அறுசேரடியாசிரியவிருத்தம்.
எதிர்ந்தார்மன்னரிருதித்தும்மொருவர்க்கொருவரிடையிடையின்
றதிர்ந்தார்கிறுநாண்பேரொலியாலுடையாவல்லவகிலாண்ட
முதிர்ந்தார்போரிற்றொடுகணையான்முரட்டேர்துணிந்துமுடிதுணிந்து
முதிர்ந்தார்த்தமுடனிலத்திலுயர்ந்தாராவியுயர்வானில், (உஉ)

தாமத்தெரியல்வலம்புரியோன்றடந்தாமகாக்கைத்தனுத்தறியச்
சேமக்கவனப்பவனகதிப்பரிமாநான்குஞ்சிரந்துணிய
மாமொட்டொடிந்துகொடிஞ்சியுடன்மான்றேர்சிதையமார்புருவ
நாமக்கணைகள் பலபடவில்லுக்கைத்தானின்றகைத்தானே. (உச)

முன்னாளமரிக்கடோற்கசன்ருன்முனைவெஞ்சரத்தான்மூழ்குவித்தான்
பின்னான்மீளப்பிறைக்கணையாற்பிளந்தானவனைப்பெற்றெடுத்தோ
னென்னாவிற்காமெய்ந்நடுங்காவெடுத்தாரணைத்தார்சருனியும்ப்
பொன்னுர்தடந்தேர்ச்சவலியனுமுதலாவுள்ளபுரால், (உரு)

தம்முன்றளர்த்தநிலைகண்டுதரியாரகித்தம்பியர்க்
ளெம்முன்பொருதற்குசைவார்களிசைவீரொன்மென்றிகல்குறித்
தெம்முன்செவிகள்செவிபுடச்சிறுநண்ணெறித்துதேர்கடவி
முன்முன்கடித்தற்கணைபொழிந்தார்முகுந்தன்றெத்தமுகில்போல்வார். (உச)

வின்மேல்விசையிற்கடும்பாணமேன்மேனிறுத்திவேந்தரைப்பார்த்
தென்மேனினைவென்றவரவர்பேரிரதந்துணித்துச்சிலைதுணித்துத்
தன்மேல்வந்ததம்பியரிற்றரியாதுடன்றவைவர்க்கு
மன்மேலெய்தவாளியெனத்தொடுத்தானைந்துவயவாளி. (உஎ)

சேனாவிந்துசுதக்கணன்பொற்றேர்ப்பிங்கலசன்சலாசந்த
னாவிமவாகுவெனுமடல்வாணிருபகாவலாயும்
வானுடாளுப்படிவிடுத்தான்வன்பாற்றம்மையைவலாயும்
கானுள்கென்றகாவலனைப்போல்வான்வீரக்கழல்வீமன். (உஅ)

ஒருபால்வீமன்சிலைவிசயனொருபாலொருபாலபிமன்னு
வொருபானகுலன்சாதேவனொருபாலொருபாலுரகேச
னொருபாலரக்கன்பாஞ்சாலனொருபாலடலுத்தமபாணு
வொருபாலுடன்முபொரப்பொரவெயுடைந்ததரசன்பெருஞ்சேனை. (உக)

விண்ணாடருக்காவெஞ்சுமத்திலசுராதிபகாவென்கண்டோன்
மண்ணாரசர்மகுடசிகாமணியேபோல்உன்மாமரபாற்
பண்ணார்பஞ்சகதிமான்தேர்ப்பகலோனென்னப்பகதத்த
னெண்ணுர்துரக்கவரும்படையயஞ்சவென்றென்றெதிர்சென்றார். (௩௦)

அலைகால்வெள்ளக்கருங்கடல்போலதிராநின்றவாகவத்தின்
மலைகால்பெற்றுவருவதுபோல்வருதின்பனைககைமாமிசையான்
சிலைகால்வளைத்துதீவாய்வெஞ்சரங்கொண்டடையார்சிரங்கொண்டான்.
கொலைகாலசெங்கட்கரியநிற்கூற்றன்றனக்குங்கூற்றன்னான். (௩௧)

தாராரோடைத்திலகததற்சயிலம்பதினாயிரஞ்சூழ
வாராநின்றமதகயத்தின்வன்போர்வலியுமனவலியும்
சேரார்வணங்கும்பகதத்தன்னிடோள்வலியுஞ்சிலைவலியும்
பாராநின்றகடோற்கசன்றன்படையின்றளர்வுமபார்த்தானே. (௩௨)
சலிநிலைத்துறை.

ஆயபோதிலாயிரதாறுமதமாவு
மேயதியகாலையொசுகுமேலாநஞ்
சாயகம்முஞ்சாபமும்யாவுந்தானையா
மாயவெடங்கொண்டவனோடுமலைவுற்றான். (௩௩)

சங்கமூதத்தார்முரசார்ப்பமுழவார்ப்பப்
பொங்கும்பூழியாழிவறக்கும்படிபோதச்
சிலங்குநின்றசெல்வதுபோலச்சிலையோடு
மெங்குந்தானுவேழமுமாகியெதிர்சென்றான். (௩௪)

மைபோலார்த்தமும்முறைதானமழைசிந்திக
கைபோன்முட்டிக்கையொடுதத்தங்கால்வீசி
மெய்போல்வெம்போர்செய்தனவீரன்விறல்வேழம்
பொய்போனின்றவருபகதத்தனடிகர்வேழம் (௩௫)

நின்றூர்நின்றபடிகழதாகநெடிதோடிச்
சென்றூர்கண்டசுந்தரம்பாவுந்தியம்பிற்
கொன்றூர்மற்றக்கொற்றவர்பாருங்கொலையுண்டார்
வென்றூரன்றோவீமன்மகன்சேனையிலவீரர். (௩௬)

ஆனவானவாகவமெங்குமானப்போர்
போனபோனமைந்தர்பிழைப்பின்போமென்றன்
னானமெய்தாவவ்விறைபோனானுயிரோடும்
போனகண்டகாய்கதிரோனும்புறமிட்டான். (௩௭)

புந்தண்மலைப்பஞ்சவராணப்போர்வென்று
சேர்ந்தசேர்தமன்னவரோடுநிறிலோடு
தாந்தம்பாடிவீடுபுருந்தார்தனையாளும
வேந்தன்னோடும்பாசறைபுககான்வீடுமன். (௩௮)

பூண்பாய்மார்பிற் புத்திரர்தம்மைப் பொலிவோடுங்
காண்பாளை வர்க்கண்டிலன் பெற்றகார்தாரி
சேண்பாலெய்தச் சென்றனரோ வென்றிருகண்ணீர்
தூண்பாலாகிச் சோர்தரவுள்ளஞ்சோர்வுற்றாள். (௩௬)

கொன்னேருந்திமைந்தரிருக்கக்கொலையுண்டர்
முன்னே முன்னுமுன்னமுடிந்ததின்னென்றோ
மின்னேயென்னமெய்குலையாமண்மிசைவீழந்தா
ளென்னேயென்னேயென்றியாநின்றெனசெய்தாள். (௪௦)

வீற்றர்கற்பின்மின்னையாளைவிறன்மைந்த
ஓரமுன்றிலேற்றவுமாமன்றென்றோதா
ளுராவன்பிற்கண்ணைமன்னனொருதேவி
யாராவெள்ளத்துன்புறவன்றேயடிபட்டாள். (௪௧)

ஆளாய்மாய்ந்தவேந்தரிடந்தோறமுமோசை
கேளாவெப்போதேருவமென்றக்கிளர்க்குருன்
மீளாவோடிற்றதகிசைவாரோர்மிளிர்சென்னிச்
சுளாமணிபோலவந்ததுகாலேச்சுடரம்மா. (௪௨)

நான்காம்போர்ச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் - ௪௨.

ஐந்தாம்போர்ச்சருக்கம்

கலிநினைத்துறை.

கருமாமுகிற்கோலநெஞ்சத்திருத்துக்கருத்தெய்துமே
லருமாதவனாரனுமவன்முத்திருக்கைக்குமவனேருந்
தருமாலேமனநாறுதாளானைவண்டேறுதண்ணந்துழாய்
மருமாலேபுனைகின்றதிருமாலையல்லாதுவல்லார்களையர். (௧)

வரசங்கமுந்தாராயுஞ்சின்னமும்பொன்மணிக்காளமு
முரசங்களுந்துத்துயியுமெங்குமெழவிம்மமுழவிம்மவே
ககாசிந்துதினாசிந்துதுனாசிந்துவினாசிந்துகண்மென்னவே
அரசன்பெருஞ்சேனைவெள்ளம்புறப்பட்டதணியாகவே. (௨)

விருதாயிரங்கோடிமுரசாயிரங்கோடிமேன்மெலெழப்
பொருதானையுடன்வந்தனைந்தார்புறந்தற்புபாலருங்
கருதாவார்க்கன்கொடுத்தானையிறைவன்கடுத்தானையென்
நிருதானையுமபோலவெதிரும்பநிருமன்னரிருதானையும். (௩)

அரக்கர்க்குமுதல்வானளித்தோருமெமரின்னுமவர்போலுமைத்
துரக்கைக்குரின்னேனத்தெவ்வர்தம்மோடுசொல்லிற்றெனத்
குரக்குக்கொடித்தேரின்மிசையோடிவிசையோடுகடத்தாடவே
புரக்கைக்குரின்னோனுடனசெவ்வன்விசயன்புறப்பட்டனன். (௪)

அரனின்றனன்போலவவனின்றதேரோத்தவணிகேர்மிசைப்
பொரநின்றமதிமைந்தனெடுசென்றுமுனைநின்றபொரவெண்ணியே
சரநின்றகுனிசாபவிசயன்றனைக்கொண்டசங்கங்குறித்
தூரநின்றவவனெஞ்சுடைப்பாகன்மான்றேருகைத்தூரவே. (௭)

ஊர்கின்றதேரோடியுயர்கங்கைமகனின்றவொருதேருடன்
சேர்கின்றவெல்லைக்கலிங்கேசர்முதலானதெம்மன்னர்போய்
நேர்கின்றவிசயன்றனுடன்மோதியவனேவுநெடுவாளிபட்
டர்கின்றபுண்வாயில்வார்கின்றசெந்நீரினிடையுழ்கினார் (௮)

செல்லுங்கலிங்கேசரலையுண்டநிலைகண்டுசுவனென்றுபார்
சொல்லும்பெருஞ்செம்மல்பல்லங்களவன்மேற்றொழித்தேவினான்
கொல்லுங்கொடும்பாணமவையந்துவிசயன்கொதித்தேவினான்
வல்லுந்தன்வின்னானுமவ்விநலம்புழுடனற்றுவிடைகொள்ளவே. (௯)

இவர்கொண்டசெற்றத்தொடிவ்வாறுபொர்செய்யவிகல்வீமனைப்
பவர்கொண்டநெடுவலைபோல்வந்துமொய்த்தார்கள்பலமன்னருங்
கவர்கொண்டமுனைவாளியவார்மாற்புதோறுங்கழன்றோடவே
தவர்கொண்டுசெற்றான்முன்னளகேசனமர்வென்றதனியாண்மையான். (௧௦)

துச்சாதனன்றம்பிமார்மைந்தர்மற்றுஞ்சகுனிசல்லிய
னெச்சாபமுடிமன்னரும்பின்னருந்துன்னியெதிர்சிறிது
ரச்சாபமொன்றுலுமன்றவ்வவர்க்கம்பநேகந்தொடுத்த
துச்சாசனஞ்சொல்லிநின்றானவ்வடன்மன்னருடனோடவே. (௧௧)

செருத்துப்புடைத்தோடிவருதம்பியர்க்கண்டுசெற்றத்துடன்
கருத்துப்புடைத்துட்கலங்கிக்கடைக்கண்கள்கனல்காலவே
மருத்துத்தருங்காணினின்றனையின்றவிமலைவேனென
வுருத்துத்தடந்தேரினியிசைவந்தடுத்தானுரக்கேதனன். (௧௨)

பேராதநிலைநின்றவன்போசொபம்பிடித்தெங்கணுஞ்
சேராதவயவானியீகாந்தசேரத்தொகுத்தேவினா
னாராவமுடனிட்டகவசம்பிளந்தோடியாண்மைக்கெலாம்
வீரபிடேகஞ்செய்வயவீமனகன்மார்பின்பிகழுகவே. (௧௩)

சுமந்தொறுஞ்சென்றுநடமாடுகழலையனெதிராய்வருங்
காமன்றனுடன்மேல்விழித்திட்டதுதலிற்கனற்கண்ணெனத்
தாமம்புணந்தாரமணநாறுமார்பத்தடந்தோயவே
வீமன்றொழித்தானொருதிரம்புபார்மன்னன்மிடல்சாயவே. (௧௪)
கலிவிருத்தம்.

ஓரம்பினுநீந்தேழுலகுடையானமரவே
வீரம்புணவீமன்குனிவில்லோடெதிரிநிக்ப்
பேரம்பரவுலகாள்பவர்புகழ்பூரிசவாவந
தீரம்புதொடுத்தானொருதேர்மேலினனிவன்மேல். (௧௫)

இவனான்மையைமதியாதெதிரொய்தானெனவெய்திற்
பவனாகதிபெறுதேரினனனிபுதியிளவ
லவனருயிர்கவர்வேனெனவப்பொன்றுதொடுத்தான்
றவனான்மறைதெரியூசிசவாவுஞ்சரம்விட்டான். (கசு)

ஏனற்றுயர்வரைமார்பினிருவோர்களுமொருவோர்
காணற்றொழிலரிதாழ்நடைகடிதிற்கணைதொடவே
நாணற்றனவெஞ்சாபமுநடுவற்றனவெனினுங்
கோணற்றனபுகல்வாநொருகுறையற்றதவர்க்கே. (கரு)

ஒருகேடகவுரைதேறினருளமேயெனவமரிற்
பொருகேடகநடவுங்கனபொற்றேர்மிசையிழியா
முருகேடவித்தார்மார்பினர்முனைவாளமிரண்டோ
முருகேடகமிருகையினுமிருவோருமெடுத்தார். (கசு)

படிவாயுடுபதியுந்தினபதியும்பொருதெனவே
தொடிவார்கரதலமொன்றியதுறுதோலிடைமறையா
வடிவாண்முனையசையாவிசைவருசாரிகள்பயிலா
விடிவாய்முகிலதிராவெதிதொதிர்ச்சினரிப்பால். (கௌ)

தோலாதடலொடுசீறினதூரகத்தொடுதூரக
மேலாளொடுமேலாள்வரிவில்லாளொடுவில்லா
ளோலாமுடியரசோடாசிரதத்துடனிரதங்
காலாளொடுகாலாண்மதகரிமாவொடுகரிமா. (கஅ)

நீடுங்கடகரியின்கரநிரையற்றனநதியா
யோடுங்குருதியின்வாளைகளெனவேமுனவொருசார்
கோடுஞ்சிலையம்பிற்றலையியுண்டனகுறைநின்
றுநீந்தொறுமுடனடுவவலகைக்குலமொருசார். (கக)

கோல்கொண்டவைசிலைகொண்டவைவாஸ்கொண்டவைகூர்வாய்
வேல்கொண்டவையவைதம்முடன்விழுகைத்தலமொருசார்
கால்கொண்டுகுசெந்நீர்விரிகளமோககனமதா
மால்கொண்டகரிக்கோழிளமதியாவனவொருசார். (உ௦)

முந்நீர்தருபவளங்கொடுமுன்னஞ்சமைவனபேர்த்
செந்நீரின்மிதந்தோடுவதேராழிகளொருபா
னன்னீர்மழைபொழிசெம்புனனதிவாய்வருதாண்போ
லந்நீரிடைபுகுமுனைகளலைபாய்வனவொருசார். (உ௧)

வையாரயில்கணைதோமரம்வாஸ்கப்பணமுதலாங்
கையாயுதமுமுருந்துளைவழிசெம்புனல்கால
மெய்யாயிரவிதமாய்விழுவெம்போரிடையிருபத்
தையாயிரமுடிமன்னவரகல்வானமடைந்தார். (உ௨)

இவ்வாறு முனைந்தாருயிரிஞ்சேனையும்டிய
மைவானுலகிடமற்றதுவயவீரர்நெருக்கா
லவ்வானவர்தமதாலயம்வலம்வந்தவருக்கன்
செவ்வானுதுகுடபால்வரையிடமென்றதுசேர்ந்தான். (உ௩)

எப்போதுமரும்போரினிலிதயங்கனிகூர்வார்
கைப்போதுபடைசெம்புனல்கடலுண்டதுகால்வா
ரொப்போதுதலரிதாயிருதிமன்னருமொருவா
வப்போதனிசத்தோடுமகன்பாசறைபுக்கார். (உ௪)

இரவென்றிருள்கெழுநஞ்சினிளந்திங்கனெயிற்றோ
ரரவுண்டதாதான்மீளவுமிழ்ந்தோனெனவருக்க
னூரவுங்குடதிசைநீன்றிவதுககுளொளித்தோன்
விரவுங்குணதிசைவேலையினமிசைவந்துகிளர்ந்தான். (உ௫)

ஐந்தாம்போர்ச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் - ௬௭.

ஆறும்போர்ச்சருக்கம்.

இதுவுமது.

கோயிலாளுடையபைங்கொண்டலார்கண்மியில்
பாயலாய்வாழிபார்க்கியஞ்செய்ததென்
றியலாதுவமைவேறில்லெனத்தியரின்
வாயெலாநஞ்சுகால்வாளெயிற்றுரகமே. (௧)

பயிலும்வெம்பாசறைப்பாண்டவவாவருந்
துயிலுணர்ந்தணிபசந்துளபமாலடிபணிந்
தயிலுநஞ்சேனயபோரடுகளங்குறுகினார்
சயிலவெங்கடகரித்தானையுந்தாமுமே. (௨)

பகுத்தபல்லனிகளின்பான்மையக்குரோணியான்
மிகுத்தவெஞ்சேனயாம்வெள்ளநீர்வேலையை
தொகுத்துவண்டிமிர்தொடைத்தருபதன்றிருமகன்
வகுத்தனன்புறமிடாமகரமாவியூகமே. (௩)

போகமுந்தருமமேயானமெய்ப்புனிதனு
நாகவெங்கொடியுடைநாயகக்குரிசிலும்
வேகவெம்படையுடைவேந்தருஞ்சேனையு
மாகவங்குறுகினாராவம்பெருகவே. (௪)

பொருஞ்சமங்கருதியாள்புரவிதேர்ப்போதகந்
தெரிந்துகொண்டிருதிசையினுஞ்செல்லவே
பெருஞ்சனந்தன்னையப்பீடுடைவீடுமன்
கரிஞ்சமென்றுள்ளபேர்வியுகமுங்கட்டினான். (௫)

இத்திரன்முதலியவிமையவர்தங்களா
லந்தரமிடனறவரவுனைந்தலமர
வந்துவந்திருபெரும்படைஞருமாறுபட்
மிந்தினார்முந்தினாரொட்டினார்முட்டினார்.

(௭)

பரவிநால்விதவயப்படைஞருஞ்சூழுவர
இரவிநான்வெம்பகையிருளினுக்கென்றுதன்
புரவிநான்மறையெனப்பூண்டதேர்தூண்டினான்
விரவினான்விமன்மேல்விற்கையாசிரியனே.

(௭)

சிலைவரம்பெறுதலிற்றேசிகன்சீறவு
நிலைபெறும்புகழினுனஞ்சினஞ்சலிசெயா
மலையினும்பெரியதேர்வலவனும்புரவியுந்
தலையறும்படிசுரந்தனுவனைத்துதையினான்.

(௮)

சூழிவெங்கசுரத்தாகத்திருபனா
வீழ்வெங்கனைகளான்மெய்துனைத்தளவிலே
தாழநின்றிலனெழிற்சல்லியன்றன்னொடே
தோழுவின்றமர்செய்கென்றொருநிசைத்தோன்றினான்.

(௯)

வல்லைவெஞ்சமர்செய்வல்லைநீவருகென
வல்லையுந்துணிசெய்துவெல்லவர் தவளையுந்
தொல்லைவெங்கரியெனததேரோடுந்தோண்மடுத்
தெல்லையம்புவியின்மேலென்றினான்விமனே.

(௧௦)

சல்லியன்றன்பெருஞ்சலிவுகண்டங்கையி
னெல்லியங்கனியெனநேரலாருயிரொனப்
பல்லியங்களுமெழப்பார்த்தளம்பொற்கொடி
யல்லியந்தெரியலானங்குவந்தனுநினான்.

(௧௧)

வெம்புயவீழன்மேல்வில்வனைத்தாயிர
மம்புகண்மாரிபோலார்த்தெழவீசினார்
தும்பையந்தார்முடிச்சூழ்படைமன்னருந்
தம்பியர்யாவருமாமனுந்தானுமே.

(௧௨)

தோன்றரித்துவசனுஞ்சோகயில்பாகனார்
வான்றடத்தேரோடுமவருகெனச்சென்றெறி
ஞன்றினான்மைந்தருயினாருருமுயினாயே
போன்றமைத்துநரும்வாணிருபருமபுடைவர.

(௧௩)

நின்றிருசேனையுநேர்படவேலினும்
வன்றிறல்வில்லினும்வாளினுமலைவுறக்
குன்றனதோளினுரிருவருங்கொக்கரித்
தொன்றினார்வில்வனைத்தொருவருக்கொருவரே.

(௧௪)

அவனுமப்பிவனுர்த்தழகுறவெழுதின
 னிவனுமப்பவன்மணித்தோளின்மேலெழுதின
 புவனமெங்கணுமிகப்பொறியெழப்போர்செய்தார்
 பவனனுங்கனலியுநிகொணும்பரிசினார். (௧௫)

வரத்தின்முன்பெறுகதைவன்மையும்வின்மையுஞ்
 சிரத்தினின்றெண்ணவோர்பேர்பெறுஞ்சேவகன்
 சரத்தினுங்கடுகுதேர்ச்சர்ப்பகேதனையன்
 ஹரத்தின்வெங்கணைகள்பட்டுருவவில்லுதையினான். (௧௬)

தான்விடுங்கணைகளிற்றம்பியர்தம்மையும்
 தேன்விடுந்தெரியலானெய்துபுண்செய்துபின்
 னூன்விடும்படிதுளைத்தருவுபல்கழியால்
 வான்விடும்பேரையும்வானிலுய்த்தனைனரோ. (௧௭)

வாஉருங்கவனமாக்கடுகுதேர்வலவர்போ
 யேவருஞ்சிலைகள்போயிருபுயவலிமைபோ
 யாவரும்பண்டுதாமிடுபுறமிட்டனர்
 தேவருங்கண்டுவநதலர்மழைசுகதினார். (௧௮)

எழுசுரடியாகிரியவிருத்தம்.

ஏயவரிசிலைமனெடுபொருபோரினெனைவரும்வென்னிட
 மேயவிழியிலையாயபதிதருவீர்பலருமலிகன்னு
 மாயமுதிர்சினமுளவினாவுடன்மீளவரவபிமன்னுவுந்
 தூயவரிசிலைவாளிகொடுதனதேர்கொடவனெதிர்துன்னினான். (௧௯)

மானவ்பிமனுநூனவிகனைவாளிபலபலவேவமே
 லானவிரதமுமேவும்வலவனுமாழிகளுமுடனற்றபின்
 றானவிரதமுமுமல்லிசையொடுத்தியருகுறுசித்திர
 சேனனெனுமினையோனதணிபெறுதேரின்பிசைகடிதேறினான். (௨௦)

மற்றையினாருருமைத்துனனுமதமத்தகயபகத்தனுஞ்
 செற்றவிகனனுமுற்றுமிவனெடுசெற்றியமர்பொருகிறினார்
 வெற்றியபிமனும்விற்கையுடனவர்விட்டகணைகள்விலக்கிமா
 பெற்றுக்கணையனைவர்க்குமவரவொய்த்துவிழவிழமொத்தினான். (௨௧)

நெடியவரிசிலைமீரமுறைமுறைநெடியவிகையுடன்விசியுநா
 ணிடியுருகிலெனவகிலவெளிமுகடியுவதிர்பெருநகையுடன்
 கொடியவிகனைமடியவவனுடல்கொடியருடருகுருநிரீர்
 வடியவிருபுயமொடியவுதையினன்வடியகணையொருநொடியிலே. (௨௨)

மன்னர்மணிமுடிமன்னுகனைகழன்மன்னாளவல்விகன்னனை
 முன்னருகணைபின்னர்விழவிழமுன்னரமர்பொரமுன்னினான்
 பொன்னசலதிகன்னபுயவபிமன்னுவொருவனுமின்னா
 மென்னவமர்பொரவின்னரணுகுவதென்னவெருவின்துன்னலார். (௨௩)

அன்றையமரினிலொன்றுபடவவரங்கமயர்வுபுபங்கமே
தென்றுமொழிவதுதந்தமனையுறவெந்திருபருமூந்தினார்
வென்றுபொருமுனைநின்றவபிமனைவிஞ்சுமுவகைகொணஞ்சுடன்
சென்றுதழுவினரிந்துவரவெழுதினுவெனமகிழ்தந்தைமார். (உச)

கோடுமுதலொடுவாளிகளினிறவீழ்வபலகடஞ்சுரன்
காடுபடுதுளவோன்முன்வரவிகஞ்சன்மழகளிறெக்குமா
லோடுகுருதியினூடுவடிவொருபாதிபுதைதருமோடைமா
நீடுமுதலையினவாயின்வலிபடுநீலகிரியைநிகர்க்குமால். (உரு)

மாலுமதகடசாலதுதலுமருப்புமேருகையும்வதனமுந்
தோலுமொழியவுளானதசைபலபேயகணுகாதருதும்பிமா
நாலுமறைகளுமேலமெனவகல்வானமெனமுமுஞானமே
போலுமெனவொளிர்மெனியுடையவர்போர்வையுரியதன்போலுமே. (உசு)

சேனையிபமுகமற்றுவீழ்வனசென்றுகிசைவழிகவ்வின்
பேனவயவர்கள்படைகொடுதொதிர்பூசல்புரியிருபுதமுஞ்
சேனமழைமுகில்வாகன்முதலசுசோசர்தொழுதுதிக்கவே
யானேமுகவசுசோசனுடனமரரிடுமுதல்வனையொக்குமே. (உஎ)

இகையமணுகினன்விசயன்மதலையையின்றையமரிளியுங்களுக்
கமையுமெனமுதலனிகமடையவுமணியுமவனிபர்நால்வருந்
தமையனெடுதமபதியினணுகினர்தங்கவிரைவொடுகங்குல்பேய்ச்
சிமையமணுகினன்மீளநனியிருள்சிறையவுதயதிவாகான். (உஅ)

ஆறும்போர்ச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆசெய்யுள் - ௧௨௫.

பரமபதிதுணை.

கூர்மபுராணம்.

திருமால்கொண்டருளிய கூர்மமூர்த்தத்தினதுதூல். புராணம் பழமை. இது பண்டிள்ளவரலாற்றின்மேல் பண்பாகுபெயரும், இவ்வரலாறு தான மாகிய தூல்மேல்நின்றலின் தானியாகுபெயருமாய்கின்றலால் இருமடியாகு பெயர்;—ஆகவே இத்தொடர் செய்யுட்கிழமையென்னும் பொருட்பிறிதின் கிழமைப்பொருளில்வந்த ஆறும்வேற்றுமைத்தொகைகிலைத்தொடராய் தூற் குக்காரணக்குறியாய்வந்தது. கூர்மபுராணம் கிலைமொழி வருமொழி வட சொற்களாதலால் இபல்புணர்ச்சி. “கடலகமுழுதும் பொதிந்த பேழ்வயி ற்றுக்கடவுண்மோட்டாமை யெம்பெருமான் - வடமொழிதொகுத்த டெய்வ மாக்கதையை” என இந்நூலில்வருதல்காண்க. பண்டிள்ளவரலாறுகள் உல கத்தின் தோற்றமும், உலகத்தினொழிக்கமும் மன்வந்தாமும் முனிவர்களர சர்களமரபும் சரித்திரமுமாம். இவ்வைந்துமே பதினெண்புராணங்களுக் கும் இலக்கணங்களாதலால் அவற்றுள் ஒன்றாகிய இக்கூர்மபுராணத்திற்கும் இவையே இலக்கணங்களாகக்கொள்க. “தோற்றமுலகமீண்டெடுக்கற்கு டூர்மன்வந்தரமுனிவர், ஆற்றலரசர்மர்பவர்தஞ்சரிதமென்னுமோனாந்தம், சாற்றம்புராணலிலககணமென்றறிஞருநாப்பர்” எனவும் “பிரமநற்பதமம் வைணவஞ்சைவம் பேருலகேத்துபாகவதம், அருமறைதெளிதத பெளமுகம் நாரதிய மார்க்கண்ட மார்க்கிரேயம், கருதரும்பொருள்சோ பிரமகைவாதத மிலிங்கநல்வராகமெய்க்கார்தம், மருவுவாமனஞ்சொற கூர்மநீண்மச்சங் கா ருடஞ்சிறந்தவாயவியம்” எனவும் ஐந்திலக்கணங்களுக்கும் பதினெண்புரா ணங்களுக்கும் இந்நூலுள்வருதல்காண்க. இது கவியாற்செய்யப்படுதலிற் காவியமன்றோவெனின்; காவியமெனல் பொதுவகையாயினும் வேதத்தின் சாரமே பதினெண்புராணமாதலால் புராணமெனல் சிறப்புவுகையாவெனக் கொள்க.

காப்பு.

(இ-ள்.) வெள் கிலா கற்றை கான்று-வெள்ளியகிலவின்பெருக்கைவீசி, விளங்கும் ஓர் பிறை கோடு இன்றி-விளங்குகின்ற ஒரு இளம்பிறையையொ த்தகொம்பில்லாமல், எண்ணில்-நினைக்கில், ஒர்பாகம்-ஒருபாகமானது, கூந்த ல் பிடி என-மத்தகத்தினீண்ட மயிரையுடைய பெண்யானையைப்போல், இ ருந்த ஆற்றால் - இருந்ததன்மையால், பெண ஒரு பாகம் வைத்த - உமாதே வியானா யொருபாகத்திலவைத்தருளிய, பிஞ்ஞகன் உருவுகாட்டும் - (தமது) பிதாவாகிய சிவபெருமான் திருவுருத்தோற்றத்தை அடியார்க்குக்காட்டியரு ளும், அண்ணல் அம் களில்யானை - பெருமையையுடைய அழகிய மதச்செ ருக்கிளையுடைய நல்லமுத்தபிள்ளையாரது, அடிமலர் சென்னி வைப்பாம். திருவடித்தாமரையை எமது சிரத்தின்மேற்குடுவோம்.

ஓர்பால் பெண்யானை யிலக்கணமுடைமையால் பிறைக்கோடின்றிக் கூந்தற்பிடியென விருந்தவாற்றால் எனவும், சிவபெருமான் இலக்கணமுற்றும் தாம் வாய்த்திருத்தலால் பிஞ்ஞகன் உருவுகாட்டுமெனவுக்கறினார்.

பூருவகாண்டம்.

முன்னுள்ள பெரும்பாகமென விரிதலால் இடவேறுபாட்டின்மேனின்ற இடைச்சொற்றொடரொனக்கொள் 1. இரண்டும் வடசொற்களாதலால் “இடையுரிவடசொலி னியமப்பிபசொளாதவு” என்றவிதியால்வந்த இயல்பு புணர்ச்சி.

இருபத்துமூன்றாவது.

இராவணன்வதையத்தியாயம்.

அத்தியாயம் சிறுபாகம். இராவணனைவதைத்தலையுணர்த்திய சிறுபாக மெனவிரிதலால் மூன்றுசொல் இரண்டுசந்தியாக்கி, முன்னது அழிக்கப்படு பொருளில்வந்த இரண்டாம்வேறுமைத் தொகைநிலைத்தொடரும், பின்னது இயற்றப்படுபொருளில்வந்த உருபும் பயனுந்தொக்க இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடருமாகக்கொள்க. இராவணன் யாரையுமழச்செய்பவன் எனக்கூறுவர். இப்புராணத்தில் கயிலையின்சீமையுடைய ஆயிரவருடம் அமுதலால் இராவணன் எனச் சிவபெருமான் பெயர்த்தந்தருளினார் எனக்கூறுதலால் இக்காரணம்பற்றிவந்ததெனக்கொள்க. அதனைப் பின்னர்க்கொள்க.

1. (இ-ள்.) அள்ளல் கரும் சேறு இடை - அள்ளலாகிய கரியசேறறினிடத்தில், பெடை ஒடு அலவன் ஆடும் சிறு குழியை - பெண்ணுண்டோடு ஆண்டுண்டுகலந்து விளையாடும் சிறியகுழியினை, கள் வாய் உயிர்க்கும் - மதுவினை ததமதுவாயாற் கொப்புளித்துமிடும், நறும் புன்னை தாது - நறுமணங் கமழும் புன்னைமலரின் மகரந்தங்கள், தூர்க்கும் கடல் கரை வாய் - தூர்க்காரினை கடலின்கரையினிடத்து, வள்ளல் - இராமமூர்த்தியானவர், கடல் அம்சானை ஒடும் - கடல்போல அளவின்றிப் பரந்த அழகிய எழுபதுவெள்ளவா நரசேனையோடும், இறுத்தல் கேட்டு - இடையறாது வசிக்கலைக் கேள்வியுற்று, வல் அரக்கன் - வலிமைமிக்க இராவணனுனவன், தெள்ளும் மறைதூல் துறை போய - வடித்தெடுத்த வேதநூலின் வழியே சென்ற, தேர்ச்சி துணைவர் ஒடும் - ஆராய்ச்சியையுடைய பெரியோர் முதலிய மந்திரிகளோடும், தேர்த்தான் - (இனிக்முஞ்செய்தியை) ஆராய்த்தான்.

பெரியோர் - மாலியவான் முதலாயினோர். மந்திரிகள் - மமோதரன் முதலியோர். அள்ளல் - அள்ளுதலாகிய பொருள்மேல்நிற்றலால் தொழிற்பெயர் இது குழம்பாகிய பொருள்மேல் தொழிலாகுபெயரும், அது உவமையாகுபெயராய்ச் சேறறினமேலும் நிற்றலால் இருமடியாகுபெயர். கருஞ்சேறு என்றது பழையசேறுதலால் அள்ளற்கருஞ்சேறு என்ற தொடர்பினமொழியை விசேடித்துவந்த இருபெயரொட்டிப் பண்புத் தொகை நிலைத்தொடர்.

புன்னை மலராகிய சினைப்பொருள்மேல் நின்றலால் முதலாகுபெயர். உயிர்க்கும் எதிர்காலப்பெயரெச்சம், இது புன்னை யென்னும் வினைமுதற் பொருள் கொண்டது உயிர்பகுதி, கு சாரியை, ககரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும்சந்தி, உம் எச்சவிகுதி. நெய்தல் நிலமாதலால் புன்னைமரங்களின் மிகுதியைக்கூறுதலின்மிகுதி நவீந்தியணி. (ச)

2. (இ-ள்.) அன்னகாலை - அக்காலையில், வீடணன் - விபீஷணர், போர் அரசகா கோமான் முகம் நோக்கி - போர்த்தொழிலை யுடைய இராஷ்டிரர்களுக்கு அரசனாகிய இராவணனுடைய முகத்தைப்பார்த்து, கணனி கற்பின் உரு அமைந்த - அழியாத கற்பே ஒருருகுகொண்டுவந்தா லொத்த, கமலம் தடம் கண் சானகியை - தாமரைமலர்போன்ற பரந்தகண்களையுடைய சீதா பிராட்டியை, இன்னே விடுதல் - இப்பொழுதே சிறையினின்றும் விடுதல், நெறி எனலும் - (நாம் உயிருய்யும்) வகையென்றுகூற, இலங்கை வேந்தன் - இலங்கைக்கரசனாகிய அவ்விராவணன், முனிந்து உரைப்ப - கோபிததுப் பழித்துக்கூறுதலால், மின்னு நகு வேல் வீடணன் - மின்னலைப்போலும்விளங்கும் வேலையேந்திய அவ்விபீஷணர், போந்து - அவ்வாலோசனைச்சபையினின்றும் சென்று, இராமன் உழையில் - இராமமூர்த்தியிலிடத்து, மேயினான் - (தமது மந்திரிகளோடு) அடைக்கலமடைந்தார்.

மந்திரிகளாவார் அலன், அநிலன், அரன், சம்பாதி. வீடணன்-விபீஷணன் என்னும் வடமொழியின்திரிபு. பார்ப்போர்க்குப் பயங்கரஞ் செய்யுந் தோற்றமுடையவன். சானகி - சனகன்புத்திரி சானகி, இது தத்திதாந்தபதம். அன்ன அகாச்சுட்டின் திரிபு. அந்த என்றாற்போல மருஉ எனினும் அமையும். இனி காலப்பொருள்மேல் நின்ற இடைச்சொல் ஈறுதொக்கு இன்னென நின்றது. எனலும் இடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த வினையெச்சம் என் இடைச்சொற்பகுதி, அல் சாரியை, உம் எச்சவிகுதி. இது நிகழ்காலத்தின்மேல்கின்ற, முனிந்து என்னும் பிறவினைமுதல் இறந்தகால வினையெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டது. முனி பகுதி, ந் சந்தி, த் இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி. உரைப்ப காரணப்பொருள்மேல் நின்றலால் இறந்தகாலவினையெச்சம் உரைபகுதி, பகரமெய்விரித்தல் விகாரம், பகரமெய்ச்சந்தி, அ எச்சவிகுதி. போந்து இறந்தகாலவினையெச்சம் போ பகுதி. மேயினான் மே பகுதி, ய் சந்தி, இன் இறந்தகால விடைநிலை, ஆன் முற்றுவிருதி, பகுதியல்லாதன இடைச்சொற்களாதலால் யகரந்தோன்றியது. விபீஷணன் இராமனிடத்தில் அடைக்கலம் அடைந்தான் என்பது “காங்கண் மீச்சமுத்துசெல்லும் கதிர்மணிமுடியன்கல்லும், மரங்களுமுருகரோக்குங்காதலாங்கருணைவள்ளல், இரங்கின றோக்குந்தோறு மிருகிலத்திறைஞ்சுகின்றான், வரங்களின்வாரியன்னதாளிணைவந்துவீழ்தான்” எனக்கம்பராமாயணத்தில் வருதல்காண்க. (உ)

3. (இ-ள்.) கல்லும் கரும் கண் பெண் ஆக - கருங்கற்பாறையும் கரியகண்களையுடைய ஓர்பெண்கை, கடந்த கழல் கமலம் சாலோன் - சென்ற வீரகண்டைகட்டிய தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களையுடைய இராமமூர்த்தி, மல் ஆர் தடம் தோள் வீடணனை - மற்போர் நிறைந்த உயர்ந்ததோளையுடைய விபீஷணரை, மதி தூல் துறை போம் மாருதி தன் - அநிவுதூலின்வழியேசென்ற அனுமனுடைய, சொல்லால் தேறி - உறுதிச் சொல்லால் (அவர்செய்தி

யைத்) தெளிந்து, இலங்கை நகர்க்கு இறை நீ என்னை - இனி இலங்கைநகரத்திற்கு அரசன் நீயேயென்று, சுடர் பரப்பி - கிரணத்தைவீசி, எல்லோன் போல - சூரியனைப்போல, இருள் துருவும் - இருளையோட்டும், எரி மா மவுலி குட்டினான் - விளக்கம் அமைந்த பெரியகிரீடத்தைச் சூட்டினார்.

கருங்கற்பாறையாகக் கிடந்த அகலிகைசாபத்தைப் போக்கினமையால் கருங்கட் பெண்ணாக நடந்த என்றார். இறைநடுகிற்தல் அதுதொழிலாகுபெயராயரசன்மேல்நின்றது. இது பகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, ஐ தொழிற்பெயர் விசுதி. துருவல் தேடுதல். ஓட்டுதல் உரியபொருளாதல் துருவல் என ஒப்புடைப்பொருள்மேல்தந்து கூறியது குணவணி. துருவும் என்னும் எதிர்காலப் பெயரொச்சம் மவுலி யென்னும் வினைமுதற்பொருள்கொண்டது துருவுபகுதி மருத்தின்புத்திரன் மாருதி, இது தத்திதாந்தபதம். (ங)

4. (இ-ள்.) உரவு திரை நீர் கடல் அடைப்பான் - பெரிய அலையையுடைய நீர்மயமாகிய கடலில் சேதுபந்தஞ்செய்ய, வருணன் பழிச்சி - வருணனைத் துதித்து, உயர் கணையின் - உயர்ந்த கடற்கரையின்கண், விரியும் தருப்பை சயனத்தில் மேவி - பரப்பிய தர்ப்பாசனத்திலிருந்து, ஓர் ஏழ் நான் நோற்பு - ஏழநான் தவஞ்செய்யவும், வருணன் போதந் திலை ஆக - அவ் வருணன் வரத்திருக்க, வெகுண்டு - இராமமூர்த்தி கோபித்து, வரி வெம் சிலையின் ஒடும் - கட்டமைந்த கொடியவிலல்லோடும், புருவம் சிலை கால் குனித்திடலும் - தமது புருவமாகிய வில்லின்காலையும் வளைக்க, ஓர் ஏழ் புணரியும் புனைந்த - எழுகடலும் கோபத்திப்பற்றிப் புனைந்தன.

திரை வினைமுதற்பொருளில்வந்த, இகரவிசுதியொடு புணர்ந்து குன்றியதொழிற்பெயர். அடைப்பான் எதிர்காலவினையெச்சம் அடை பகுதி, பகரமெய் சந்தி, பான் எச்சவிசுதி. பழிச்சி, மேவி, வெகுண்டு இறந்தகாலவினையெச்சங்கள் பழிச்சு, மேவு, வெகுள் பகுதிகள். நோற்பு நிகழ்காலவினையெச்சம் நோனைமபகுதி, ஈறுகெடுத்தலும் லகரம் நகரமாகத்திரிதலும் சந்தி, பகரமெய்விரித்தல் விகாரம், அ எச்சவிசுதி. புருவத்தை வில்லாக உருவகஞ்செய்த வெஞ்சிலையொடு கூட்டிக் குனித்திடலும் என்றமையால் இச்சமுச்சயவணி. போதந் திலைப்போ எனது முதனிலைத்தனி வினைப்பெயர் தன்னை வினைப்படுத்தவந்த தா என்னும் வினைப்பகுதியொடு கூ.டி ஒருசொற்றன்மை ப்பட்டுகின்ற போதா வினைப்பகுதி, முதல் குறுகல் விகாரம், நகரமெய் சந்தி, தகரமெய் இடைசிலை, இல் எதிர்மறையுருபு, அனைத்தும் ஒருபகுதி, அன் விசுதி. நிகழ்காலத்தில் போதருகின்றிலன் எனவரும். ஆக என்பது எச்சப் பொருளைத்தரும் இடைச்சொல்லாதலால் போதந் திலை என்னும் வினைமுற்றை எச்சப்பொருளாக்கியதெனவறிக. ஒறுத்தல் தொழிற்பெயர் ஒறுபகுதி “ஊழிசென்றதுமொப்பதாமொருபகலையோர், ஏழுசென்றனவந்திலனெறிகடற்கிறைவன்” எனக் கம்பராமாயணத்தில் வருதல்காண்க. (ச)

5. (இ-ள்.) கரை கொன்று இரங்கு கடல் புகைய - கரையொடு மேகி யொலிக்குக் கடல் புகைந்தெழ, வருணன் வெருவி - வருணன் அஞ்சிவந்து, காகுத்தன் வினா மென் கமலம் தான் பணிந்து - இராமமூர்த்தியினது வாசமிக்க மெல்லிய தாமரைமலர்போன்ற திருவடியைவணங்கி, வேலை அடைப்

பான் உலாத்து ஏக - சமுத்திரத்திற் சேதுபந்தஞ் செய்யச்சொல்லிப்போக, செரு ஏக்கறவு அற்று உயர் திணி தோள் - போர்த்தொழிவிற் றுழாதயர்ந்த திண்ணியதோனையுடைய, செம்மல் நளனால் - பெருமையுடைய வந்த வாரத்தச் சனால், அணை கட்டி - சேதுபந்தஞ்செய்து, பரிதி மான் தேர் எதிர் தடுக்கும-ருரியனுடைய குதிரைபூண்ட தேரை எதிரோடுதேதுயர்ந்த, சுவேத வரையின் பால் இறுத்தான் - (சிகரத்தையுடைய) சுவேதமலையின் பக்கத்தில் வசித்திருந்தார்.

கருமரபில்வந்தவன் காகுத்தன், இது தத்திதார்ப்பதம். வெருவி இறந்தகாலவினையெச்சம் வெருவுபகுதி. ஏக்கறவு தொழிற்பெயர் ஏக்கறுபகுதி, உகரர்கேடு சந்தி, உ. தொழிற்பெயர் விசுதி, வகாமெய்சந்தி “உடையார் முன்னில்லார்போலேக்கற்றம்” என்னுந்திருக்குறட்டுப் பரிமேலழகருரையிற் காண்க. இறுத்தான் உயர்திணை யாண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று இறுபகுதி, த் சந்தி, த் இறந்தகாலவிடைநிலை, ஆன் ஆண்பால்விசுதி. பரிதமண்டலத்திற்கும் சுவேதமலைக்குந் தொடர்புகூறினமையால் தொடர்புயர்வு நவீற்சியணி “நவையமுலகிறகெல்லாராயகரீயேசீறிந், கவையரின்சாரணமல்லாற் பிறிதொன்றுகண்டதுண்டோ” எனக்கம்பராமாயணத்தில் வருதல்காண்க.

6. (இ-ள்.) இறுத்த தானை இடை புகுந்த-அங்குவசிட்ட எழுபதுவாரநரசேனை வெள்ளத்தினடுவில தமது உருவொளிந்துயந்த, சுகசாரணரை எதிர்பற்றி - சுகன் சாரணனென்னும் துதுவரை எதிராது பிடித்து, கழல் செறித்த கால் வீடணன் போய் - வீரகண்டைகட்டிய காலையுடைய விபீஷணன் சென்று, செம் கண் கரியோன் முன் உய்ப்ப - தாமரைபோலச் செவந்த கண்களையுடைய கரியநிறத்தையுடைய இராமமூர்த்தியின் முன்னேவிட, ஒறுத்தல்திது - (துதாகவந்தவரை) தன்முததல் கொடியசெய்து, விடுத்தி என - (அவர்களை வருத்தாது) விடுவிப்பா யென்றுகூற, விடுப்ப - (பணித்த அவ்வாறே) விடுக்க, ஒற்றர் பணிந்து ஏகி - துதாகவந்த அச்சுகசாரணர்கள் வணங்கிச்சென்று, கறுத்த நெஞ்சன் - கோபித்த மனத்தையுடைய, இலங்கையர் கோன் அறிய - இராவணன் தெரிந் துணர், அனைத்தும் கட்டு உலாத்தார் - (நடந்தசெய்தி) முழுமையும் விடாது தொகுத்தச்சொன்னார்கள்.

சுகசாரணர் “சிலவிகாரமாம்” என்றவிதியால் நிலைமொழி யீறுகெட்டும் “உயர்திணையும்மைத் தொகைபலரீறே” என்றதனால் பலர்பால் விருது பெற்றும் வந்தன. இறுத்த, செறித்த, கறுத்த இவை இறந்தகாலப் பெயரெச்சங்கள். இறு, செறி, கறு பகுதிகள். முதலிலும் இறுதியிலுமுள்ளபெயரெச்சங்கள் வினைமுதற்பொருளையும் இடையிலுள்ள பெயரெச்சம் செயப்பொருளையுங்கொண்டன. விடுத்தி முன்னிலையொருமை யெதிர்காலப் பிறவினைமுற்று விடுபகுதி, தகரத் தோற்றமும உகரக்கேடும் சந்தி, து பிறவினை விசுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, இ முன்னிலையொருமை விசுதி. தன்வினையில் விடுதியெனவரும்.

(சு)

7. (இ-ள்.) கரிய திரை வாரிதி செவப்ப - கரியகடல் செந்நிறமடைய, கடை கண் சிவந்தோன் தனை காண்பான் - கடைககண்சிவந்த இராமமூர்த்தியைக்காண, திருகு சினத்த வாள் அரக்கன் - (பகைவரிடத்து) மாறுபட்ட

கோபத்தையுடைய வாணையேந்திய இராவணன், செம் பொன் மணி கோபுரம் இவர - செவந்த பொற்றகட்டில் இரத்தினமழுத்திய கோபுரத்தின்மேல் ஏற, வரை கொண்டு உயர்ந்த - அட்டகுலபருவதங்களைவென்று செருக்கியுயர்ந்த, மணி தடம் தோள் அரக்கன் - இரத்தினமழுத்திய பரந்ததோளையுடைய இராவணனை, காண்பான் - காண, மணிவண்ணன் - நீலமணிபோலநிறம் வாய்ந்த இராமமூர்த்தி, இரவி தடம் தேர் செலவு அகற்றும் - சூரியனது பரந்ததேர் வினாந்துசெல்லும் செலவினையொழிக்கும், சுவேத வகாயின் மீது இவரந்தான் - (சிகரதையுடைய) சுவேதமலையின்மேலேறினார்.

அட்டகசங்களோடு போர்செய்து அவற்றின் கொம்பு முறிந்தஇடத்தில் இரத்தினமிழைத்திருத்தலால் மணிதடந்தோள் என்றார். வாரிதிரீர்ப்பிறப்பது என்னும் பொருள்மேல் நிறலால் காரணப்பெயர். கரிய, சினத்த பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்பு வினைபெயரொச்சங்கள். காண்பான் எதிர்காலவினையெச்சம் காண் பகுதி, பான் எச்சவிகுதி. இவரநிகழ்காலவினையெச்சம் இவர்பகுதி, உடையவன் தொழிலையுடைமைமே லேற்றிச் சினத்தவாள் என்றார். கரியதினா வாரிதிசெவப்ப என்றது சொன் முரணணி. வாரிதிசெவப்பக்கடைக்கண்சிவந்தோன் என்ற குறிப்பால் நிலைகலங்குதல் என்னும் பொருள்தோன்றுதலால் குறிப்பணி. செவ பண்படியாகப்பிறந்த தெரிநிலை வினைப்பகுதி, சிவ உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த வினைப்பகுதி. (எ)

8. (இ-ள்.) வெள்ளிப் பொருப்பை எடுத்த புயன் - வெள்ளிமலையை வேரோடு பறித்தெடுத்த புயத்தையுடைய இராவணன், இவன் ஆம் என்ன-(இங்குத்தோன்றும்) இவனானென்று, வீடணன் - விபீஷணர், போர் வள்ளற்கு உணர்த்தல் கேட்டிடலும் - போர்த்தொழிலில் மிக்க இராமமூர்த்திக்குச் சொல்லுதலைக்கேட்ட அப்பொழுதே, மணி கோபுரத்தின் மிசை தாவி-இரத்தினமழுத்திய இலங்கைநகர்க் கோபுரத்தின்மேற்றாண்டி, கள்ளம் கொடிய அரக்கன் ஓடும் - வஞ்சத்தையுடைய கொடிய இராவணனோடும், செரு ஏற்று - போர்செய்து, அவன் தன் கதிர் முடிகள் தள்ளி - அவனுடைய விளக்கமமைந்த பத்துக் கிரீடங்களையும் பறித்தது, சயம்கொண்டு - வெற்றிகொண்டு, இரவி காதலன் - சூரியன் புத்திரானாகிய சுக்கிரீபன், இராமன் அடி தாழ்ந்தான் - இராமமூர்த்தியின் திருவடியை வணங்கினான்.

தாவி இறந்தகால வினையெச்சம். தா பகுதி, வகரமெய்ச்சந்தி, இ எச்சவிகுதி. வெள்ளிப்பொருப்பை எடுத்த எனப் புயத்தின் மிகுதியைக் கூறினமையால் வீறுகோளணி. கயிலையெடுத்தமைபின்னர் வருதல்காண்க. “கொழுமணிமுடிகடோறுங்கொண்டனகுழுவின் கூட்டம், அமுதருகுறுகின்றனடித்தலமதனிற்குட்டித், தொழுதயனாணிகின்றான்” எனக்கம்பராமாயணத்தில் வருதல்காண்க. (அ)

9. (இ-ள்.) விலங்கல் - மலையையொத்த, நிணிதோள் அங்கதனை - நிண்ணியதோள்களையுடைய அங்கதனை, இராமன் னாதுவிரிப்ப - இராமமூர்த்தி னாது அணுப்ப, அவன்-அந்த அங்கதன், இலங்கை நகரின் இடை எய்தி-இலங்கைநகரத்திற்குச்சென்று, இகல் வேல் (பகைவருடன்) போர்செய்யும் வேலையேந்திய, அரக்கன் முன் உறலும் - இராவணன்முன்போய்நிற்க, அலங்கள்

வடிவாள் - வெற்றிமாலையையணிந்த வடித்தவானையேந்திய, இராவணனும்-அந்த இராவணனும், நியாணா கொல் என - நியாணென்றுவினவ, உன்புலன் கள் தேய - உனது இத்திரியங்கள் தத்தநிலையினின்றுகெட, வால் றுதியில்- (தனது) வாலினுதியால், பிணித்தோன் புதல்வன் என - கட்டியவாலியினுடைய புத்திரனென்று, புகன்றான்-சொன்னான்.

வாலதியில் எனப்பாடங்கூறி வாலினுலென்பபொருள்கூறுவாருமுண்டு. அங்கதன் பகைவருடலையழிப்பவன். அலங்கல் அசைதல் இது தொழிலா குபெயராய் மாலையின்மேல் நின்றது. உறலும் நிகழ்காலவினையெச்சம் உறு பகுதி, உகரக்கேடு சக்தி, அல் சாரியை, உம் எச்சவிருதி, யானா ஐ சாரியை யிடைச்சொல, புகன்றார் இறந்தகாலவினையுமுற்று புகல் பகுதி. வாலி சிவபூசையிலிருக்குஞ் சமையத்தில் இராவணன் பின்வந்திருக்கிக் கட்டிச் சேர்க்க வாலி தன்வாலில் இறுக்கக்கட்டிச் சிவபூசைமுடித்தான் என “வெய்யவாளரக்கன் கையிருபறினா லீக்கவும்விறனயிருவாலி, கையினுலவீனநெருக்கெனவிறுக்கி வாலினாறுகடிதுறக்கட்டி, மையணிகண்டனபூசனைமுடித்து” என உத்தரராமாயணத்தில் வருதல்காண்க. (க)

10. (இ-ள்.) என்றல் ஓடும் - என்று அங்கதன்கூறி, இலங்கைநகர் எரித்த கவி - இலங்கைநகரத்தையெரித்த குங்கு, யாண்டு உளது என்ன - எவ்விடத்திலுள்ளதென்று வினவ, உன் தன் சிறுவன் - உனதுபுதல்வனாகிய இரத்திரசிதது, வீக்க அகப்பட்ட-கட்ட அக்குரங்கு அகப்பட்ட, இழிவின் - இழிசெயலால், உயர்வாரநரத்தலைவர் - உயர்ந்தவாரநரசேனாபதிகள், உளம் கொதித்து-மனங்கொதித்து, கன்றி கடிய - கோபித்துத்தூர்த்த, காணத்து இடை ஒளித்த-காட்டிலோடியொளித்தது, அந்த புன் குரங்கு-அந்த அறபக்குரங்கு, பொன்றியதுவோ-மடிந்ததோ, உய்த்ததோ-அன்றிச்சீவிததுள்ளதோ, அறியேன் - (யான் ஒன்று) அறியேன்.

வாராய ராணபொப்பது. உன் எனத்திரிந்துநின்ற நியெனனு முன்னிலையொருமைப்பெயரோடு தன் எனத்திரிந்துநின்ற படர்க்கைக்குரியதான் என்னுஞ்சாரியை நின்றது இடவழுவமைதி. கன்றி இறந்தகாலவினையெச்சம் கன்று பகுதி, உகரக்கேடுசக்தி, இ எச்சவிருதி, பொன்றியது, உய்ந்தது இறந்தகாலவினையுமுற்றுகள் பொன்று பகுதி, நகரவீறுதொக்குநின்ற இன் இறந்தகால இடைநிலை, யகரமெய்சக்தி, அ சாரியை, துஒன்றன்பால்விருதி, வருமொழிமுதலுயிர் வரக்குற்றியலுகரம் கெடாதுநின்றது “உயிர்வரினுக்குறன் மெய்விட்டோடும்” ஓடும் என்ற இலேசால். உய் பகுதி, ஓகாரங்கள் ஐயப்பொருளன. (க0)

11. (இ-ள்.) பொற்புக்கு அரண - அழகிளுக்கு அரசியாகிய சீதாபிராட்டியை, விடுத்தி என புகல - விடுவிப்பாய் என்று அங்கதன்சொல்ல, மறுத்து-இகழ்ந்தமறுத்து, இப்புன்குரங்கை - இந்த அறபக்குரங்கினை, மல்போர் அரக்கர் - தன் அருளினின்ற மல்புத்தத்திற்கிறந்த அரக்கரை (நோக்கி) கோறிர் என - கொல்லுங்களென்று எவ, ஊந்தோர்-போரிற்றுவந்த அந்த அரக்கர்களுடைய, அவி அறமாய்தது - உயிணைப்பற்றற்கெடுத்து, வெற்பு ஆர் - மலையையொத்த, தடம தோள் அங்கதனும் - உயர்ந்ததோனையுடைய அங்கத

னும், இராமன் உழை இன் - இராமமூர்த்தியினிடத்து, வினாவின்றிப்போய்-
வினாந்துசென்று, கல்பாடு அழித்த - அட்டகுலபர்வதங்களின் பெருமை
யைக்கெடுத்த, புயத்து அரக்கன் - புயத்தையுடைய இராவணனது, செய்தி
அனைத்தும் - செய்திமுழுமையும், கட்டுரைத்தான்-விடாதுதொடுத்துக்கூறி
னான்.

கோதிர் முன்னிலைப்பன்மை யேவல்வினைமுற்று கொல் பகுதி, முதல்
நீளுதல் விகாரம், து சாரியை, லகரக்கேடுந் தகரத்திரிபும் சந்தி, இர் பன்
மையேவல் விசுதி. ஆர் உவமை யுருபிடைச்சொல். (கக)

12. (இ-ள்.) செம் கண் புலிபோதது அன்ன - சிவந்தகண்களையுடைய புலி
ப்போத்தையொத்த, அங்கதன் செப்பும் எல்லை - அங்கதன்கூறுங்காலத்தி
ல், கங்கைக்கு இறைவன் - கங்கைத்துறைக்குத் தலைவராகிய இராமமூர்த்தி,
துணைவில்-வினாந்து, கடல் தானே குழ - கடல்போலப்பரந்த எழுபது வார
ரசேனாவெள்ளம்புடைகுழ, வெங்கண்கொடியோர் - அஞ்சாமையையுடைய
இராவணன்முதலியோர், யிடைகின்ற - நெருங்கிய, இலங்கைமுதுர்-இலங்
கையாகிய தொன்றுதொட்டுள்ள நகரை (குழந்த) மங்குல் - மேகங்கள், பு
றம்போகு - புறத்திற்செல்ல, உயர் இஞ்சி - (மேகமண்டலத்துக்கும்) அப்பா
ற்சென்றமதிலை, வளைந்தகொண்டான் - முற்றுக்கையெய்தார்.

அன்ன உவமவுருபிடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெய
ரொச்சம் அன் இடைச்சொற்பகுதி, ளகரமெய்சந்தி, அ எச்சவிசுதி, போகு
என்னும் வினைப்பகுதி வினையெச்சப்பொருள்மேல்நின்றது. வளைந்தகொண்
டான். தற்பொருட்டில்வந்த வினைமுற்று-வளை பகுதி, து சாரியை, நகரத்
தோற்றமும் ளகரம் ளகரமாகத்திரிதலும் சந்தி, டகரமெய் இடைநிலை, ஆ
ன் உயர்நினைபாண்பால்விசுதி. (கஉ)

13. (இ-ள்.) கரை கொன்று இரங்கு - கரையொடுமோதியொலிக்கும், கட
லின் - கடல்போல, கவி வெள்ளம் எய்தி - எழுபதுவாரரசேனாவெள்ளம்,
புரிசைப்புறத்தின் இறுத்த - மதிலின்புறத்தில் முற்றுகைசெய்து, ஆர்க்கும்
பூசல் கேட்டு - கோலிக்கும் வீரகோஷத்தைக்கேட்டு, வரைகொன்ற - மலை
யைவென்ற, திண்டோள் அரக்கன் - திண்ணியதோள்களையுடைய இராவண
னுடைய, திறல் மள்ளர்யாரும் - வெற்றியையுடைய வீரர்கள் எல்லாரும்,
பொரு வெம் சிலை கை - போர்செய்யும் கொடியவிலையேந்திய கையை
டைய, பெரியோன் ஓயும் - இராமமூர்த்தியோடும், போரின் ஏற்றார்-போர்
த்தொழில்செய்ய எதிர்த்தார்கள்.

யார் என்பதில் யா என்னும் வினாவிடைச்சொல் எல்லாம் என்னும்
பொருள்மேல் நின்றது. இரங்குகடல் பொருசிலைவினைத்தொகை நிலைத்தொ
டர்கள். (கங)

14. (இ-ள்.) கம்பம் ஆர் குறியு-கம்பத்திற்கட்டிய யானைச்சேனையையுடை
ய, பிரசங்கன் கணன்று செல்ல - பிரசங்கனென்னும் அரக்கன் கோபித்துப்
போர்முகத்துவர, சம்பாதி-சம்பாதியென்னும் வாராரசேனைத்தலைவன், வெ
ற்பு ஒன்று எறிந்த - மலையொன்றைவேரொடுபறித்துவிசி, அவன் தனை
மாய்த்தான் - அந்தப்பிரசங்கனைக்கொன்றான், வம்பு ஆர் மலர் தா ருவின்

வாசநிறைந்த மலையுடைய விருக்ஷத்தால், மாருதிமோதல் ஓடும்-அனாமன் அடிக்க, சம்புமாலி - சம்புமாலியென்னும் அரக்கன், வெம்பா உயிர்போகி-மனநொந்து உயிர்கழிந்து, விழுந்தனன்-நிலத்தின்மேல்விழுந்தான்.

கம்பம் ஈறுதொக்குநின்ற மகாமெய்யின்மேல் வருமொழிமுதல் உயிரோறிக் கம்பார் எனநின்றது. கனன்று வெம்பா இறந்தகாலவினையெச்சங்கள் கனல் பகுதி, லகரம் நகரமாகத்திரிதல் சந்தி, நகரமெய் இறந்தகால இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி. வெம்பு பகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, ஆ இறந்தகாலவினையெச்சவிகுதி. (கசு)

15. (இ-ள்.) வென் வேல் - வெற்றியையுடைய வேலையேந்திய, பிரதபன் தன் உயிர் விய-பிரதபன் என்னும் அரக்கனுடைய உயிர் அழிய, வெம்போர்-கொடியபோர்த்தொழிலையுடைய, ஒண்ணர் வணங்கும் - பணகவர்வணங்கும், நளன் - நளனென்னும் வானரத்தலைவன், ஓர் கதை கொண்டு மாய்த்தான்-ஒருதண்டாயுதத்தால் அவனைக்கொன்றான், கல் நாடு - மலைவிரும்பும், தின்னதோள் தபனன் தினை-திண்ணிய தோளையுடைய தபனனென்னும் அரக்கனை, கேசன் காய்ந்து-கேசனென்னும் வானரசேனைத்தலைவன் கோபித்து, பொன் நாடு மாதர்-வீரகவர்க்கத்திலுள்ள தெய்வப்பெண்களினது, நலம் கூட்டுண-இன்பத்தைக் கொள்ளுகொண்டு அனுபவிக்க, போக்கினான் - செலுத்தினான்.

வென் வெற்றி. இவ்வுலகத்தின் இன்பத்தினும் தேவருலகத்தினின்ப மிக்கதாதலால் கூட்டுண என்றார். கூட்டுண காரியப்பொருள்மேல் நின்றலால் எதிர்காலவினையெச்சம் கூட்டுண் பகுதி, அ எச்சவிகுதி. போதல் வினைக்குத் தபனனும் போக்குதல் வினைக்குக் கேசனும் வினைமுதல்களாதலால் போக்கினான் என்பது இருவரின் முடியும் ஒருபிறவினைமுற்று. (கடு)

16. (இ-ள்.) வில் நுங்க வீங்கு-வில்தினைக்கப்பருத்த, திணி தோள் உடை-திண்ணியதோளையுடைய, மிததிராக்கன் தன் - மித்திராக்ஷனென்னு மரக்கனுடைய, அங்கம்வீழ - சரீரம் நிலத்தில்மேல்வீழ, விறல் வீடணன்-வெற்றியையுடைய விபீஷணர், தண்டன் மாய்த்தான் - தமது தண்டாயுதத்தினால் உயிர்வாங்கினார், மன்னற்கு இளையோன் - இராமமூர்த்திக்கு இளைய இலட்சுமணர், விருபாக்களை-விருபாக்கனென்னு மரக்கனை, வாளின் ஒன்றால்-ஒருவாள்வெட்டால், தென் அம்புலத்தோர்-தென்புலத்தோர், விருந்து ஏற்ப செலுத்தினான் - வந்து விருந்தெதிர்கொள்ள அனுப்பினார்.

நுங்குதல் விழுங்குதல், விருபாக்கன் வேறுபட்ட பார்வையையுடையவன். வில்விறகு விழுங்குதலில்லாமையால் வீட்ட இலக்கணை. ஏற்ப எதிர்காலவினையெச்சம் ஏல் பகுதி, பகரமெய்விரித்தல் விகாரம், லகரம் நகரமாகத்திரிதல் சந்தி, அ எச்சவிகுதி. (கசு)

17. (இ-ள்.) வெயில் கான்று - கிரணத்தைவீசி, இருள் சேத்து எழு-இருளையோட்டியெழுந்த, வெம் கதிர் செல்வன் மைந்தன் - சூரியன்புத்திரானுகிய சுக்கிரீபுன், அயில் வேல் பிரகத்தனை - சூரியவேலையேந்திய பிரகத்தனென்னும் அரக்கனை, வெம் களத்து ஆவி உண்டான் - போர்க்களத்தில் அவன்பிராணனைச்செகுத்தான், துயிலாதவென்றி-ஊக்கமிருந்த வெற்றியையுடைய, மயிந்தன்-மயிந்தனென்னும் வானரசேனாபதி, பொருதோமரத்தால் - போர்

செய்தறகுரிய ஏறியாயுத்தால், வயம் வெம் சிலை - வெற்றியையுடைய கொடியவில்கையேந்திய, வச்சிரமுட்டி-வச்சிரமுட்டியென்னும் அரக்கனை, வரகைகொண்டான்-வெற்றிகொண்டான்.

ஓமந்தன் பிதாவின் வன்மையாயுள்ளவன் எனநிற்பலால் காரணப்பெயர். மைந்து (வன்மை) பகுதி. கான்று, சீத்து, இறந்தகாலவினையெச்சங்கள்; கால் பகுதி, லகரம் னகரமாகத்திரிதல் சந்தி, றகரமெய் இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி, சீ பகுதி, துயிலாத எதிர்மறைப்பெயசெச்சம் தயில் பகுதி, ஆ எதிர்மறைவிகுதி, அனைத்தும் 'ஒருபகுதி, து சாரியை, உகர்க்கேடுசந்தி, அ எச்சவிகுதி, வெயில்கான்ற இருள் சீத்து, துயிலாத வெனறி பொருள்கட்கு உரியவினை கூறுது ஒப்புடைவினை கூறியது குணவணி. (கௌ)

18. (இ-ள்.) கங்கைநாடன்-இராமமூர்த்தி, அழல் வெம் பருவாய் - நெருப்பைக்கொப்புளிக்குங் கொடியபிளந்தவாயையும், திறல் - வெற்றியையுமுடைய, அக்கினிகேது - அக்கினிகேதுவும், ஒங்கும் எழுவென்ற - உயர்ந்த னுண்ணிவென்ற, திண் தோள் வலி-திண்ணியதோளின்வன்மையையுடைய, ரச்சமிகேது-ரச்சமிகேதுவும், ஒன்றார் தொழும் - பகைவர்வணங்கும், எச்சகோபன்-எச்சகோபனும், அவிர் ஆழி-விளங்குஞ்சக்கரத்தையேந்திய, சுதந்தன் என்னும் - சுதந்தனுமாகிய, கழிவெம் சினத்தார்-மிருத்தகொடியகோபத்தை யுடையவரது, உயிர் உண்டனன்-உயிரைக்கொள்ளுகொண்டார்.

உயிரைப்போக்குதலின்நி உண்ணுதலின்மையால் விடாத ஆகுபெயர். குணவணி யெனினும் ஒக்கும். (கஅ)

19. (இ-ள்.) சுடுவெம் சினத்த - சுட்டுவருத்துங் கொடியகோபத்தையுடைய, வயம் மீளி - வெற்றியிடுக்க மீளிப்பருவத்தையுடைய, ஆமிந்தன் என்போன் - துமிந்தனென்னும் வாராசேனாபதி, அடல் கூர் அசனி - வலிமையிடுந்த இடியேறறையொத்த, பிரபன் தனது ஆவிகொண்டான் - பிரபனது உயிரைக் கொள்ளுகொண்டான், கடலும் சுவற்றும் - கடலையும் வற்றச்செய்யும், கணல் வெம் கண் - வடவாக்கினிபோன்ற கொடியகண்களையுடைய, குசேனன்-குசேனனென்னும் அரக்கன், வெய்யமிடல்-கொடிய வன்மையையுடைய, வித்துன்மாலி உயிர் - வித்துன்மாலி யென்னும் அரக்கனுயிரை, விண் அகத்து ஏற்றினான் - வீரசுவர்க்கத்தில் குடியேற்றினான்.

மீளி பாலபருவத்துக்கு மேற்பட்டபருவமாதலால் மீளிப்பருவம் என்றும். சுவற்றும் என்னும் பிறவினைப்பெயசெச்சம் கண் என்னும் வினைமுதற்பொருள்கொண்டது. சுவற்று பிறவினைப்பகுதி. தன்வினையில் சுவறு எனவரும். வெய்ய பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயசெச்சம். வெம்மை பகுதி, மீளித்ததுமிந்தன் எனப்பாடங்கொள்க (கக)

20. (இ-ள்.) இ ஆறு - இந்தவகையால், இராமன் - இராமமூர்த்தி, எரிதும் மி இலங்கு-அக்கினியைச்சிந்திவிளங்கும், வை வேல் - கூரியவேலையேந்திய, வெம் வாய் அரக்கர்தம்மை - கொடிய அரக்கர்களை, வில்கொடு துழிலாட்டும் - தாமேந்தியவில்கால் துழிலாட்டுச்செய்யும், அவ்வேலை தன்னில்-அக்காலையில், திராவேலையின்-அலையையுடைய மேலைக்கடலில், ஆழிவெய்யோன் - ஒருசக்கரத்தையுடைய சூரியன், செவ்வான் - செவ்வானமானது, களம்

போல் குடபால் உற-போர்க்களத்தைப்போல மேலைத்திசையில்பரவ, சென் றுசேர்ந்தான் - அத்தமிழித்தான்.

இராமன் யாவனாயுஞ் சுந்தோஷிப்பிக்கிறவன். நூழிலாட்டு சேனையோ ட வேல் எறிதல். எரிவினைமுதற்பொருளில்வந்த இகரவிருதியொடுபுணர்ந்து குன்றியதொழிற்பெயர். தும்மி இறந்தகாலவினையெச்சம் தும்மு பகுதி, உக ரக்கேடு சந்தி, இ எச்சவிருதி, எரிதும்மி ருணவணி. செவ்வான்களம்போல் உவமையைப் பொருளாகவைத்துக்கூறியது விபரீதவுவமையணி. (20)

21. (இ-ள்.) கங்குல் பொழுதில் - இராக்காலத்தில், நிருதர்க்கு இறை-அர க்காக்குத தலைவனாகிய இராவணனுக்கு, காதல் மைந்தன் - விருப்பமிக்கபுத் திரனாகிய இந்திரசித்து, வெம் கை சிலையின் - தனது கொடியகரத்திலேந்தி ய வில்லிலேறிட்டெய்த, கணைமாரி விலக்கி - சரவருந்தத்தைத்தடுத்தி, அன் னேன்-அந்த இந்திரசித்தினுடைய, அங்கம் கொடிஞ்சி - உயர்ந்தமொட்டை யுடைய, தடம் தேர் துகள் ஆக - பரந்ததேர்பொடியாக, வீசி-மேலெடுத்து வீசி, கொடும சிங்கப் போத்து என்ன - கொடிய ஆண்சிங்கத்தைப்போல, அ ங்கதன் சீறி ஆர்த்தான் - அங்கதன்கோபித்து வீரகோஷஞ்செய்தான்.

இறைகாதல் மைந்தன் முறைக்கியை பொருளில்வந்த நான்காம்வேற் றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர, காதல் இடைப்பிறவரல். (உச)

22. (இ-ள்.) மான் தேர் அழிந்த - குதினாபூண்டதேர் சிதைந்த, திறல் இந் திரசித்து-வெற்றியையுடைய இந்திரசித்துவானவன், வானில்-ஆகாயத்தில் (பூத்த) மீன்தோய்ப்படலத்தில் - நட்சத்திரங்களோடு கலந்த மேகபடலத்தி ல், மறைந்து-தன்னுருக்காட்டாமல் ஒளிந்து, வெருண்டுநோக்கி-கோபித் து ப்பார்த்தது, சான்றோர்புகழும்-பெரியோர்புகழும், தனிவில் கை-ஒப்பில்லாத வில்லையேந்திய காங்கனையுடைய, தலைவர் தம்மேல் - இராம இலட்சுமணர் மேல், ஊன்தோய் - பகைவர்தகைகலந்த, பருவாய் அரவம் கணை - பிளந்த வரையையுடைய சர்ப்பபாணத்தை, உந்தி ஆர்த்தான் - செலுத்தி வீரகோஷஞ் செய்தான்.

இந்திரசித்து இந்திரனைச்செயித்தவன். தேரழிந்த இந்திரசித்து உயர் தினையொடுசார்ந்த அஃறிணை உயர்தினைமுடிபெற்றுவருதலால் திணைவழுவ மைதி. ந-பொது “உயர்திணைதொடர்ந்த” என்னும் ரூ ஆல். உந்தி இறந்த காலவினையெச்சம் உந்து புகுகி. (உஉ)

23. (இ-ள்.) செம கண் - செலுத்தகண்களையும், பனைகை-பனைமரம்போன்ற கையையும், கொலை-கொலைத்தொழிலையுமுடைய, வேழம்-யானையானது, சி லம்பிநூலின்-சிலம்பிநூற்றநூலால், தங்கி சிமிழ்ப்புணடு கிடந்தாலென்ன- பொருந்திக் கட்டுப்பட்டுக்கிடந்தாற்போல, தம்பி ஓடும - இலட்சுமணரோடு ம், பொங்கும்தழல்வாய் - கொதிக்கும்விஷாககினியைக்கொப்புளிக்கும் வா யையுடைய, -புயங்கம்கணை - சர்ப்பபாணமானது, தோள்பிணிப்ப - தமது தோளைச் சிக்கெனக்கட்டலால், இகல் வென்றி வீரன் - பேரூரில்வெற்றியை யுடைய இராமமுர்த்தி, வெம் கண்களத்தில் - கொடிய இடம்பரந்த போர்க் களத்தில், கிடந்தான்-மூர்ச்சித்துக்கிடந்தார்.

கிடந்தாலெனவிரிதலால் கிடந்தென தொகுத்தல்விகாரம். சிமிழ்ப்புண் டு செயப்பாட்டுவினையெச்சம் சிமிழ் பகுதி, பகரமெய் விரித்தல்விகாரம், பகரமெய் சந்தி, உண்புதியன பகுதலால்வந்த செயப்பாட்டு வினைவிசுதி, டகரமெய் இறந்தகால இடைநிலை, உ எச்சவிசுதி. பிணிப்ப காரணப்பொரு ளில்வருதலால் இறந்தகாலவினையெச்சம் பிணி பகுதி, பகரமெய்விரித்தல் வி காரம், பகரமெய் சந்தி, அ எச்சவிசுதி. (உங்)

24. (இ-ள்.) செய்ய - செவந்த, தாமரைகண்ணன் - தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடைய இராமமூர்த்தியின், செய்தினோக்கி - அவசமடைந்தசெய்தி யைப்பார்த்து, வெய்யவன் காதலன் - சூரியன்புத்திரனாகிய சுக்கிரீபன், வெகுளிமீகொள - கோபந்தலைக்கேற, ஐயிரு தலைவர்போந்து - பத்துவாரா சேனைத்தலைவர்களென்று, அரக்கன்மைந்தனை - இராவணன்புத்திரனாகிய இந் திரசித்துவை, கையினில் கவர்க என - உயிரொடு கையாற்பிடிக்கக்கடவீரெ ன்று, கழிதல் ஊண்டினுன் - விவாந்துசெலுத்தினுன்.

செய்ய பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரொச்சம் செம்மை ப குதி, ஈறுகெடுத்தலும் மகரமெய் யகரமெய்யாகத்திரிதலும் யகரத்தோற்றமு ம் சந்தி, அ எச்சவிசுதி, போந்து இறந்தகாலவினையெச்சம் புகு பகுதி, ஈறு கெடுத்தலும் உகரம் ஓகாரமாகத்திரிதலும் நகரத்தோற்றமும் சந்தி, தகரமெய் இறந்தகாலவிடைநிலை, உ எச்சவிசுதி, கவர்கென வியங்கொள் வினைமுற்றி ன் ஈறுதொக்கது. (உச)

25. (இ-ள்.) தூண்டிய - சுக்கிரீபனுலேவப்பட்ட, மாருதிமுதல ஊயவர்- அனுமன்முதலிய புனிதகுணமுடையோர், தேண்டினர் - தேடிப்பார்த்தார் கள், வெய்யவன் - கொடியகுணமுடைய இந்திரசித்து, வான் இடைசெல்ல- கணமாரக்கமாகச்செல்ல, காண்டலும் - அவன் இவர்களைக்கண்ட அப்பொ முதே, கணைகளால் வீழ்த்தி - தமது பாணங்களால் அவர்களைத் தரைப்படு த்தி, தாழைபால் மீண்டனன் - தனதுபிதாவாகிய இராவணனிடத்து விரு ம்பிச்சென்று, புகுந்தமை விளம்பினுன் - நடந்தசெய்தியை எடுத்துச்சொ ள்லுன்.

முதல பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரொச்சம் முதல் பகுதி, தேண்டினர் இவ்வினைமுற்றில் ணகரமெய் விரித்தல்விகாரம். புகுந்தமை இ றந்தகாலவிடைநிலை பெற்றுவந்த தொழிற்பெயர். (உரு)

26. (இ-ள்.) தாழையும் - இராவணனும், மைந்தனைத் தழுவி - தனது புத் திரனாகிய இந்திரசித்துவைத்தழுவி, ஒற்றரால் - ஊதுவரால், சீதையைகொ ணர்ந்த - சீதாபிராட்டியைக் கொண்டுவந்த, அவர் செய்தி காட்டு என - இ ராம இலக்ஷுமணருடைய செய்தியைக் காட்டாயென்று, ஓதலும் - சொல் ல, புட்பகத்து ஏற்றி (இந்திரசித்தின் ஏவலால் காக்கும் அரக்கிகள்) புட்ப கவிமானத்திலேற்றி, ஒல்கு போய் - விவாந்து (போர்க்களத்திற்) சென்று, போது அரி - தாமரைமலர்போலச் செவ்வரிபாரந்த, நெடும் கண்ணன் - பரந் தகண்களையுடைய சீதாபிராட்டி, புலம்பு காட்டினார் - மனம்வருந்திப் புல ம்பக்காட்டினார்கள்.

சீதாபிராட்டியை அரக்கமாதர்கள் புட்பகவிமானத்திலேற்றி மூர்ச்சித்துக்கிடந்த ராமலட்சுமணரைக் காட்டியது. பிரமாஸ்திரத்திற் கட்டுண்ட காலத்திலெனக் கம்பராமாயணத்திற் கூறியிருக்கின்றது, இங்கு நாகபாசத்திற் கட்டுண்ட காலத்தில் எனக்கூறுதல் கற்பபேதத்தால என உணர்க. கொணர்ந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் கொண்பகுதி, முதல் குறுகலும் ரகமெய் விரிதலும் விகாரம், நகரமெய் சந்தி, த் இடைநிலை, உ. எச்சவிகுதி. ஒல்லை வினாவுப்பொருள்மேல் நின்ற இடைச்சொல். (உசு)

27. (இ-ள்.) திரிசடை - விபீஷணன் புத்திரியாகிய திரிசடை என்பவன், அரில் தப உணர்ந்தனன் - குற்றமறத்தெரிந்து, நீ அழுங்கல் என - நீ வருந்தாதே யென்று, மனம் கொள தெருட்ட - மனந்தெளிய தெளிவிக்க, தேறிய-மனந்தெளிந்து புலம்புதலொழிந்த, புரி குழல் அணங்களை- மைப்புரியை யொத்த கூந்தலையுடைய சீதாபிராட்டியை, காக்கும் புன்மையோர் - இமைகொட்டாமற் காக்கும் தீய அரக்கியர், மரு மலர் சோலையில் - வாசமிக் கமலர்களை யுடைய அசோகவனத்தில், சிறை வைத்தார் - சிறையில் வைத்தார்கள்.

தப உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த நிகழ்காலவினையெச்சம், தபு பகுதி. அழுங்கல் எதிர்மறை யொருமை யேவல் வினையுற்று அழுங்கு பகுதி, உகரக் கேடு சீந்தி, அல் விசுதி. அழுங்கற்க எனப் பொருள்கொண்டு அல் எதிர்மறை வியங்கோள் வினையுற்று விசுதியெனக் கூறிலும் அமையும். தெருட்ட நிகழ்காலத்தில்வந்த பிறவினை வினையெச்சம் தெருட்டு பிறவினைப்பகுதி. உணர்ந்தனன் முற்றெச்சம். (உஎ)

28. (இ-ள்.) முகம் ஒளி இழந்திலர்-தமதுமுகமோ ஒளியிழக்காதிருக்கின்றனர், உயிர் உண்டு ஆம் என-(அதனால்) உயிருண்டென்று, தெளிவு ஒடும்-மனம் தெளிந்து, வீடணன் - விபீஷணர், செப்பும் ஏல்வையில் - சொல்லுங்காலத்தில், களி ஒடும் - களிப்போடும், தடம் சிறை கலுழன் - பரந்தசிறையையுடைய கருடூர்தி, எய்தினான் - அங்குவர, துனை எய்தி அரவு தன் - துனைபொருந்திய பற்களையுடைய சர்ப்பாணத்தினது, தொடர்ச்சி விட்டது-கட்டுவிட்டது.

எய்தினான் முற்றெச்சம். முகம் ஒளியிழந்திலர் உயர்தினையொடுசார்ந்த அஃறிணை உயர்தினை முடிபேறறது, திணைவழுவமைதி, ந - பொது “உயர்தினைதொடர்ந்த பொருண்முதலானம்” என்றகு-ஆல். (உஅ)

29. (இ-ள்.) தான் - தூகையுடைய, வகாமுடி முதல் - மந்தரகிரியின் உச்சியில் (தம்பமரகரட்டு வாசகியாற்பிணித்திழுத்த) தழும்பு தீர்ந்து - வடுவினின்மூலங்கி, உயர்-உயர்ந்துவிளங்கித்தோன்றும், கோள் விடும் மதி என்ன-நவக்கோள்களிலொன்றாகிய சந்திரனைப்போல, குமார் உய்ந்து எழ - இராம இலட்சுமணர்கள் வடுநீங்கிச்சீவித்தெழ, தோள்வலியால்-தனதுதோளின்வலியால், அமிழ்து எடுத்ததோன்றல் - கடலிலுள்ள அமிர்தினையெடுத்த கருடூர்தி, நீள் இரும் கிறகினால் - தமது நீண்ட பெரிய கிறகுகளினால், நீவி எசினான் - தடவிச்சென்றான்.

தனதுதாயாகிய வினதையின்சிறை நீக்குதற்பொருட்டுத் திருமலைச்சுரணடைந்து அமுதங்கொண்டிவந்தமையால் அயிழ்தெடுத்த தோன்றல் என்றார். உவமைக்கும் பொருளுக்கும் ஒற்றுமையுண்மையால் உவமையின்றொழிபுப் பொருட்கேற்றி வடுகீங்கி என்றும், நீவி இறந்தகாலவினையெச்சம் நீவுபகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ எச்சவிகுதி, சந்திரன் தம்பமாக இருந்தது “மாயிருஞ்ஞாலந்தாழியாமத்துமந்தரமதிதறியாக” என இந்நூலில் வருதல்காண்க.

30. (இ-ள்.) முருகு உறழ் செவ்வியோர் - முருகக்கடவுளை ஒத்த இராமலட்சுமணர்கள், குனித்த - வளைத்த, மொய்ப்பு உடைய-வலிமையையுடைய, வரிசிலை - கட்டமைந்த வில்லின், நாண் ஒலி - குணத்தொனியும், மடித்தவாய் உடைய - மடித்தவாயையுடைய, பரிதி சேய் முதலிய - சூரியன்புதல்வனாகிய சுக்கிரீபன்முதலிய, படைஞர் - சேனாவீரருடைய, ஆர்ப்பு ஒலி-வீரகோஷமும், உரும் என்ன - இடியேற்றைப்போல, இராவணன் - இராவணனுடைய, செவியின் உற்ற - காதில்வந்துதாக்கின.

உற்றதே உற்றவே எனப்பாடங்கொள்க. முருகன் முருகு ஈறுதொக்குகின்றது. படைஞர்பொருட் பெயர்ச்சொல் படை பகுதி, குகரம் பெயரிடைநிலை, அர் பலர்பால்விகுதி. நானொலி, ஆர்ப்பொலி என வினைமுதல்கள் இரண்டாதலால் உற்ற எனப் பன்மைப்பயனிலைதந்தார். உடைய குறிப்பு வினைப்பெயரச்சம் இது ஈறுதொக்குகின்றது. (௩௦)

31. (இ-ள்.) கேட்டலும்-கேட்ட அப்பொழுதே, இராவணன் - இராவணனானவன், கிளர்ந்ததானைமேல்-போர்க்கெழுந்தசேனையின்மேல், பூட்டுவில்-நாண்பூட்டிய வில்லையேற்கிய, புடை நிறம் கண்ணன்-தூமாக்கூனை (நோக்கி) போக என - போர்க்குச்செல்லக்கடவாயென்றுகூற, வான் நிறம் ஒடும்-வானின்வன்மையோடும், செருமலைய - (அவ்வரக்கன்) போர்செய்ய, மாருதி-அனுமன், தான் துணைபிடித்தனன் - அவனது இரண்டிகால்களையும் ஒருசேரப்பிடித்து, தனையின் எற்றினான்-நிலத்தின்மேல் அடித்துக்கொன்றான்.

கிளர்ந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் கிளர் பகுதி, போக என்னும் வியங்கோள் வினைமுற்றின் ஈறுதொக்கது. பிடித்தனன் முற்றெச்சம். (௩௧)

32. (இ-ள்.) கச்சை - கழுத்திடுகின்றையும், அம்புகர்முகம்-அழகியபுள்ளிதங்கிய முகத்தையும், களி-மதச்செருக்கையுமுடைய, நல்யானைபோல்-அரசிலக்கணமுமைந்த யானையைப்போல், வச்சிரத்து எயிற்றவன்-வச்சிரத்தனானவன், மலைய - போர்செய்ய, வாலி சேய் - வாலியின்புத்திரனாகிய அங்கதன், அவன் கையில் - அவன் கையிலுள்ள, நச்சவான் பறித்து - நஞ்சுபூசிய வானைப்பறித்து, செச்சை நான்மலர் - வெட்சியினது அன்றலர்ந்த மலர்மலை, தாழ்முடி தலை - தங்கிய மகுடமணிந்த தலையானது, சிதற வீசினான்-சிதறும்படி வெட்டினான்.

நல்யானை என்றமையால் அரசிலக்கணம் அமைந்த யானை என்றும். அரசிலக்கணமாவன ஏழுறுப்புயர்ந்து ஏழுறுப்புத்தாழ்ந்திருத்தல். நஞ்சு நச்சுமென்றொடர் வேற்றுமைவழியில் வன்றொடராதல் ந-உயி-நசு-ஆம் கு-ஆல்.(.)

33. (இ-ள்.) மாருதிக்கு அகம்பனன் உடைந்து - அனுமனுக்கு அகம்பனன் தோற்று, வான் தவழ் - ஆகாயத்தில் தவழும், கார் நிறத்து இராவணற்கு-

மேகம்போலு நிறத்தையுடைய இராவணனுக்கு, உலாக்குங்காலையில் - சொல்லுங்காலத்தில், பார்ப்பதைத்து எழும் - நிலவுலகைப் புதைத்துப்பார்த்த, இருள் பருகி - இருளைக்குடித்து, பாய்திறை - பார்த்த அலைகளையுடைய, ஆர்கல் அகடு கீண்டு - கடலின் வயிற்றைக்கிழித்து, அருக்கன் தோன்றினான்-சூரியனுதயஞ்செய்தான்.

பார் முதனிலைதிரிந்த தொழிலாகுபெயராய் உலகின்மேனிற்றது, பர என்னும் வினைப்பகுதி முதல் நீண்டு ஈற்றகரங்கெட்டுப் பாரொனநின்றது. கார் பண்பாகுபெயராய் மேகத்தின்மேல் ஈறுகெட்டு “ இணையவுமென்ற தினால் ஈற்றுராமுங்கெட்டு முதல்நீண்டு நின்றது. இருளையோட்டுதலும் கடலினடுவிற்போன்றதலும் ஆகிய உரியபொருளின் வினையோன்றிருள் பருகியகடுகீண்டென ஒப்புடைப்பொருள் வினையத்துகறியது குணவணி. (௩௩)

34. (இ-ள்.) இணை விழி - இரண்டுகண்களும், எரிகவிழ்த்து புகைய - அக்கினியைச் சிந்திப்புகைய, ஏற்று எதிர்வரு - எதிர்த்து முன்னிட்ட, பிரகத்தனை - பிரகத்தனென்னு மரக்களை, நிருதர் வெம் கூற்று என - அரக்கர்களுக்கும் கொடிய யமனைப்போல, திரியும் நீலன் - திரியாநின்ற நீலனென்னும் வாராசேனாபதி, கீழைவாயிலில்-இலங்கைக்கீழைவாசலில், குருதிவாய் வழி உக-உதிர்ம் வாயின்வழியேசுந்த, குத்தி வீழ்த்தினான்-குத்திலித்தின்மேலே விழுத்தினான். (௩௪)

35. (இ-ள்.) அகம்பனன் திரிசிரா பனசன் - அகம்பனும் திரிசிராவும் பனசனும், ஆடல் வேல் - வெற்றிதங்கிய வேலையேந்திய, நிரும்பன்-நிரும்பனும், ஒள்வாள் அதிகாயன்-ஒள்ளிய வானையேந்திய அதிகாயனும், நீள் கும்பன்-உயர்ந்தோங்கிய கும்பனும், நகும் கதிர்வேல் - விளங்காநின்ற ஒளியமைந்த வேலை ஏந்திய, இராவணி நாராந்தகன் - இந்திரசித்தும் நாராந்தகனும், திகழ்ந்த வேல் - விளங்காநின்ற வேலையேந்திய, மகோதரன் தேவாரந்தகன் - மகோதரனும் தேவாரந்தகனும்.

அகம்பனன் என்பதுமுதல் தேவாரந்தகன்காறும் என்னும்மைதொக்கு நின்றதொடர். (௩௫)

36. (இ-ள்.) ஈக்கு இவர் முதலிய - இவ்விடத்து இவ்வரக்கர் முதலாகிய, தலைவர் எண்ணிலர் - அளவில்லாத இராணாதசேனாபதிகள், வாங்கிய வில்லினர்-வளைத்த வில்லையேந்தினவரும், மடித்த வாயினர்-மடித்த வாயையுடையவரும், வீங்கிய தோளினர் - பருத்த தோள்களையுடையவரும், வெகுண்ட நெஞ்சினர் - கோபித்தெழுந்த மனமுடையவருமாய், பாங்கினில் - தனது பக்கங்களில், அளப்பு அரும்படை ஒடு ஏக - அளவு செய்தற்கரிய சேனை யோடுவர.

அகம்பனன் என்னுஞ் செய்யுள் முதல் மாற்றலர் என்னுஞ் செய்யுள்காறும் குளகம் ஆதலால் ஏக என்னும் வினையெச்சம் பின்வரும் செய்யுளில் எய்தினான் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலைகொண்டது. (௩௬)

37. (இ-ள்.) மாற்றலர் - பகைவர்கள், வயிறு எரி தவழ்ந்து - தமது வயிற்
றில் நெருப்புத்தவழ்தலால், மாழ்குற - மயங்கவும், கூற்றமும் - இயமனும்
கண் புதைத்து அஞ்ச-தனது கண்களைமூடி அஞ்சி யொதுங்கவும், கொல் சி
னத்து-கொல்லுங் கோபமிக்க, ஏற்று உரி - இடபத்தின்றோலார் போர்த்த,
முரசு இனம் - போர் முரசின் கூட்டங்கள், இடியின் ஆர்ப்பு எழ - இடியை
ப்போலக் கோஷிக்கவும், ஆற்றல் சால்-வலிமையி்க்க, இராவணன்-இராவண
னுவன், அமரில் எய்தினான் - போர்க்களத்தில் வந்தான்.

மாழ்குற நிகழ்காலவியையெச்சம். மாழ்குறு பகுதி. (ந௭)

38. (இ-ள்.) கொய் உளை - கொய்த புறமயிரினையுடைய, சுவல் பரி கோடி-
பிடரினையுடைய கோடிருதிரைகளை, பூட்டிய - தொடுத்த, வையம் ஊர்ந்து-
தேரைநடத்தி, அடு கணை மழை - கொல்லுதற்குரிய சரவருஷத்தை, பொழி
ந்திடும் பெய்யனை - பெய்யும் இராவணனை, காண்டலும் - கண்ட அப்பொ
ழுதே, மாருதி வெகுண்டு - அதுமன் கோபித்து, எய் எனும் அளவையின்-
எய் பென்னுங்காலத்தில், எதிர்த்து கூறுவான் - எதிர்த்துசொல்லாரின்றான்.

பொழிந்திடும் நிகழ்காலப்பெயொச்சம். பொழி பகுதி. து சாரியை. நக
ரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சங்கி, இடு பகுதிப்பொருள்விருதி. அனைத்தும்
ஒருபகுதி, உம் பெயொச்சவிருதி இது நிகழ்காலத்தின்மேல்நின்றது. (ந௮)
39. (இ-ள்.) கரும் தடம் கண்ணி - கரிய பரந்த கண்களையுடைய உமாதேவி
யாரை, பங்கன் வாழ் - இடப்பாகத்திலுடைய சிவபெருமான் வாழாரின்ற,
கயிலை எடுத்த - வெள்ளியங்கிரியை வேரோடுபறித்தெடுத்த, உன் புயம்வலி
காண்பான் - உனது இருபதுபுயங்களின் வன்மையைக்காண, பொருந்தின
ன் - வந்தேன், எனது மார்பு இடை - எனதுமார்பினிடத்து, ஒருகால் குத்
து என நின்று - ஒருதரம் குத்தாயென்று தாழ்ந்து நின்று, போர் இரப்ப-
போரினை யிரந்துவேண்ட, என்னை முன்னர் வினாந்து-என்னை முன்பு வினா
வாய், குத்துக என்று - குத்தக்கடவாயென்று, அரக்கன்-இராவணன், வெ
ற்பு உறழ் - மலையையொத்த, மார்பு எதிர் கொடுப்ப - தனதுமார்பை யெதி
ர்ந்துகொடுக்க, இருந்தடம் கிரியின் அசனி வீழ்ந்தா லென்ன - பெரிய உயர்
ந்தமலையின்மேல் இடிவீழ்ந்தாற்போல, ஏழழ் வலிஅனுமன்-மிக்க வலிமை
யையுடைய அனுமனுவன், குத்தினன்-குத்தினான்.

குத்துக வியங்கோ ளீறுதொக்குநின்றது. வீழ்ந்தென்ன தொகுத்தல்வி
காரம். முன்னர் காலவேறுபாட்டின்மேனின்ற இடைச்சொல். முன் இடை
ச்சொல் பகுதி, எனகரமெய்சந்தி, அர் பகுதிப்பொருள்விருதி. (ந௯)

40. (இ-ள்.) எழும் வலி தடும் தோள் - மிக்க வலிமையை யுடைய பரந்த
தோளையுடைய, மாருதி புடைப்ப - அனுமன் குத்த, இழி பெரும் குருதி-சிந்
தும் பெரிய உதிரவெள்ளம், கான்று ஒருக - வெளிப்பட்டிப் பெருக்கெடுப்
ப, அறிவு அழிந்து - உணர்வு அழிந்து, ஒல்லை - வினாவில், உணர்வு வந்து
எய்தி - கெட்ட அறிவுவந்து கூடி, ஆற்றல் அம் கவிபனை வியப்ப - வலிமை
யின் அழகுமிக்க அனுமனை இராவணன் மெச்ச, கறை கெழு வேலோய்-உ

போரிற்கோருவன் என்றூற்போலச் சிலைத்தொழிற்கொருவனென்றது வீரமிகுதியையுணர்த்திநிற்வால் வீறுகோளணி. தூற்றலாலாகியதூலை தூற்ற தூலென்றூற்போலப் படுமயர்ச்சியென்றது காரணப்பொருளில்வந்த பெய சொச்சமாதலால் துழைதலாலாகிய அயர்ச்சியெனக்கூறினும். அயர்ச்சி தீர்ந்து நீக்கப்பொருளில்வந்த ஐந்தாம்வேற்றுமைத் தொகைசிலைத்தொடர். தொழுதனன் முற்றெச்சம். பூத்தனைய தொகுத்தல்விகாரம், ஐய பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்புவினப்பெயசொச்சம் ஐ பகுதி, யகரமெய்ச்நிதி, அ பெய சொச்சவிருதி. இவரா செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகாலவினையெச்சம் இவர் பகுதி, ஆ இறந்தகாலவினையெச்சவிருதி. (சச)

45. (இ-ள்.) காற்று உறழ் - காற்றினையொத்த, கடுப்பின் - வேகத்தையும், கலினம் - கடிவாளத்தையுமுடைய, மான் தடம் தேர் - குதிகாபூண்ட பார்த்ததேரும், கழை சுளி-குத்தக்கோலைக்கண்டார் கோபிக்கும், கவுள் மதம் - கபோலஞ்சிந்து மத்தினையுடைய, களிது-யானையும், பால்தினை கவரி - பாற்கடலிற்றோன்றிய அலையையொத்த சாமனாபூண்ட, கூந்தல்மா - புறமயிரையுடைய குதிகாகளும், தறுகண்-அஞ்சாமையையுடைய, பாய்புலி பேர்த்து அன்ன - பாயும்புலிப்போத்தையொத்த, வயவர் - காலாட்களும், வீற்றுவீற்றுக - துண்டு துண்டாக, மறிதர - மடங்கிவீழ, இராமன் - இராமமூர்த்தி, வரிசிலை - கட்டமைந்த வில்லை, குனித்தலும் - வளைக்க, அரக்கன்-இராவணன், வெருண்டு - கோபித்து, கூற்று மெய்பணிப்ப - இயமன் உடல் நடுங்க, அனுமன்மேல் - அனுமன்மீது, கொடும் கணை பொழிந்த நின்று - கொடிய சரவருஷத்தைப்பொழிந்த நின்று, ஆர்த்தான்-கோஷித்தான்.

பிறர்க்கு வருத்தஞ்செய்யாது செல்லுதற்பொருட்டுப் புறத்திற்குமுந்து செல்லுவோர் ஏந்திய குத்துக்கோலோடு மோதுதலால் கழைசுளி கவுண்மதக்கனிநென்றார். பணிப்ப எதிர்காலத்தில் வந்த வினையெச்சம், பணிபகுதி பகரமெய்ச்நிதி, பகரமெய் விரித்தல் விகாரம். அ எச்சவிருதி. வீற்று வீற்று இரட்டைக்கிளவி, இது பிரிந்து நின்றிசைப்பில் பொருள்படாதென்றறிக.()

46. (இ-ள்.) மாருதி மருமம் பிளந்திட-அனுமனுடையமார்பு பிளவுபட, அரக்கன்-இராவணன், வடிகணை தொகுத்தமை-வடித்தலையுடையபாணத்தைப்பிரயோகித்ததை, நோக்கி - பார்த்து, கார்முகம் விரோதன்-வில்லின் விலையாட்டையுடையவனாகிய இராமமூர்த்தி, நிருதர்கோன் கவசம் - அரக்கர் தலைவனாகிய இராவணனுடைய கவசமும், கனல் உமிழ் - தீயைக்கக்கும், படைக்கலம்-ஆயுதமும், தடம் தேர் ஊர்தரு பாகன்-பார்த்த தேரைநடத்தும் பாகனேந்திய, வரிசிலை அனைத்தும்-கட்டமைந்த வில்லும் ஆகிய இவையெல்லாம், ஓர் ஒரு பகழியால்-ஒவ்வொரு பாணங்களால், துணிதது - துண்டுபடுத்தி, தார்புனை - வெற்றிமாலையையணிந்த, மவுலி ஒருபதம் - பத்துக்கிரீடங்களையும், கணையால் தள்ளி - பாணங்களால் வீழ்த்தி, ஈங்கு - இராவணனை நோக்கி, இவை புகல்வான் - இவற்றைச் சொல்லுகின்றார்.

ஒருபதம் என்பதினியுதியிலுள்ள உம்மை இனைத்தென அறிபொருட்கண்வந்த முற்றும்மை. வடிக்கணை உருபும் பயனுமுடன்றொக்க இரண்டாம்

வேற்றுமைத் தொகைகிலைத்தொடராதலால் வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்து மிக்கது. படர்க்கைக்குரிய ஆங்கென்னுது முன்னிலைக்குரிய ஈங்கென்றது இடவழுவமைதி. மற்று அசைநிலை. (சசு)

47. (இ-ள்.) கூந்தல் மான்-புறமயிரையுடைய குதிரைபூண்ட, தடம் தேர்-பார்த்தேரும், அணிந்த பொன் கவசம் - அணிந்தபொன்னாலாகிய கவசமும், கொடும் கிலை - வளைந்தவிலிலும், அடும் கணை புட்டில் - கொல்லாநின்ற அம்பறத்துணியும், காந்து - விளங்காநின்ற, எரிகவிழ்க்கும் - அக்கினியைச் சிந்தும், படைக்கலம்-ஆயுதங்களும், இன்றிநின்றனை-ஆகிய இவைகளில்லாமலின்றியு, சீகையை கடிதின் ஈந்து - சீகையைவினாந்துதந்து, நின் ஆவி-உனது பிராணன், உய்தியெல்-பிழைப்பாயானால், உய்தி-பிழைப்பாய், அன்று எனில் - அல்லவாகில், இன்றுபோய்-இன்றைக்குப்போய், நாளைபோந்து-நாளைக்குவந்து, வெம் களத்தில் - கொடியபோர்க்களத்தில், நின் கிணை ஒழிவினிடையெல் - உன்சுற்றத்தாரோடு சாவாயாகில், போக என விடுத்தான்-போகக்கடவாயென்றேவினார்.

நின்னாவி அவனுமுயிரும் வேறன்மையால் ஒற்றுமைக்கிழமைப்பொருளில்வந்த ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். கிணை ஒன்றினின்றொன்று கிணைத்தல்போலத் தன்னினின்றுகிணைத்தோர் மேல்நின்றலா லுவமையாருபெயர். உய்தலும் வினிடலும், நிச்சயமாதலால் எதிர்காலத்திற்ற கூறவேண்டுவதை இறந்தகாலத்தாகூறியது தெளிவுபற்றிவந்த காலவழுவமைதி. ௩-பொது. “வினாவினு மிகவினுத் தெளிவினும்” என்னுஞ்சூத்திரத்தாலுணர்க. உய்கிணை பகுதிக்கண், தகரமெய் இறந்தகால இடைநிலை, இ முன்னிலையொருமைவிருதி. “ஆனையாவனக்கமைந்தனவமைந்தமாருதம்போல், பூனை யானது கண்டனையின்றுபோய்ப்போர்க்கு, நாளைவாவெனல்கிணை” எனக்கம்பராமாயணத்தில் வருதல்காண்க. இது தமிழ்ச்சொல்லுந்துறை. (சஎ)

48. (இ-ள்.) வெள்ளி அம்பொருப்பும் எடுத்தவன் - கைலையங்கிரியையும் எடுத்த இராவணன், நாணம் சுமக்கலன் ஆகி - தோற்றநாணத்தைச்சுமக்க ஆற்றாதவனாகி, வெய்துயிர்த்து - பெருமூச்செறிந்து, பள்ளம் நீர்வேலி-கடலே அரணாகவுடைய, இலங்கையின் எய்தி - இலங்கைநகரையடைந்து, பரிவுடன் அமைச்சரோடு எண்ணி - வருத்தத்துடன் மந்திரிகளோடு ஆலோசித்த, எள் அரும் மதுகைக்கு - நிந்தித்தல்லல்லாத தனதுவன்மைக்கு, இணையல்லாத கும்பகன்னனை-வேறுநிகரில்லாத கும்பகன்னனை, படுதயில் எழுப்பி-பெரியநித்திரையினின்றுமெழுப்பி, அள் இலை - கூரியதகட்டுவடிவாகிய, சூலம் திரித்து - சூலத்தைத்திரித்து, மானுடர்தம் ஆவி உண்டுக என-மனுடராகிய இராமலட்சுமணர்களுடைய உயிரைக் கொள்ளுகொள்ளக்கடவாயென்று, விடுத்தான்-வினான்.

அமைச்சர் அமாத்தியர் என்னும் வடசொற்றிரிபு. அமா அருகில்,தியர் இருப்பவர். கும்பகன்னன் குடம்போலுங் காதினையுடையவன். பொருப்பு என்பதன் இறுதியின் உம்மை உயர்வுசிறப்புப்பொருட்டு. (சஅ)

49. (இ-ள்.) விடுத்தலும் இராவணன் ஏவ, இமைப்பில் - இமைகொட்டித் தருமன்னமே, செருக்களத்து எய்தி - போர்க்களத்தை அடைந்து, வாராவீரகா அள்ளி - வாராவீரர்களைத் தனதுகைகளால் அள்ளி, வாய்ப்படுத்தி மடுத்த - தனதுபெருவாயிற் பெய்து, கவுள்புடை குதட்டி-கவுளில் ஒதுக்கிக் குதட்டி, மலர்க்கிதிர்-பரந்தகிரணத்தையுடைய, பரிதி சேய் தன்னையிடித்து - சூரியன்புத்திரனாகிய சுக்கிரீபனைப்பிடித்து, உயர் இலங்கை புருதலும் - செல்வமிக்க இலங்கைநகரிற் செல்ல, தடம் கண் அரக்கியர் - பரந்தகண்களையுடைய அரக்கமாதரீகள், பெய்த மென் சார்தின் - (கும்பகன்னன்) மேல்வீசிய மிருதுவாகிய சந்தனக்குழம்பாகிய சீதோபசாரத்தால், இரவிசேய்-சூரியன்புத்திரனாகிய அச்சுக்கிரீபன், அடுத்தமெய் துயர்தீர்ந்து - (அரக்கனால்) தனக்குண்டாகிய தேகச்சோர்வினின்று நீங்கி, அரக்கன்-அக்கும்பகன்னனுடைய, மூக்கு செவி பறித்து - மூக்கையும் செவியையும் கொய்து, அகன்றான் - அவனினின்று நீங்கினான்.

குதட்டி இறந்தகாலவினையெச்சம் குதட்டு பகுதி, ஒடு எண்ணுப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். இரவிசேய் எனபதன்முதலில் அகாச்சுட்டுத்தொகுத்தல். துயர்தீர்ந்து நீக்கப்பொருளில்வந்த ஐந்தாம்வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர். (சக)

50. (இ-ள்.) திருகுலம் சீற்றம்-மாறுபட்ட கொடியகோபத்தையுடைய, மடங்கல் ஏறு அனையான்-ஆண்சிங்கத்தையொத்த கும்பகன்னன், செவி மூக்கினைகவர்ந்த-தனது செவியையு மூக்கையும் கொய்துசென்ற, இரவி காதலனைத்தொடர்ந்து - சூரியன்புத்திரனாகிய சுக்கிரீபனைப் பின்றொடர்ந்து, வெம் களத்திரன் ஏற்றவர் - வெய்யபோர்க்களத்தில் எதிர்த்த வாராசேனாவீரனுடைய, உயிர் பிழிந்து உண்டு - உயிரை உடலினின்றுக் கொண்டு உண்டு, வருதலும் - வர, இராமன் கொடுமரம் குழைத்து - இராமமூர்த்தி வில்லினைவளைத்து, பற்பல-பலவாக, வடகிணை தூண்டி - வடித்தலையுடைய அம்புகளை யேவி, அருவரை-பெரியமலையையொத்த, தடம் தோள்-உயர்ந்ததோளும், மருமம்-மார்பும், நீள்சென்னி-நீண்டசிரகம், வீற்று வீற்றாய்விழ-தூண்டு துண்டாய் நிலத்தில்விழ, அறுத்தான்-தூண்டுசெய்தார்.

கவர்ந்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சம், கவர் பகுதி, இது வினைமுதற்பொருள்நொண்டது. வருதலும் நிகழ்காலத்தில்வந்த எதிர்காலவினையெச்சம் வர பகுதி, குறுகலும் ரகரவுகரம் விரிதலும் விகாரம், து அல் இரண்டும்சாரியை, உம் எச்சவிகுதி. குழைத்து இறந்தகாலவினையெச்சம் குழை பகுதி. (ரு0)
51. (இ-ள்.) களத்து இடை கும்பகன்னனை - போர்க்களத்தில் கும்பகன்னனை, இராமன் கடிந்தமை கேட்ட - இராமமூர்த்திகொன்ற செய்தியைக்கேள்விப்பட்ட, வல் அரக்கன்-வலிய இராவணன், உளத்து இடை-தனதுமனத்தினிடத்து, வெகுளி மேற்கொள - கோபமேலெழுந்தோங்க, கண்ணின் ஒழுகு - தனது கண்களினின்றுஞ்சிந்தும், வெம் கனல் சிகை - கொடியகோபாக்கினியின்கொழுந்தை, கதுவி-பற்றுதலால், துளி புயல் வறப்ப-துளித்தலையுடைய மேகங்கள்வறப்ப, கனன்று - கோபித்து, அதிகாயன் தன் முகம்

நோக்கி - தனதுபுத்திரனாகிய அதிகாயனுடைய முகத்தைப்பார்த்து, நீ துணைவின் - நீவினார்து, அளப்பு அரும சேனை - அளவுசெய்தற்கரியசேனை, சூழ்வரசெல்க என்று - பக்கத்திற்கூழ்ந்துவரச் செல்லக்கடவாயென்று, அறைதலும் - கூற, அடுகளத்து எதிர்த்தான்-கொல்லும்போர்க்களத்தில் போருக்கு எதிர்த்தான்.

அதிகாயன் பருத்தசரீரத்தையுடையவன். கதுவி காரணப்பொருளில் வந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் கதுவு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, "இ எச்சவிசுதி, வறப்ப காரியப்பொருளில் நின்றலால் எதிர்காலத்தில்வந்த பண்படியாகப்பிறந்த வினையெச்சம் வற பகுதி, பகரமெய் சந்தி, பகரமெய் விரித்தல் விகாரம், அ எச்சவிசுதி, கனன்று இறந்தகாலவினையெச்சம், கனல் பகுதி, லகரம் னகரமாகத்திரிதல் சந்தி, நகரமெய் இடைநிலை, உ எச்சவிசுதி, வெகுளி தொழிற்பெயர் வெகுள் பகுதி, இ தொழிற்பெயராகுதி. (10க)

52. (இ-ள்.) பொருப்பு உறழ் தடம் தோள் - மலையையொத்த பரந்ததோளையுடைய, வானரம் எழுதுறு - எழுதுறுவானரவீரனாயும், உருவ-ஒருசேரவுருவ, கதிர்வொழி-கிரணத்தைச்சிந்தும், ஓர்வேலால்-ஒருவேலினை, செருக்களத்து எறியும் - போர்க்களத்தில் எறியும், நாரந்தகன் தன்னை - நாரந்தகனை, அங்கதன்-அங்கதனுனைவன், பரிவொடும் செருத்தான்-வெறுப்பில்லாமற்கொன்றான், உருத்து வந்து உடற்றும் - கோபித்துவந்துபொசெய்யும், தேவரந்தகனை-தேவரந்தகனை, அனுமன் ஓர் குத்தினால் - அனுமனுனைவன் ஓர்குத்தினால், ஒறுத்தான்-கொன்றான், பருப்பதம் அதனால் - ஒருமலையினை, மகோதரன் ஆவிபறித்திட - மகோதரனென்னுமரக்கனுடைய உயிர்போக, நீலன் எறிந்தனன் - நீலனென்னும் வானரசேனைத்தலைவன் வீசினான்.

மறிந்திட என்பதனைப் பறித்திட எனப்பாடல்கொள்க. பருப்பதம் கணுக்களையுடையது, நாரந்தகன் நரருக்கியமன். தேவரந்தகன் தேவர்களுக்கு இயமன். செருத்தான் இறந்தகாலவினையுற்று செரு பகுதி, உருத்து உரிச்சொல்லடியாகப்பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் உரு பகுதி, உடற்றும் எதிர்காலப்பெயரெச்சம் உடல் பகுதி, லகரமும், நகரமும் நகரமாகத்திரிதல் சந்தி, து சாரியை, உகரக்கேடு சந்தி, உம் எச்சவிசுதி. இரண்டனுருபுநிற்குமிடத்து முன்றனுருபுவந்தது உருபுமயக்கம். (10உ)

53. (இ-ள்.) மாருதி கிணவி - அனுமன் கோபித்து, திரிசிரா - திரிசிராவின்து, அம் கைவாள் பறித்து-அவனது கையிலேந்திய வாளைப்பிடுங்கி, அவன்தலை துயித்தான் - அவ்வரக்கனுடைய தலையெவட்டினான், போர் முகத்து-யுத்தமுகத்தில், இடபன்-இடபனென்னும் வானரசேனைத்தலைவன், மத்தனை-மத்தனென்னுமரக்கனை, கதையால் புகை எழ புடைத்து-தனது தண்டாயுதத்தால் புடைமேலெழ அடித்து, உயிர்குடித்தான்-அவன் உயிரையுண்டான், இலக்குவன்-இலட்சுமணர், கார்முகம் சூழைத்து - வில்லினைவளைத்து, மலர் அயன் கணையால் - தாமரையில்வசிக்கும் பிரமாஸ்திரத்தால், அமரர்கண்களிப்ப-தேவர்கள் கண்ணி களிகூர், நேரலர்கடந்த-பகைவரைக்கடந்த, திறல் அதி

காயன்-வெற்றியையுடைய அதிகாயனது, நெடும் தலை துமித்து நின்று-பெரிய தலைபைத்துணடித்து நின்று, ஆர்த்தான்-வீரகோஷஞ்செய்தார்.

துமித்து இறந்தகாலவினையெச்சம் துமி பகுதி, சினவி பெயரடியாகப் பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் சின பகுதி. சினம் பெயர். அமரர் இறப்பில்லாதவர். (௫௩)

54. (இ-ள்.) கறங்கு-ஒலிக்காரின்ற, தெள் திரை நீர் - தெள்ளிய அலையை உடைய கடல்குழந்த, உலகு எல்லாம் வென்ற - உலகினையெல்லாம் வெற்றி கொண்ட, கதழ் சினத்து-மிக்ககோபத்தையும், அடல்-வெற்றியையுமுடைய, அதிகாயன் இறந்தமை - தனதுபுத்திரனாகிய அதிகாயன் இறந்தசெய்தியை, நிருதர்கோன் கேட்டு-இராவணன்கேட்டு, சினவி-கோபித்த, இந்திரசித்தினைவிடுப்ப-இந்திரசித்தினையேவ, செறிந்த கூர் இருள்வாள் - நெருங்கிய மிகக் க இருளில், வெம் சமர் உடற்றி - கொடியபோர்செய்து, திசைமுகன் பகுதியால்-பிரமாஸ்திரத்தால், இராமன்-இராமமுர்த்தியும், போர் மறம் கள்-போரில் வெற்றியைக் கொள்ளுகொள்ளும், இளவல்-இலட்சுமணரும், வானரத்தலைவர்-வானரசேனத்தலைவருமாகிய, யானையும் - எல்லானாயும், மண் இடைவீழ்த்தான் - நிலத்தின்மேல்விழுத்தினான்.

கதழ் சினம் வினைத்தொகைநிலைத்தொடர். இதனடியாகக்கதழ்ந்த கதழ்ந்து, கதழ்த்தான் எனவினைவிகற்பங்கள்வரும். அடல் வெற்றிமேல்நிற்றலால் தொழிலாகுபெயர் அடுபகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அல் தொழிற்பெயர் விகுதி. (௫௪)

55. (இ-ள்.) வரி சிலை கல்வி - கட்டமைந்த வற்றொழிற் கல்வியே, உருவு எடுத்தது அலைய - உருவெடுத்ததை யொப்ப வருக்கொண்ட, வாள் எயிறு அரக்கன் - விளங்கும் வக்கிரதந்தங்கனையுடைய இந்திரசித்த, வெம் சமரில்-கொடியபோரில், புரி தொழில் அனைத்தும் - தான்செய்த தொழில்முற்றும், இராவணற்கு உரைத்து - தனது பிதாவாகிய இராவணனுக்குச் சொல்லி, பொங்கு பேர் உவகையின் இருப்ப - மேலெழுந்த பெரியமகிழ்ச்சியோடு அவனிருக்க, நிருதர் புங்கவன் ஆம் - அரக்கர்களில் உயர்ந்தவனாகிய, வீடணன் - விபீஷணன், சாம்பன் - சாம்பனும், நிகர் இல் போர் அனுமன் அருகு-தனக்கு ஒப்பில்லாத போர்த்தொழிலையுடைய அனுமனாகிய இவர்கள் பக்கத்து, துணைவினில் சென்று எய்தி - வினாவிற்சென்றடைந்து, நீர் பிழைத்தமையால் - நீங்கள் உயிரோடிருத்தலால், யாரும் இறந்திலர் என்று-எவரும் உயிர்கழிந்திலொன்று, அறைந்தான் - கூறினான்.

எடுத்தனைய தொகுத்தல்விகாரம்.

(௫௫)

56. (இ-ள்.) ஐய கேள் - அனுமனே கேளாய், மெய் புரு கருவி - சரீரத்திற்றுனைத்து அழுந்திய ஆயுதங்களை, மாற்றற்றம் அதகம் - மேலெழுப்பும் சஞ்சீவியும், துணி பங்கம் - பிளவுபட்ட, மெய் பொருத்து அதகம் - சரீரத்தைப் பொருத்துச் சஞ்சீவியும், எய்திய தமும்பு - அடபுக ளேறிட்ட தமும்பினை, தீர்த்திமும் அதகம் - தீர்த்து முன்னிருந்தவடிவையாக்கும் சஞ்சீவியும், இன்

உயிர் அளித்திடும் அதகம் - கழிந்த இனிய உயிமாமீட்டுக்கொடுக்குஞ் சஞ்சி வியும் ஆகிய இவைகள், வெள்ளி வரைக்கும் - கவிலையங்கிரிக்கும், நல் இட பகிரிக்கும் - நல்ல ரிஷபமலைக்கும், நாப்பன் - நடுவில், இனிது அமரும்- தனக்கொரு இடைபூதின்னி இருக்கும், மை அறு - குற்றமற்ற, மருத்துவநாயினில் உள - மருத்துமலையிலுள்ளன, நீ கொணர்க என - நீ கொண்டுவரக்கடவாயென்று சாம்பன்கூற, மாருதி பாய்ந்தான் - அனுமன் (கொண்டு வரப்) பாய்ந்தான்.

ஐய அண்மைவினி. மெய்ப்புகருவி மாற்றுறுமதகமுதலியன நான்கு என்னும் எண் தொக்குநின்ற செவ்வெண். “மாண்டாராயுயிவிக்குமருந்தொன்றுமெய்வேறுவகர்களாகக, கீண்டாலும் பொருந்துவிப்பொருமருந்துபடைக்கலங்கள்கிளர்ப்பதொன்று, மீண்டேயுந்தம்முருவேயருளுவதோர்மெய்மருந்துமுள்” எனக்கம்பராமாயணத்தில் வருதல்காண்க. (௫௬)

57. (இ-ள்.) பாய்தலும்-அனுமன் பாய, அதனில் மருந்து காண்கிலனாய்-அம்மலையில் அந்தமருந்தைக் காணாதவனாய், பரு வரை பறித்து வந்து உய்ப்ப-பருத்த அம்மலையை வேரோடு பறித்துக்கொண்டிவந்து போர்க்களத்தில்வைக்க, சேய - செவந்த, தாமரை கண் செல்வனை முதலோர் - தாமரை போன்ற கண்களையுடைய இராமமூர்த்தி முதலியோர், துயில் உணர்ந்தார் என எழுந்தார் - நித்திரையினின்று எழுந்தவர்போல எழுந்தார்கள், ஏய - பொருந்த, அம் மலையை - அந்த மலையை, மாருதி - அனுமன், முன்னர் இருந்த உழிவைத்து - முன்பு இருந்த இடத்தில் வைத்து, மீண்டு எய்த - திரும்பிவந்தடைய, காய் சும் கதுவி - மிக்க கோபத்திறகன்றி, இரவிசேய் முதலோர்-சூரியன்புத்திரனாகிய சுககிரீபன்முதலியோர், கடி மதில் இலங்கை - சாவல் மிக்க மதில்குழந்த இலங்கையில், தீ மடுத்தார் - தீக்கொளுவினார்கள்.

சேய பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரொச்சம் செமமைபருதி, முதல்நீளுதலும், ஈறுகெட்டு மகரமெய் பகரமெய்யாகத் திரிதலும் சந்தி. அ எச்சவிகுதி. ஏய நிகழ்காலவினையெச்சம் ஏய்பகுதி, அ வினையெச்சவிகுதி. 58. (இ-ள்.) நிருதர் கோன் - அரசர்களுக்குத் தலைவனாகிய இராவணன். அன்னது கேட்டு - அதனைக் கேட்டு, கும்பகன்னை தன் மைந்தரை - கும்பகன்னனுடைய புத்திரர்களை, அழையா - அழைத்து, மின் நகுமின்னல்போலவிளங்கும், சுடர் வேல் - விளக்கம் அமைந்த வேலையேந்திய, தலைவரோடு ஏகி-சேனைத்தலைவரோடுசென்று, வெம் சமர் புரிக என விடுப்ப-கொடியபோரைச் செய்வீரென்று ஏவ, கல் நவில் திரள் தோள் - மலையையொத்த திரண்டதோளையுடைய, குரங்கு வெம் சேனை - கொடிய வானரசேனையாகிய, களை கடல் - ஒலிக்குங் கடலானது, உடைதர கலக்கி - உடைந்து புடைபெயர உழக்கி, கொல் றுளை - கொல்லுதறறொழியுடைய றுதிவாய்ந்த, அயில் வேல் கப்பணம் சிதறி - கூரியவேலாகிய கப்பணங்களைச் சிந்தி, கூற்றம் அஞ்சுற-இயமனும் அஞ்ச, எதிர் மலைந்தார் - எதிர் நின்று போர்செய்தார்கள் கப்பணம் கைவேல் கும்பகன்னன்மக்களாவார் கும்பன், நிகும்பன். அழையா செய்வா என்னும் வாய்ப்பாட் டு மந்தகால வினையெச்சம். அழை

பகுதி, யகரமெய்சந்தி, ஆ எச்சவிருதி, வேற்கப்பணம் இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை. குராக்குவெஞ்சேனை மென்றொடர் வன்றொடர் ஆதல் ந-உயிர்-உச-சூ-இல் “மன்னே” என்ற மிகையால். (ருஅ)

59. (இ-ள்.) அங்கதன் சினவி - அங்கதன் கோபித்து, அகம்பனன் என்னும் அரக்கனுக்கு - அகம்பனனாகிய அரக்கனுக்கு, அமரர் உலகு அளித்து-விண்ணுலகம்தந்து, வெம் கனல் நேர் - வடவாமுகாக்கினியை யொத்த, பிரசங்கனை - பிரசங்கனென்று மரக்கனை, மறலி விருந்து எதிர் கொள்க என விடுத்தான் - இபமன் விருந்தெதிரா ஏற்கக்கடவ னென்று யமபுரத்துக்கு அனுப்பினான், அரி சினம் துவதன் - கொல்லுங் கோபமிக்க துவதினென்னும் வானரசனைத்தலைவன், செம் கை வள் உகிரால் - செவந்த கையிலுள்ள கூரியநகங்களால், சுரோணிதக் கண்ணனை செகுத்தான் - சுரோணிதாக்கனைக் கொன்றான், திறல் மயித்தன் - வெற்றியையுடைய மயிந்த னென்னும் வானரசனைத்தலைவன், பங்கம் இல் மயூபாக்கனை - குற்றமில்லாத மயூபாக்கனென்னும் அரக்கனை, பறவை கூட்டுண - கழுகுமுதலிய பறவைகள் கொள்ளை கொண்டுதகையுண்ண, உயிர் படுத்தான் - அவன் உயிரைப் போக்கினான்.

மறலி கொல்லுதலையுடையவன், மறல் (கொலை) பகுதி, இ பெயர்விகுதி. பறவை வினைமுதற்பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர் பற பகுதி, வகரத்தோற்றம் சந்தி, ஐ விருதி. அமரர் ஈறுதொக்கு அமர் என நின்றது. (ருக)

60. (இ-ள்.) நள் இருள் விழுங்கி - மிக்க இருளைவிழுங்கி, கதிர் எதிர் எடுக்கும் - கிரணங்களைச் சத்திசெய்யும், பரிதி சேய் - சூரியன்புத்திரனாகிய சுக்கிரீபன், நாகு இளம பிறை தாழ் - இளமைதங்கிய பிறையையொத்த, வெள்ளிய அகல் வாய் - வெள்ளிய வக்கிரதந்தங்கள்பொருந்திய அகன்றவாயையுடைய, கும்பன் - கும்பனென்னுமாக்கன், வான் மகளிர் - அரம்பையருடைய, நகை விருநது அயின்றிட - புன்னகையாகிய விருநதினை யனுபவித்துத்தினைக்க, விடுத்தான் - ஏவினான், கொள்ளை வண்டு-வண்டின் கூட்டங்கள் - அதை தார் - மதுவுண்டொலிக்கு மாலையையணிந்த, நிரும்பனை-நிரும்பனென்னும் அரக்கனை, திறல் கூர் அனுமன் - வெற்றியிக்க அனுமன், ஓர் குத்தினில் கொன்றான் - ஒரு குத்தார் சிதைத்தான், வள்ளல்-இராமமூர்த்தி, ஓர் கணையால் - ஒருபாணத்தால், அடல் புரி - கொலைத் தொழிலைச் செய்யும், மகரக்கண்ணனை - மகராக்கனை என்னும் அரக்கனை, ஆர் உயிர் மாய்த்தான் - அரிய உயிர்வாங்கினான்.

மகரக்கண்ணன் மகரமீன்போன்ற கண்களையுடையவன். பிறை தொழிற்பெயர் பிறபகுதி, ஈறுகெடுதல் சந்தி, ஐ தொழிற்பெயர் விருதி, இது ஆகு பெயராய்ச் சந்திரன்மேல் நின்றலால் தொழிலாகுபெயர். அயின்றிட நிகழ்காலவனையெச்சம் அயில் பகுதி, து சாரியை, லகரம் னகரமாதலும் உகரக்கேடும் சந்தி, இடு பகுதிப்பொருள்விருதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி. இல் எதுப் பொருளில் வந்த ஐத்தனுருபு. வள்ளல் பண்பாகுபெயராய் நின்றலால் காரணப்பெயர் வண்மைபகுதி, ஈறுகெடுதலும் ளகரத்தோற்றமும் சந்தி, அல் பண்புப்பெயர்விருதி. நாகின ஒருபொருட் பன்மொழி. (சு0)

61. (இ-ள்.) ஈற்கு இவை - இவ்விடத்தில் நிகழ்ந்த செய்திகள், அரக்கன் செவி மூதல் உறலும் - இராவணனுடைய காதிமட, இந்திர சித்தினை ஏவ-அவன் இந்திரசித்தினை ஏவ, ஆற்கு - அவ்விடத்தில், அவன் - அவ்வித்திரசித்து, மாயா சீதையை - மாயையாலாக்கிய ஓர்சீதைபை, விறல் கூர் அனுமன் முன் - வெற்றியிக்க அனுமன் முன்பு, தடிந்து - கொன்று, இகல் வேள்வி - போர்சூரிய யாகமாகிய, நிகும்பலைக்கு - நிகும்பலையை, தீங்கு அற புரிவான் - விதிப்படிசெய்ய, உறலும் - அடைய, மாருதி-அனுமன், திரு மறுமார்பன் - இலக்ஷ்மீவசொகும் ஸ்ரீவற்சமென்று மறுப்பொருந்திய மார்பையுடைய இராமமூர்த்தியின், பாங்கு வந்து - பக்கம்வந்து, அரக்கன் புரிந்தமை - அவ்வித்திரசிதைச்செய்த செய்தியை, உரைப்ப - கூற, பருவரல் கடலில் வீழ்ந்து - துன்பமாகிய கடலில் விழுந்து, அயர்ந்தான் - சோர்ந்தான்.

சீதை படைச்சாலிற்றேன்றினவள், இரண்டனுருபு நிற்குமிடத்து நான்கனுருபு நின்றனுருபுமயக்கம். தடிந்து இறந்தகாலவினையெச்சம். தடி பருதி. புரிந்தமை இறந்தகால இடைநிலைபெற்றுவந்த தொழிற்பெயர், செவிப்புலனைச் செவிமுதலென்றார்.

(சுக)

62. (இ-ள்.) ஆய போத்து-இவ்வாறான காலையில், அனுமன் உரைத்தல் கேட்டு - அனுமன் கூறிய வார்த்தையைக்கேட்டு, ஐய - ஐயனே, அழுங்கிடேல்-வருந்தல்வேண்டாம், இராவணி-இராவணன் புத்திரனாகிய இந்திரசித்து, வஞ்ச மாயையில் - வஞ்சத்தையுடைய மாயையினாலு, சீதை வகுத்தனன் - சீதையினுவகுத்தது, தடிந்து - கொன்று, மகம் செய்வான்-யாகத்தைச் செய்ய, நிகும்பலைக்கு அகன்றான் - நிகும்பலைக்குச் சென்றான், மேய அவ்வேள்வி - பொருந்திய அந்தயாகம், முற்றுநின் - முடிந்தால், நம்மால் வெல்லுதல் அரிது - நம்மால் வெல்லுதல் முடியாது, அமர் உடற்றி - போர் செய்து, தீயினை செருப்பான் - அந்தயாகத்தைச் சிதைக்க, இளவலை விடுத்தி என்று-இலட்சுமணரை யனுப்புவாயென்று, வீடணன் தெளிந்து உரைத்தான்-விபீணன் மனந்தெளிந்து சொன்னான்.

வீடணன் வன்முன் வடிவாகச் சென்று தெளிந்து கூறினமையால் தெளிந்தென்றார். இராவணி இராவணன் புத்திரன் இது தத்திராந்தபதம். வகுத்தனன் முறறெச்சம். அழுங்கிடேல் முன்னிலை யொருமை யெதிர்மறையேவல் வினைமுற்று. அழுங்கிடு பருதி. உகாக்கி சந்தி, ஏல் விருதி. வன்முன்வடிவமாகச் சென்றானென்பது “வன்முனதுருவங்கொண்டுமானவன் மனத்திற்போனான், நன்டலையிருக்கைதன்னிப்பொருக்கெனச் சார்த்தானே, கண்டனென்பது” எனவரும் கம்பராமாயணச்செய்யுளானுணர்க.சுஉ

63. (இ-ள்.) உரைத்தலும் - இராவணன்கூற, கமலம் தடம் கண்ணன் - தாமரைமலரைப்போலப் பார்த்தகண்ணையுடைய இராமமூர்த்தி, இளவல் - இலட்சுமணரை (நோக்கி) ஒல்லு பேரக என - வினாந்து செல்லக்கடவர யென்று ஏவ, தொழுது ஏகி - வணங்கிச்சென்று, வரை தடம் திணி தோள் - மலை போலுயர்ந்த திண்ணியதோளையுடைய, அனுமன் மேல் இவர்த்து - அனுமன்

மேல் ஆரோகணித்து, வாநர வீரா பிண நோடர - வாநரசேனாவீரர் பின்பு
டர்ந்தவரையும், அரக்கர் கோன் - அரக்கர்தலைவனாகிய இராவணனிடைய,
இளவல் - தபபியாகிய விபீஷணன், கணன்று முன் நடப்ப - கோபித்து மு
ன்செல்லவும், அரன் விழித்து எரித்த முப்புரத்தின் - சிவபெருமான் நெற்
றிக்கண் திறந்தெரித்த திரிபுரத்தைப்போல, செரு களம் செவப்ப - யுத்தகள
ம் உதிரத்தாற் செவப்பேற, சிதிது கண் சிவக்கும - சற்றுக் கண்கள் சிவக்கு
ம், சேவகன் - இலட்சுமணர், நிகும்பலை சோரதான் - நிகும்பலையாகத்தைச்
சேர்ந்தார்.

தொழுது என்னும் வினையெச்சம் ஏகி யென்னும் வினையெச்சத்தின் மு
தனிலையையும், அய்வெச்சமிவர்தது என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையு
ம், அது சிவக்குமென்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையும், அவ்வெச்சம் சே
வகனென்னும் வினைமுதற்பொருளை யு முறையே கொண்டன. (சூக)

64. (இ-ள்.) அரு மறை - அரிப வேதவிதிப்படி, தக்கன் புரி மகம் - தக்கன்
செய்தயாகத்தை, கணங்கள் அழித்தது என - சிவகணங்கள் அழித்ததறபோ
ல, அடல் சினத்த - கொல்லும் கோபத்தையுடைய, அரக்கன் புரிதரும வேள்
வி-இத்திரசித்துச்செய்யும் நிகும்பலையாகத்தை, வாநரத்தலைவர் அழித்தலும
வாநரசேனத்தலைவர் கிதைக்க, புண திறந்தது அன்ன-புண்திறந், தை யொ
த்த, எரி உமிழ்-கோபாகவினியைச் சிந்தும், தது கண்-கொல்லுங்கண்களையு
டைய, அரக்கர் கோன் சிறுவன் - இராவணன்புத்திரனாகிய இத்திரசித்து, இ
மை கறிந்த - இமைகளாகுகி, அழல் உக விழித்து - கோபாகவினி கித்த கண
களைவிழித்து, பரிதி - சூரியனுடைய, மான் தடம் தேர் அனைய - குதிரைபுன
ட பார்த்ததேனாயொத்த, பொன் தேரில் - பொன்னாச்சமைந்த தேரில், பாய்
புலி போத்தது என்ன - பாய்ந்து மலையிலேறும் புலிப்போத்தைப்போல, இவ
ர்ந்தான் - ஏறினான்.

முதல் கிணக்கொற்றுமை உண்மையால் கினைவினையை முதல்மேலேற்றி
இமைகறிந்ததற்கு விழித்தெனவும், உவமைக்கும பொருட்கும ஒற்றுமை உ
ண்மையால் பொருளின் தொழில் உவமைக்கேற்றியும் கொள்க. என உவ
மையுருபிடைச் சொல்லடியாகப் பிறந்த நிகழ்காலவினையெச்சம். எனஇடை
ச்சொல் பகுதி. னகரக்கேடு சந்தி. அ வினையெச்ச விருதி. (சூச)

65 (இ-ள்.) அந்தரத்து அமரர் - வானத்தினிறைந்த தேவர்கள், இமைப்பு
உறாத கண்கள் இமைத்து - இமைகொட்டாத கண்களை இமைகொட்டி, வா
ன் துறந்தனர் அகல - அவ்வாகாயத்தைவிட்டு நீங்கவும், மந்தரம் வெடிப்ப-
மந்தரகிரி வெடிப்படவும், மாதிரம் தலைவர் - திக்குப்பாலர்கள், வயிறு எரி தவ
ழ்ந்த - தமதுவயிற்றில் அச்சமாகிய நெருப்புத்தவழ்தலால், நின்று எங்க-கம்
பித்துநின்று மனம்வருந்தவும், கந்து அடு புறது கை - கட்டுத்தநிலைய முறிக்
கும் துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையையுடைய, திக்கயம் வெருவி - அஷ்டக
ஜங்களும் அஞ்சி, களி மதம் துறந்து - செருககால்வரும் மதநீங்கி, காண் ப
டர - காட்டிழ்செல்லவும், அண்டரோளாகையும் வெடி தர - அண்டவட்டங்க

னும் வெடி படவும், இந்திரன் பகைஞன் - இந்திரசித்து, வரி வில் நாண் எறிந்தான் - கட்டமைந்த வில்லல் குணத்தொளிசெய்தான்.

மாதிரத்தலைவர் திக்கயம் இவற்றினின்றுதியில் இணைத்தென அதிபொருளில்வந்த முற்றும்மைதொகுததல், வெருவுதலால் மதநீருதலின் வெருவி காரணப்பொருளில்வந்த இறந்தகாலவினையெச்சம். வெருவு பகுதி. பகைஞன் பொருட்பெயர் பகை பகுதி, ஞகரம் பெயரிடைநிலை, அன்விகுதி. (௬௫)

66. (இ-ள்.) களத்து எதிர் ஏற்ற - போர்க்களத்திலெதிர்த்த, ஓர் ஒரு கவிகட்கு - ஒவ்வொரு குரங்குகட்கு, வில விசயின் - வில்லின்விசையா லெவிய, ஆயிரம் ஆயிரம் கண்கள் - ஆயிரமாயிரம் பாணங்களும், துணைத்து - ஒவ்வொரு குரங்குகயுந்துணைத்து, நேமி அம் கிரியும் - சக்கரவாளகிரியும், துணைவினின் உருயி - வினாந்தபொயருவி, விண படர - ஆகாயத்திற்செல்லவும், வளைதலை புகுதம அரவு என - வளையிற் செல்லும்பாடபைப்போல, சில போய் - சில அம்புகள்சென்று, அனுமனது ஆகம் ஊடு உருவ - அனுமனுடையசரீரத்தினடுவிந் பட்டுருவவும், தனி புயல் ஏழும் - குளிர்த்த ஏழுமேகங்களும், கடையுத்தது இறைக்கும் தாணாபோல் - யுகமுடிவிற சிநகம் மழையைப்போல, கணை மழை பொழிந்தான் - சரவருஷத்தைச் சொரிந்தான்.

ஓர் ஒரு கவிகட்கும் ஒவ்வோராயிரங் கணைகளை யேவினான் என்பார், ஓரொருகவிகட் காயிரமாயிரமென்றார். சிலபண்படியாகப் பிறந்த பலவன்பாற்படர்க்கைகு குறிப்புவினைமுறையுப்பெயர். சின்மை பகுதி. (௬௬)

67. (இ-ள்.) கூறறு - இயமனுடைய, மெய் பணிப்ப - உடல் கயித்த, அரக்கர் கோன் விடுதத - இந்திரசித்து ஏவிய, கொடும் கணை யாவையு - கொடிய அம்புகள முழுமையும், கணையால் மாற்றி - தமதுகணைகளால் அறுத்து, வாள அரக்கன் - வானையேந்திய அந்த இந்திரசித்துவினுடைய, மருமம் - மாப்பிழை, நீள் தடம் கை - நீண்டகையிலு மணிந்த, அணி - ஆபரணங்களும், முடி - கிரீடமும், துண் துகள் படுத்தி - துண்ணிய பொடிகளாகச்செய்து, காற்று உறழ் புரவி - காற்றையொத்த வேகத்தையுடைய குதிரைகளையும், கலினம் மான் தடம் தேர் - கடிவாளத்தையுடைய குதிரை பூண்ட பார்த்தேர் களையும், களிது இனம் - யானைக்கூட்டங்களையும், துணித்து - துண்டுபடுத்தி, வெம் குருதி ஊற்று இருந்த ஒழுக - கொடிய உதிரமூற்றெடுத்தொழுகவும், கவந்தம் ஆட்டு அயர - கவந்தங்க ளாடவும், இலக்குவன் - இலட்சுமணன், உறு கணை பொழிந்தான் - மிக்க சரவருஷத்தைச்சிநகிஞர்.

கவந்தம் உடற்குறை.

(௬௭)

68. (இ-ள்.) இந்திரன் மருமம் - (அந்தப்பாணம்) இந்திரனுடைய மாப்பை, போழ்ந்தது - பிளந்தது, மறலி ஈருளின் - இயமனுடைய ஈரலின், தீம் கூவ அறிந்தது - இனியசுவையை யறிந்தது, அந்தாதது இயங்கும் - ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும், புட்பக ஊர்தி - புட்பகவிமானமானது, அரத்த வெம் புனலின் ஆடியது - உதிரவெள்ளத்தில் முழுகியது, செம் தழல் கடவுள் - அக்கினிதேவனுடைய, பழு எலும்பு ஒடித்தது - பழுவெலும்பினை முறித்தது, தீய

ன் - இத்திரசித்து, வெம் திறல் முகப்பகழி - கொடிய வலிமைவாய்ந்த முகத்தையுடைய பாணத்தை, மந்தரம் தடம் தோள் - மந்தரகிரியை யொத்த உயர்ந்ததோள்களையுடைய, மாருதி - அனுமனது, மருமம் போழ்த்திட - மார்புபிளவுபட, வஸ்தினின் விடுத்தான் - வலித்து ஏவினான்.

திய என்பதைத் தியன் எனப் பாடங்கொள்க. போழ்ந்தது ஒன்றன்பாற்படர்க்கை யிறந்தகாலவினைமுற்று போழ்பகுதி, நகரமெய்சநதி, தகரமெய் இறந்தகாலவிடைநிலை, அசாரியை, து விசுதி. இயங்கும் நிகழ்காலத்தின் மேல் நின்ற பெயரொச்சம் இயங்குபகுதி. இத்திரன் ஐசுவரியமுடையவன். ஊர்தி தொழிலாகுபெயராய் வாகனத்தின்மேல்கின்றது ஊர் பகுதி, தி தொழிற்பெயர் விசுதி. ஒடித்தது ஈறுதொக்கு ஒடித்த என நின்றது. இலட்சுமணரம்பின்வலிமைப்பெருமையைக் கூறினமையால் மிகுதி நவீரவியணி.

69. (இ-ள்.) உரு கெழு தோற்றத்து - அச்சமிருந்த தோற்றத்தை யுடைய, அனுமன் மார்பு அகலத்து - அனுமனுடைய மார்பில், உடற்று வெம் பகழிவருத்தானின்ற கொடியபாணம், போழ்ந்தது உருவ - பிளந்த உருவுதலால், குருதிகான்றிடலும் - உதிரஞ்சோர, இலக்குவன் - (அதரோகசிய) இலட்சுமணருடைய புருவத்தோடும் - புருவத்தோடும், உயர் கொடும் சிலை குழையுடைய உயர்ந்த வளைந்த வில்லும் வளைய, வரி சிலை அற்றது - இத்திரசித்துவின் கட்டமைந்த வில் தணிபட்டது, ஊர் தரு பாகன் மறித்தனன் - அவனது தேரைநடத்தும் பாகனுநிலைகலங்கியிறந்தான், வாம் பரி மறிந்த - அவனது தேரிற் பூட்டியதாவிச்செல்லும் குதிரைகளுமடங்கிவீழ்ந்தன, விரை செலும் - விரைந்துசெல்லும், 'மான் தேர் திரந்தது - குதிரைபூண்ட தேரும் பொடிபட்டது, அவ்வாக்கன் - அந்த இத்திரசித்து, வியன் நகர் - பரந்தநகரமாகிய, இலங்கையிற் புருந்தான் - இலங்கைக்குச் சென்றான்.

மார்பகலம் ஒருபொருட்பன்மொழி. போழ்ந்தது இறந்தகால வினையெச்சம் போழ்பகுதி, நகரமெய் சநதி, தகரமெய் இடைநிலை, உ எச்சவிசுதி. வாவும் என்னும் பெயரொச்சத்தின் ஈற்றடலுயிர்மெய்கெட்டு வாம் எனநின்றது. ந. வி. "செய்யுமெனச்சவீற்றுயிர்மெய்சேறலும்" என்ற சூத்திரவிதியால். மறித்தனன் மறி பகுதி. (சூகூ)

70. (இ-ள்.) ஓர் இமை ஒடுங்கும் முன்னர் - ஒரு இமைப்பொழுது தொடுங்கு தற்குமுன், தீர் தடம் தேர் பண்ணுறுத்தது - ஓர் பரந்த தேரை அலங்கரித்தது, ஒல்லையின் இவர்த்து - வினாந்து ஏறி, போர் முககது எய்தி - யுத்தமுக்கத்தில் வந்து, கவி குலம் அனைத்தும் - வானரக்கூட்டங்கள் முழுமையும், பொன்ற இறக்க, வெம் கணை மழை பொழியும் - கொடிய சரவருஷத்தைச் சிந்தும், கார் சிறத்தது அரக்கன் - கரிய நிறத்தையுடைய இத்திரசித்துவினது, கொடிஞ்சி மான் தேரில் - மொட்டையுடைய குதிரைபூண்ட தேரில் கட்டிய, கவனம் - வேகத்தையுடைய, வாம் புரவிகள் அனைத்தும் - தாவிச்செல்லும் குதிரைகள் முழுமையும், பாரிடை மறிய - நிலவுலகின்மேல் வீழ்ந்திறக்க, வீடணன் எதிர் போய் - விபீஷணன் அவன் எதிர்சென்று, பாழி அம் கதையினால் - பருத்த அழகிய தண்டாயுதத்தினால், புடைத்தான் - அடித்தான்.

இமை என்னு முதனிலைத் தொழிற்பெயர் காலத்தின்மேல் நின்றால் தொழிலாகுபெயர். பொன்ற இற-தகாலவினையெச்சம் பொன்று பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அ எச்சவிகுதி. மறிய காரியப்பொருளமேல் நின்றலால் எதிர்காலவினையெச்சம் மறி பகுதி. (எ0)

71. (இ-ள்.) நகர விடை - வெள்ளிப் ப இடப்பூர்தியை, ஊர்த கடவுளும்- 3டத்தியுளும் உருசகிரமூர்த்தியும், மலர் மேல் காண் முகம் ச-புளும்-தாமரைமலரின்மேல்வசுக்ருப்பிரமத்தேவனும், வியப்பு-அதிசயிக்கவும், அருவணாதம தோள் - அரியமலையுபொத்த உயர்ந்தோளையுடைய, இத்திரன்-தேவேந்திரன், இராமத அரச இயல் - கைவிட்ட அரசியலானது, கிடைத்தது என்று உவப்ப - இப்போது கிடைத்ததென்ற மகிழ்ச்சி, திரை எறி - அலை எறியும், குருதி புண் - உதிர்வெள்ளமானது, பரந்து டடி - பரவியோடிப் பாய்தலால், கரும கடல் முழுவதும் - கரியகடல்முழுவதும், செவப்ப - செவக்கவும், இரவும் நன் பசுலும்-இராப்போதிலும் பகதபோதிலும், மூன்று நாள் ஒழியாத - மூன்றுநாள்களும் ஒழியாமல், இருவரும் - இலட்சுமணரும் இந்திரசித்தும், வெம் சமர் விதைதார் - கொடிய போர்செய்தார்கள்.

வியப்ப, உவப்ப, செவப்ப என்னும்மை தொக்குறின்ற எச்சங்கள் காரியப்பொருண்மே னின்றலால் எதிர்கால வினையெச்சங்கள். விய உவ செவ பகுதிகள். பாய்தலால் இசையெச்சம். இகமூர்த அரசியல் கிடைத்ததென்று உவப்ப இது பொருள் முரணணி. கரும கடல் முழுவதும் செவப்ப இது சொன்முரணணி. (எக)

72. (இ-ள்.) அகதரத்து அமரர் - ஆகாயத்தினின்ற தேவர்கள், மலர்மழை பொழிய - புட்பவருஷத்தைசுசிரத, ஆடகம் பொருப்பின் - பொன்மலையை, குழைத்த-வளைத்த, சந்திரன் மெளல் கடவுள் ஆம் என்ன - சந்திரனையணிந்த கிரீடநையுடைய சிவபிரானைப்போல, தம கிலை - பெரிய தனாக, குழைவற வாங்கி - வளையக் காதுகாறுஞ் செல்ல வளைத்தது, கருது அடி - கட்டுத்தரியை முறிக்கும், புழைகை - துவாரம்பொருத்திய துதிக்கையையும், கடை-மசத்தையுமுடைய, களி அனைய - யானையை ஓத்த, இலகருவன்-இலட்சுமணன், விசுமபு காத்தருளும் - விண்ணுலகைக் காக்கும், இத்திரன்கணையால் - இத்திராஸ்திரததினால், இராவணி சென்னி-இத்திரசித்துவினுடைய தலையை, இரு நிலத்து - பெரிய நிலவுலகின்மேல், அறுத்து வீழ்த்தினன் - அறுத்து வீழ்த்தினன்.

வாங்கி இறந்தகாலவினையெச்சம் வாங்கு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ எச்சவிகுதி. வாங்கி அறுத்து என்னும் வேறுபல அடுக்கிய வினையெச்சங்கள் வீழ்த்தினனென்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையைத் தனித்தனிகொண்டன. ந-பொது “உருபுபலவெக்கெனும்” என்னும் சூத்திரத்தால். சிவபிரான் மேருவை வளைத்த அன்றே திரிபுரம் பாழ்பட்டதுபோல வில் காது காறுஞ் செல்ல வளைத்த அன்றே இராவணி பட்டாணென்பதுதோன்றச் சந்திரமௌலி கடவுளாம் என்னத் தடஞ்சிலை குழைவறவாங்கி என்றார். (எஉ)

73. (இ-ள்.) விண்ணவர் இயக்கர் - தேவர்களும் யக்ஷர்களும், விருசையர் முனிவர் - வித்தியாதாரும் முனிவர்களும், வாரார் - வாரா சேனாவீரரும், வியந்தனர் ஏத்த - அதிசயித்துத் துதிக்கவும், கண் அகல் - இடம்பார்த்த, ஞாலம் முழுதும் - நிலவுலகமுற்றும், களிப்ப - களிகூரவும், கார் முகம் கல்வியின் - வில்வித்தையின், துறைபோம் - மாரக்கத்திற் கைதோர்த்த, அண்ணல் சேவடியின் - இராமமூர்த்தியின் செவந்த திருவடிக்கீழ், இவ்வல் போய்வணங்க - இலட்சுமணர் சென்று வணங்க, வாய் - தனது வாயால், பிழி குதும்

துளி - மதுவாகிய சிதறுதலியை, பிலிற்றும் - சிந்தும், தண்-குவிர்ந்த, நறும் கமலம் - நறுமணங்கமழும் தாமரைபோன்ற, கண்ணன் - கண்களை யுடைய இராமமூர்த்தி, உள் மகிழ்ந்து - மனமகிழ்ந்து, தழுவி நின்ற ஆசி கூறினன் - புல்வி ஆசிவசனங்கூறினார்.

வியாதனர் முறறெச்சம், பிலிற்றும் எதிர்காலப் பெயரெச்சம், பிலிற்று பகுதி, உசாசிகேடு சந்தி, உம் எச்சவிகுதி, இது கமலமென்னும் வினைமுதற் பொருள் கொண்டது. தழுவிநின்று டைடலிடாமைப்பொருள்மேல் வந்த இறாதாலவ்வேயெச்சம். தழுவு பகுதி. உசாககேடு சந்தி. இ சாரியை, நில டைடலிடாமப்பொருள்மேல் வந்தவிகுதி. அதுவகைக்கும் ஓர்பகுதி, நகர மெய் இறந்தகால இடைநிலை. உ எச்சவிகுதி. உருமொழி முதல் மெல்லெழுத்துவராதறுதல்கரம் எனகரமாய் அசன் ஞாலம் எனவருதல் ந-மெய், உச-கு-இல. “மெல்லிமெலிணவடி” என்றனமபால். (எங்)

74. (இ-ள்.) நகரு இடை நிழல் - இவ்விடத்தில் இரட்செய்திகணிகம, இரா வணி, நகரங்கம, சாரியை - போரில, இறந்தமை இறந்தசெய்தியை, ஒற் றா போய் இடைபட - தூதுவ சென்று கூற, தூங்கு இடை மிழற்று - என் றுநீங்காது ஏதிலை கருமொலிகுடி, தூய்வு - முறுக்காணியையுடைய, யாழ் உயர்த்ததோள் - வினாறு உயர்த்தையுயர்த்திப் இராவணன், தூ - ப வாரியியில் வீழ்ந்து - துன்பகடலில்லியிருந்து, அழுந்து - நிலைகாளுது ஆழ்ந்து, பாங்கு உறை - தனதுபடக்கத்தில் இருக்கும், பரி தேர் - குதிரையும் தேரும், வெம கினம களிறு பதாதி - கொடிய கோபத்தையுடைய யானையும் காலானும், என்று உகைக்கும் நால் படைபடும் - என்று சொல்லப்படுபு நான்குசேனையும், வீரகு நீர் வேலை - பெருத்த நீர்மயமாகிய கடல்குழந்த, புவி முதுகு உளுக்க-நிலமாது முதுகுநெளிக்க, வெம் சமா புரிக என விடுத்தான் - கொடிய சண்டைசெய் யககடவீரென்று எவ்வினா.

யாழ் தானமாகிய கொடிமேனிற்றலால் தானியாகுபெயர். நிற்க-நிற்ற லென்னுஞ்சொல்நிகழ்ச்சியால்க்கழ் கல்லைஹமடொருணக்கழ்ச்சிதோன்ற உப சரித்தராம். உளுக்க-காரியடபொருள் மேனிற்றலால் எதர்கால் விளையெச்சம், உளு பகுதி. கு சாரியை ககரத்தோற்றமுபுராமக்கம்குஞ்சுதி, அ எச்சவி குதி, துதனடியாக உளுத்த உளுத்த உளுத்தால் என வினாவிசுற்பங்கள்வ ரும். முதுகுளுக்க எனறதனால் தனது படைமுற்றும் ஒருசேரச்செல்க என எவ்வினாஎன்னும் பொருள்போதரலால் உதாரவணி. “உதாரமென்பது ஓ தியசெய்யுளில் - குதிப்பினொருபொருள் நெறிப்படத தோன்றும்” என்றது தண்டியலங்காரம். (எசு)

75. (இ-ள்.) ஆயிரம் நா - ஆதிசேடன் தனது ஆயிரநாவுகளாலும், ஓர் அள ப்பில் நாள் வருந்தி - ஒரு அளவில்லாத நாள்தோறும் வருந்தி, எண்ணும்- வரையறுக்கப்படுகினும், எண்ணுதற்கு அரிதாம் - வரையறுத்தற்கரிய, போர் மேய - போர்த்தொழிலை விரும்பிய, மூலபலதனை - மூலப்படையை, இ ராமன் - இராமமூர்த்தி, வில் விளையாட்டு அயர்ந்து - சிறிது வில்விளையாட் டிச்செய்து, எளிதில்-தனக்கு ஓர் அருமைதோன்றாது, காயும் வெம களத்தி ல் - வருத்துங் கொடிய போரககளத்தில், கடினக ஓர் ஏழில் - ஓர் ஏழொழி கைப்பொழுதில், கனல் விழி - சீப்பறகருங் கண்களையும், புலவு நாறு அழல் வாய் - புலால்நாற்றம்வீசும் தீக்கொப்புளிக்கும் வரையறுமுடைய, பேயும்- பேய்க்கணமும், வெம குறும் தாள் பூதமும் - கொடிய சிறிய கால்களையுடைய பூதகணங்களும், உவபப - சந்தோஷிக்க, பெய் கணை மாரியின் - சாரியும் தனது சாவருஷத்தால், அறுத்தான் - துண்டிபடுத்தினார்.

சேனையாறினுள் மூலப்படை ஒன்று, அப்படையிலுள்ளோர் தனது மூதாதைமுதலியோர் காலந்தோறும் தொன்றுதொட்டுவரும்சேனாவீரர்கள். அவகைப்படையாவன மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, கைப்படை. கம்பராமாயணத்தில் ஏழாநாழிகை எனக்கூறியிருக்கின்றது. “ஆனையாயிரந்தேர்பதினாயிர மடல்பரியோருகோடி, சேனாகாவலராயிரம்பேர்படிச்செழுமணியின்றும், கானமாயிரமாழிங்கோடிச் சூக்கவின்மணிகணிரொன்னும், ஸ்னையம்மணியேழாநாழிகையாடியதினிர்தன்றே.” என வருதல்காண்க. (எடு)

76. (இ-ள்.) உரவு நீர் - பெரிய நீர்மயமாகிய, தரங்கம் - அலைகளை யுடைய, கடல் பெரும் தாணை - கடலையொத்த பெரியமூலசேனை, சிதைந்தநாம-அழிந்தசெய்தியை, ஒற்றர் போய் உரைப்ப - நூதுவர்கள் சென்றுகூற, புருவம்-புருவங்கள், வாள் நுதலில் ஏறிய - ஒள்ளிய நெற்றியின்மேல் ஏறின, விழித்த விழிகள் ஓர் இருபதும் - விழித்த இருபதுகண்களும், புனைந்த - புனைந்தன. அரு வரை - பெரியமலையையொத்த, தடம் தோள் இருபதும் - உயர்ந்த இருபதுதோள்களும், பணையா - பனைத்த, அண்ட கொளகை முகநி அளந்த-அண்டவட்டத்தின் சிகரத்தை அளந்தன, (அதனால்) அரக்கன் வெகுளி - இராவணன்கோபம், என் ஆம் என நினைந்து - யாதாய் முடியுமோ என்று கருதி, ஞானவர்கள் - தேவர்கள், வெருவி ஓடினர் - அஞ்சியோடி ஞானகர்.

பணையா செய்யா வென்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம். தோளிருபது ஒருமைபிற் பன்மைவந்த வழுவமைதி. புனைந்த அளந்த அன்சாரியை பெறுதுவந்த பலவீன்பால் படாக்கைவினைமுற்றுகள். பெற்று்வரில் புனைந்தன அளந்தன எனவரும். (எசு)

77. (இ-ள்.) பொருப்பு உறழ் - மலைபையொத்த, தடம் தோள் - உயர்ந்த தோள்களையுடைய, மாபெரும் பக்கன மகோதரன் - மாபெரு நபகனும் மகோதரனும், பொருநகாகடந்த - ‘பொர்செய்யு’ றொளவென்ற, உருப்பம் வெம் சினதக - உஷ்ணமிகுந்த கொடியகோபத்தையுடைய, திறல் விருபாக்கன் - வெற்றிவாய்ந்த விருபாக்கனும், ஸ்னைய அம்புகர் முகம் - பட்ட-தலையணிந்த அழகியபுள்ளிதங்கியமுகமும், பருஉ தாள் - பருத்ததாள்களையும், மருப்பு உடைய தடம கை - கொம்பினையுடைய நீண்டதுகிகையுமுடைய, வாரணம்-யானையும், தடம்தோ-பரங்கதேரும், வாமபரி-தாவிச்செல்லும் குதிரையும், பரிதி வாள் உறவர்-குறிபனைப்பால் ஒளிவாய் தவாளால்பகைப்புலதையுமும் வீரரும், இதைத்து எழுகலின்-சத்திக்கு எழாநின்ற கட்டைப்போல, ஆத்த முகசெல்ல-கோவித்து முன்னே போக, துகல் அமர் வேட்டி- பகைவரோடு போர்செய்தலை விருமபி, எதிர எழுந்தான் - எதிர்த்தெழுந்தான்

எழும்போதே பகைவரோடெதிர்த்துக்கூடுதி யெழுந்தனனாகலால் எதிரொழந்தானென்றார். மகோதரன் பெருவயிறுடையவன், பொருநர் பொருபகுதி, நகரமெய் பெயரிடைநிலை, அர் பலர்பால்வுகுதி, இகல் பகைவர்மேல் நிறலால் தொழிலாகுபெயர். வேட்டு இறந்தகாலவினையெச்சம். வெள்பகுதி, ளகரம் டகரமாகத்திரிதல் சந்தி, டகரமெய் இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி.

78. (இ-ள்.) மூவகை உலகும் - மூன்று உலகங்களும், கனது அடிபடுத்த-தனது காலின்கீழ்ப்படுத்திய, முழவு உறழ்-மத்தளத்தையொத்த, தடம்புயத்து அரக்கன் - உயர்ந்தபுயதையுடைய இராவணன், வாவு மான் தேரில்-தாண்டிச் செல்லும் குதிரையுண்டதேரில், மதிருடைநிழற்ற-சத்திரையொ

தத் தவளவட்டக்குடை ஒருபால் நிழலைச்செய்யவும், வயக்குவெண் சார்ந்
ரை இரட்ட-விளங்கும் வெள்ளையகவரி ஒருபால்விசவும், கோவரிதது அருந்
து - விண்ணுலகையெய்து துணையும், குருதிவான் அவணர் - உதிரந்தோய்ந்த
வானையேந்திய அரர்ரள, குறுமுடைவாய் சமத்து ஏக-குறுமுடைவானைச் சூ
மரது ஒருபால்வரவும், தேவா மமய நடுநடு-தேவர்கள் உடல் நடுநடு, தி
சைசொறும் வணங் - சிவசுரோறுநின்று ஒருபால்வணங்கவும், செருக்க
ளசுது - போராசுரத்தல், ஒலலைவன் அருடரதான - விவரதுவந்து சோந்
தான.

தேவரூபபருகுசலிஸ்ஸு கோவெடுதருத்துமென்றார். கோ இடவாகு
பெயர். இரட்ட நகழ்காலவிளையெச்சம், இரட்டப் பருதி, அருந்தும் நிகழ்கால
த்திலவந்த பெயரொச்சம், அருந்து பருதி, உகரக்கேடுசுநதி, ம ம எச்சவிழுதி,
இது வான் என்னும் வினைமுதற்பொருள்கொண்டது. (எஅ)

79. (இ-ள்.) ஆயிரமசெருவில் - அநேகத்தாளுஞ்செய்யும்போரில், மறலியை
புறம் கணம் - இயமனை முதுகுபார்த்து, அமர்பெறாது-அவனிடத்தில் போர்
பெறுமையால், அரும சமம் வேட்டு-பெறுதற்கரிய போனாவிரும்பி, மாயிரு
ஞாலம் முழுவதும் - பெரிய நிலவுலகமுறதும், திரித - திரிந்துமுன்ற, வா
கை-வெறுநிமாலையையணிந்த, வேல்தந்தல்-வேலின்வலிமைவாய்ந்த, விருபா
க்கன்-விருபாக்கனென்னு மரக்கன், காயகதா-சுட்டுவருத்துங் கிரணதையு
டைய, பரிதி சிறுவனை எதிர்த்து - சூரியன்புத்தராகிய சுக்கிரபனையெதிர்த்
து, ஓர்கலையினல் புடதததலும் - ஓர்தண்டாயுதததாலடிக்க, வெருண்டு-
அச்சுக்கிர்பன்கோபித்தது, தி உமிழ - கோபாக்கினியைச்செதும், தறுகண் பி
துங்கி - கொடியகண்கள் பிதுங்கி, வான் அரக்கன் மறிதர - வானையேந்திய
அலவிறுபாக்கன் மடங்குவிழந்து உயிர்கழிய, சென்னியை நெரித்தான-அவ
ன்தலையைக் கைகளானெரித்தான்.

ஞாலம் இடவாகுபெயர். மாயிரு ஒருபொருட் பன்மொழி. வருமொழி
முதல் உயிர்வர வகரவுடம்படுமெய் தோன்றது யகரமெய்தோன்றியது உ
ரிச்சொறொடூராதலால் ந-மெய் “இடை யுரிவசொலன் இயம்பியகொளாத
வும்” என்ற குத்திரததால், புறம்கண்டு பெறுதுவேட்டு என வேறுபல அறிக்
கிய விளையெச்சங்கள் தனித்தனித்திரிந்த எனறும் முதனிலையையும் அப்பெ
யரொச்சம் வேல் என்னும் வினைமுதற்பொருளையுந் கொள்ளவைத்தது உடை
யவன்தொழிலை உடைமைமேலோடுக் கூறும்வழக்கால். (எக)

80. (இ-ள்.) உலகு எல்லாம் விழுவதும் - எல்லாவுலகங்களையும்விழங்கும்,
மறலி ரா எனன் - இயமனது நாவைப்போல, உமிழ - கக்காநிறை, கொடும்
தழல் சிகைபரப்பி - கொடிய நெருப்பின் கொழுதுவிசி, இலகு வான் விதி
ர்த்து-விளங்கும்வானை யசைத்து, கேடகம் திரித்து - கேடகத்தைத்திரித்து,
மகோதரன்-மகோதரனென்னும் அரக்கன், களத்து எதிர் ஏற்ப - போர்க்க
ளத்தில் எதிர்க்க, கொலை பழுத்தது ஒழுகும்-கொலைத்தொழில்சுனிந்து ஒழுகு
ம், குருதிவான் ஏந்தி-உதிரந்தோய்ந்த வானையேந்திய, கூன்புறம் - வீண்த
முதுகையுடைய, பலகை கைகொண்டு - கேடகத்தைக்கையிலேந்தி, மலையும்
வெம் சமத்தின் - போரெய்யும் கொடியபோர்க்களத்தில், வாலி தன்னுனை
வன்-வாலிசகோதரனாகிய சுக்கிரபன், அவன தலை - ஆம்மகோதரனுடையத
லையை, துமித்து எறிந்தான் - வெட்டிவிடுகான்.

விதிர்ந்து துமித்து இறந்தகாலவிளையெச்சங்கள். விதிர் துமி விளைப்ப
குதிகள். (அ0)

1. (இ-ள்.) கங்கமும் கழுகும் - பருத்துகளும் சுழுகுகளும், ஆர்க்கும் வெம்
களத்தில் - ஒலிகளும் கொடியபோர்களத்தில், கவிகுலம் தலைவரை துரந்
வ - வாராசேனைத்தலைவர்களை முதுகுதண்டு, சிங்க வறு அன்ன - ஆணசிங்
கும் ஒத்த, கொடும் சமர்வினைக்கும் - கொடியபோர்செய்யும், மாபெரும் பக்
கன்முன் - மாபெரும்பக்கன்முன்பு, அங்கதன் சினவி செனறு - அங்கதன்
காபித்துப்போய, துங்கம் மால்வையின் - உயர்ந்த பெரியமலையைப்போ
ல, திரண்ட தோளவலியால் - திரண்டதோளின்வலியால், சோரவுற-சோர்
வடைய, நிலத்து இடை வீழ்த்தி - நிலவுலகின்மேல்விழுத்தி, ஆள் அரிபோ
ந்தின் - நரசிங்கத்தைப்போல, ஆங்கு-அவ்விடத்தில், அவன் உடல் பிளந்து
அந்தமாபெரும்பக்கனுடைய சீராததைப்பிடித்த, அனைந்தான்-அவனுதிரத்
தற்கலந்தான்.

துரந்து இறந்தகாலவியேயெச்சம். இல் ஒப்புப்பொருளில்வந்த ஐந்தனு
பு. திரண்ட இறந்தகாலப்பெயரெச்சம். திரன் பகுதி, எகரம் ணகரமாகத்
திரிதல் சந்தி, பகரமெய் இறந்தகால இடைநிலை, அ எச்சவிசுதி. அனைந்தா
ன் இறந்தகாலவியேமுதறு. அனை பகுதி. ஆங்கு அவசநிலை, (அக)

2. (இ-ள்.) தானே அம் தலைவர் - தனதுசேனைத்தலைவர்கள், விளிந்தமை-
வந்துகிடத்தலை, வல் அரக்கன் நோக்கி - வலிய இராவணன்பார்த்து, தழ
ழை விழித்தது - கோபாக்ஷினிசிந்த இருபதுகண்களையும் விழித்தது, வான்
டைபூதத - ஆகாயத்தினிடத்துப்பூதத, உமிகணம் சித்தற - நகரத்திரக்கூட்
ங்கள் சித்தறவும், மற்றைய அண்டமும்-வேறுள்ளபல அண்டங்களும், வெ
டிப்ப-வெடிப்படவும், தேன் அவிழ - தேனெடுமலர்ந்த, கமலம் பொருட்டு-
மாமரைப்பொருட்டில், இனிது உறையும் தேவனும் - மகிழ்கூர்ந்துவசிக்கும்
மரமனும், செவிதலம் புதைப்ப - தனதுகாதுகளைமூடவும், பால்கிறம் - வெ
ளியகிறதையுடைய, சங்கம் ஒருபதம் - பத்துச்சங்கங்களையும், தனது
மூழ்வாய் தொறும்படுத்தது - தனது பிளந்தவாய்கள்தோறும்வைத்து, ஒலித்
தான் - கோவதுசெய்தான்.

பூத்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சம், பூ பகுதி, இது உருவென்னுவினைமுத
ற்பொருள்கொண்டது. மற்றைய - பரிதுபொருளில்வந்த இடைச்சொல்லடி
பாகப்பிறந்த ருதிப்புவினைப்பெயரெச்சம், மற்றறு பகுதி, ஐ சாரியை, உகரக்
கேடும யகரத்தொற்றமும் சந்தி, அ பெயரெச்சவிசுதி. வெடிப்ப நிகழ்கா
ல் வினையெச்சம் வெடி பகுதி, பகரமெய் சந்தி, பகரமெய் விரித்தல்விகார
ம், அ எச்சவிசுதி. (அஉ)

3. (இ-ள்.) பை அரா - படத்தையுடைய ஆதிசேனனது, நெற்றி சுழுகை
ல்கிடந்த - நெற்றியின்கணுள்ள உச்சிகொண்டையில் சுமையாகக்கிடந்த,
மார்பும்கம் கிழிய-நிலவுலகம் கிழிபட, மைதவழ் குழி - மேகந்தவழுஞ் சிக
ந்தையுடைய, ஓர் எட்டுவரை பறித்து-ஒரு அட்டகுலபருவதங்களையும் வே
டுமபறித்தது, எறியும்-வீசாரின்ற, வாரும் தலைவர்கள் எவரும் - வாரா
சேனாவீரர்கள் எல்லோரும், கை இணை - தமது இரண்டுகைகளிலும், முழும்
தான் மருமம் நீள்சென்னி எங்கணும் - முழங்காலிலும் மார்பிலும் உயர்ந்த
சிரசிலும் எவவிடத்தும், காய்கலை செருகி - சுட்டுவருத்தும் அம்புகளால்
செருகப்பட்டு, எய் என்கிடப்ப-முள்ளம்பன்றிபோற்கிடப்ப, உலகு எல்லாம்

வென்ற இராவணன் - எல்லாவுலகங்களையும் வெற்றிகொண்ட இராவணன் இரும் சிலை குகைத்தான்-பெரியவில்லினைவளைத்தான்.

கிழிய என்னும் நிகழ்காலவினையெச்சம் எறியுமென்னும் பெயரெச்சத் தின் முதனிலைகொண்டது. செருகி படுவிகுதி தொக்குகின்ற செயப்பாட்டு வினையெச்சம். செருகு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி இ எச்சவிகுது. எய் முன்னப்பன்றி. (அரு)

84. (இ-ள்.) அவை நோக்கி - வாகரவீராகள் பாணங்களால் ஏறிட்டுக்கிடத்தலைப்பார்த்து, இலக்குவன் சினவி - இலட்சுமணர் கோபித்தது, வடவரை அனைய - மகமேருவையொத்தது, வில்குழத்து-விலலைவளைத்தது, பொன்தடம்-பொன்றாற்சமைந்த பரந்த, தின்தோ வலவன-திண்ணியதோப்பாகனுடைய, நீள் சென்னி-உயாந்தோங்நயதலையுடைய, பொங்கு-கொதிக்கும், அழல்கணையினால்-ஆக்கினையாஸ்திரத்தினால், வீழ்த்தி - அறுத்துவிழ்த்தி, பற்றலா முதுகுக்கண்டால் அல்லால்-பலகவரைப்புறங்கண்டாலன்றி, நெடும கண் சிவப்பு அறத்த - தனது நெடியகண்களின் கோபச்சிவப்புச் சுற்றுவீங்காத, பண்புயத்து-பருத்தலையுடைய புயங்கலையுடைய, அரக்கன்-இராவணனென்றியு, கொற்றம்-வெற்றியையுடைய, வெம் சிலைகள் ஒருபுறம் - கொடிய பத்துவில்களும், துமிய-துணிபுடைய, குருதிதோய் - உதிரும்தோய்ந்த, கணையினால் அறுத்தான் - தமதுபாணங்களினால் துணிசெய்தார்.

கண்டலால் தொகுத்தல்விகாரம், அல்லாமல் என்னும் எதிர்மறைக்குறிப்பு வினையெச்சத்தில் மகராதொகுத்தல் - அறத்த எதிர்மறைத்தெரிநிலைப்பெயரெச்சத்தில் துச்சாரியையும் அகரவிகுதியும் தொகுத்தல். (அசு)

85. (இ-ள்.) பாடகம்தொடர்ச்சி - பாடகடகத்தின்தொடர்ச்சிபோல, பழவினைசிமிழ்ப்பு-வளைந்துவிடாதுகுழந்த பழவினைக்கட்டின், பற்று அற-பற்றுக்கெட, பசும்புயல் அனையான்-குற்றகொண்ட மேகநிறம்போலாக கரியநிறம்வாய்ந்த இராமமூர்த்தியின், ஆடகம் பசும்பொன் - ஆடகமாகிய ஒன்பொருத்தது, செய்ய தாமரைதான் - செந்நிறம்வாய்ந்த தாமரைமலர்போன்ற திருவடியை, சரணம் என்று அடைந்த-அடைக்கலமென்று புகலடைந்த, போ அறிவின வீடணன் - பேரறிவையுடைய வீரேணன், வெகுண்டு - கோபித்தது, ஓர்கதையினால் அடித்து - ஒருதண்டாயுதத்தினாலடித்து, வெம் சினத்த-கொடியகோபத்தையுடைய, அரக்கர் கொன் நடவும் - இராவணனடத்தும், கேட்டு உயர்-சிகரத்தாலுயர்ந்த, பசும்பொன் கொடிஞ்சி - பசியபொன்னாலாகிய மொட்டையுடைய, அம் தடம் தேர்-அழகிய பரந்ததேரில் பூட்டிய, குரகம் அனைத்தையும் கொன்றான் - குதினாழுமுழையும்செகுத்தான்.

பாடகடகம் பாடகம் மருஉ. அது விடாதுவளைந்த வுறுப்பாலமைந்ததலால் பழவினைக்கு உவமையாகிநின்றது, உவமைக்குமபொருட்கும் ஒத்தமை உண்மையால் உவமையின்றொழிலைப்பொருட்டேற்றி வளைந்த விடாதுகுழந்த பழவினையென்றும். பசுமை என்னும் பண்பு இனகுதல்மேனிற்றலால் ஒன்பொன் என்றும். ஆடகம் நால்வகைப்பொன்னுள் ஒன்று. ஆடகப்பசும்பொன் பசும்பொன் என்னும் பொதுப்பெயரை விசேடித்துநின்ற இருபெ

யொட்டிப் பண்புத்தொகை நால்வகைப்பொன் உடகம், கிளிச்சிறை, சா
புருதம், சாதருபம். (அ)

86. (இ-ள்.) கொடிஞ்சி அம் தடம் தோர்-மொட்டை புலைய அழகியபார்த
தீசிர்ப்பூட்டிய, கொய் உளை பரிசுள் - கொடித் புறமடின்யுடைய குதிரைக
ள், மதிதலும்-மடங்கிவீழ், இரணியனை செலுகத - இரணியனைக்கொன்ற, ம
பங்கல ஏறு அணைய-புரளும்மத்தையொத்த, இராவணன் கிளவி-இராவணன்
கொபிதது, வாயமடிசுது சயிமுதினறு - வாயினைமடிசுது ப பறகளை அதுக்கி,
புரப்பி-அகட்டி, வட்டம் கவிழ்சுது - பட்டை புண்ணில் விழுந்ததைச்சுநதி, எ
காலை-அக்ஷினியைக்ககரும், சடா இலை நெடியேல-விளங்குமச்சுட்டிவடிவாகி
ய் நெடியவேலை, வீடணன்மேல் ஏறிநதிடவுர-விபிஷணன்மேல் பறிய, கடம்
கவிழ் - மத்ததைச்சுந்தும, கரடம் கரி-சுவட்டையுடையயாணையை, நிகர்
இனையோன்-ஒசுது இலட்சுமணர், கனையினால்-தமதுபாணத்தால், அது துணி
த்தான்-அவன் எதிர்த்தவேலைத் துணைபடுத்தினர்

புங்கு அசைநிலை, உரப்பு பகுதி, உகரக்கெடுசுநதி, இ எச்சவிகுதி.அசு

87. (இ-ள்.) புயல் சிறம் விளர்ப்ப - குறொண்ட மேகத்தினிறம் வெறு
ப்பேற, கருகிய மேனி - கறுத்த சரீரத்தையும், புலவு வாய் - புலாற்றம
விசும் வாயையுமுடைய, அரசகர் கோன கிளவி-இராவணன்கொபிதது, வெ
யில்லை இழைத்து-சூரியனையே வேல்வடிவாகி, கொலை தொழில் பயிற்றி-
கொலைதொழிலை யதற்குக் கற்பித்தது, வெம் விடம் தொய்யில் - கொடியவி
ஷமாகிய தொய்யிலை, மேல் புரி - அதன்மேற்புரி, மயன் - அரத்தச்சன்,
உளம் வருந்த - தனது உளம் வருந்த, அளப்பு இல் நாள் சமைத்து - அளவி
ல்காலம் சிறிது சிறிதாக வருப்பங்கி, வரதநினால் - (தான்பெற்ற) வரத்தி
னால், மறை ஒயும் அளிகு - அதற்குரிய மந்தரத்தாடுங் கொடுத்த, அயிலி
னையெறிய - வேலையெறிய, இனையோன் உரம் பிளந்து - இலட்சுமணர்மார்பு
பிளந்து, மண் மிசை வீழ்ந்து-நிலவுலகின்மேல்விழுந்து, உயிர் அயார்த்தான்-
உயிர்சொர்த்தான்.

கிளவி என்னும் இறந்தகாலவினையெச்சம் எறிய என்றும் நிகழ்காலவி
னையெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டது. இழைத்து பயிற்றி, புரி சமைத்து எ
ன்னையனவினையென்களாகிய வேறுபல அடுக்கியவினையெச்சங்கள், அளித்த என்
னும் இறந்தகாலப்பெயரெச்சத்தின் முதனிலையைத்தனித்தனிகொண்டு முடி
ந்தது. அளி பகுதி, தகரமெய் சுந்தி, தகரமெய் இடைநிலை, அ பெயரெச்சவி
ருத்தது அயிலென்னும் செயப்படு பொருள்கொண்டது. இனையோன் உர
ம் பிளந்து உயர்தினைபொடி சாரந்த அயிற்றினை உயர்தினைமுடிபெற்றது வ
ழுங்குபதி. (அ)

88. (இ-ள்.) கலினம் மான் தடம் தோ - கடிவாளம்பூண்ட குதிரைகள் கட்
டியுடையதேதோ, கொணர் - சாரதி கொண்டுவர, வல் அரக்கன் - வலிய
இராவணன், கடி மதில் இலங்கையில் புகலும் - காவலாகிய மதில் சூழ்ந்த
இலங்கையிற்செல்ல, மலை உறழ் தடம் தோள் - மலையையொத்த பாரந்தோ
ளையுடைய, மாருதி - அனுமன், முன் போல மருத்து மாமலை - முன்போலப்
பெரிய சஞ்சீவிமலையை, கொணர்ந்து உய்ப்ப-அங்குகொணடுவந்துவைக்க,
அலகு இல் சீர் சுசேனன் - அளவில்லாத தீர்த்தியையுடைய சஞ்சீவிக்குத்த

லைவனாகிய சேனனென்பவன், மருத்தினை அளிப்ப - உயர்கொடுக்குஞ் சஞ் சவியைத்தர, ஐயன் - இலட்சுமணன், முன் போல உயர்ந்து எழுந்தான் - முன்புபோலச் சேவித்தெழுந்தார், சிலை விழுங்கு உயர் தோள் - லில்லால் விழுங்கப்பட்ட உயர்ந்ததோளையுடைய, இராமன் - இராமமூர்த்தி, மாருதியை சமுவி - அனுமனை இறுகத்தழுவி, நங்கு இவை தெரிப்பான் - இவ்விடத்திற் இவற்றைக் கூறுகின்றார்.

அங்கனெனது நங்கென்றது சம்மிடத்து நிகழும் முன்சொல்லின்று னின்றது. உயர்ந்து இராமகாலவீனையெச்சர, உய பகுதி. உறழ என்னுமு னிலையடியாக உறழ்ந்து, உறழ்ந்து, உறழ்ந்தான் என வினைவிசற்பங்கள்வரும். 89. (இ-ள்.) உற்ற உழி - அபசதுவந்த இடத்து, ஆவி உதவினர்க்கு - பிராணனைத்தகரவர்க்கு, உயிரை நிகர் டொருள் - அவவுயிரையெய்த் த பொருள், உண்டு எனில் அந்தோ - இருந்தாலல்லவா, மற்று ஒரு கைம்மாறு அளிப்பான் என்று - வேறொரு பிரதி உபகாரம் உலகினர் செய்வாரென்று, உவப்ப - (இராமமூர்த்தி) மகிழ்ந்துகூற, மறந்து மா மலையினை-பெரிய சஞ்சலி மலையை மீட்டும் - மீளவும், தல தடம் திணி தோள அனுமன் - மலைபோலப்பார்த ண்ணியதோளையுடைய அனுமன், முன போல வைத்து - முன்புபோல அருகவைத்து, இவண் கடிது வரதுறலும் - இவ்விடத்திலு வினாந்து வரதுறைய, வெற்றி வேல் அரக்கன் - வெற்றியையுடைய வேலையெய்திய இராவணன், வேறு ஒரு மணி தேர் இவர்த்து - வேறே ஒரு மண்கட்டிய தேரின்னே லேறி, வெம் களத்து இடை புருந்தான்-கொடிய போர்க்களத்தில்வந்தான்.

மறறொரு கைம்மாறு அரிப்பொன்று வப்ப என்னுந் தொடரில் யான செய்புக கைம்மாறு பிரிதில்லை என்றும் பொருள் போசுலால் குறிப்பெய்ச்சம். (அ)

90. (இ-ள்.) மலர் அயன் நடவும் - தாமரை மலரில் வளிக்கும் பிரமனடத்தும, எகினம மென புளளும் - அன்னமாகிய ஊர்தியு, வலி அழிந்த இரிய மோதியது - வலிகெட்டோடப் போர்செய்ததம, சிலவ வெம் கதிரேக ன-வ்ளவகுரு சூரியனா-ததுய, பரி கொள தேர் நாரநது - எழு குதினாவுன் புண்ட தேனாவென்று, மெயி அம் கிரி வலம் உத்தது - சகலரவாளகிரினைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்ததுய, அலகு அறு - அளவில்லாத, புவனம் முழுதும் திரிந்தது ஆய - அண்டமுழுவதஞ் சுயநித்திரிந்ததுமாகிய, விண இடையிற் து உலவும் - ஆகாயத்திற் பரவிச் சஞ்சரிகளும், கலினம் மான - கடிவந்த புண்ட குதினாகட்டிய, தடம் தேர் கடவி - பரந்ததேனாநடத்தி, வல் கன் - வலிய இராவணன், கவி குலம இரிய - வாகரசேனாகுட்டம புறநட்டியோட, வந்து ஏறான் - வாது எதிர்த்தான்.

எகினமென்புள்ளின் இறுதியினின்ற உம்மை உயர்வு நிறப்புப்பொருத்திடு. மோதியது வலமவந்தது திரிந்தது என்னும் வினைமுற்றுப் பெயர்க்களின் இறுதியிலெண்ணுமைதொகுத்தல். கடவி இறந்தகாலவீனையெச்சம். கட பகுதி, வகரமெய்ச்சந்தி, இ எச்சவிசுதி, தடம் உரிச்சொற றொடராதலால் வருமொழி வல்லெழுத்து இயல்பாதல் ந-மெய் “இடையுரிவடசொலின்” என்னுஞ் சூத்திரத்தால். மகாமகோபதாபாயா, டாக் ர் (க0)

